

Vonnisnummer / Griffienummer 2021 /
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak 12 januari 2021
Naam van de beklaagde(n) K.M.
Systeemnummer parket 18CO78720 Rolnummer 19A001065 Notitienummer parket AN/A/45/F1/525600/2018

rechtbank van eerste
aanleg Antwerpen,
afdeling Antwerpen
Kamer AC10

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

Inzake het Openbaar Ministerie

BURGERLIJKE PARTIJEN :

1. **B.S.**,
burgerlijke partij,

2. **S.G.**
burgerlijke partij,

3. **G.G.**
burgerlijke partij,

4. **het FCA**
burgerlijke partij,

tegen BEKLAAGDEN :

1. M.K.,
beklaagde,

2. E.K.,
beklaagde,

3. B.Y.,
beklaagde,

4. M.B.,
beklaagde,

5. N.M.,
beklaagde,

6. R.H.,
beklaagde,

7. N.D.,
beklaagde,

8. W.R.,
beklaagde,

9. B.H.,
beklaagde,

10. C.C.,
beklaagde,

TENLASTELEGGINGEN

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

A mensensmokkel - feiten vanaf 18 juni 2016 met verzwarende omstandigheden

het misdrijf mensensmokkel te hebben gepleegd, zijnde het ertoe bijdragen, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat, met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel.

(art. 77 bis lid 1, 2 en 4, en 77 sexies lid 1 Wet 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen)

met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd door een persoon die misbruik heeft gemaakt van het gezag of de faciliteiten die zijn functies hem verleenden,

(art. 77 ter lid 1, 1° en 2, en 77 sexies lid 1 Wet 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen)

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd ten opzichte van een minderjarige.

(art. 77 quater lid 1, 1° en 2, en 77 sexies lid 1 Wet 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; art. 100 ter Sw)

met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt.

(art. 77 quater lid 1, 6° en 2, en 77 sexies lid 1 Wet 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen)

met de omstandigheid dat het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betrof, ongeacht of betrokkene de hoedanigheid van leidend persoon had of niet.

(art. 77 quinques lid 1, 2° en 2, en 77 sexies lid 1 Wet 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen)

met name volgende personen tegen betaling van een geldsom van 7.500 euro te hebben geholpen bij het bekomen van een humanitair visum, zijnde een Schengenvisum betreft met een beperkte geldigheidsduur van 1 jaar en met nationale vermelding "B.33" en uitsluitend bedoeld voor een asielaanvraag in België,

terwijl deze personen zich - in strijd met de voorwaarden van dit visum - in het buitenland hebben gevestigd, een voornemen waarvan inverdenkinggestelden op de hoogte waren

en/of deze personen geen asielaanvraag verricht hebben en de geldigheidsduur van het visum ondertussen verstreken is,

waarbij M.K. misbruik maakte van het gezag of de faciliteiten dewelke hij kreeg als door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie aangewezen "initiatiefnemer" om lijsten van kandidaten voor een humanitair visum op te stellen en over te maken aan het kabinet van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie

1 Bij samenhang te Mechelen, in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, afdeling Mechelen, en/of bij samenhang elders in het Rijk, tussen 16 januari 2018 en 16 mei 2018, meermaals, minstens op 16 april 2018

door M.K.,

A.G.; M.J.; M.M.; en M.A.;

2 Bij samenhang te Mechelen, in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, afdeling Mechelen, en/of bij samenhang elders in het Rijk, tussen 1 februari 2018 en 26 maart 2019, meermaals, minstens op 26 februari 2019

door M.K.,

K.P.

3 Bij samenhang te Mechelen, in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, afdeling Mechelen, en/of bij samenhang elders in het Rijk, tussen 22 april 2018 en 6 augustus 2018, meermaals, minstens op 6 juli 2018

door M.K.,

S.A.;

4 Bij samenhang te Mechelen, in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, afdeling Mechelen, en/of bij samenhang elders in het Rijk, tussen 9 juli 2018 en 17 oktober 2018, op een niet nader te bepalen datum, meermaals en minstens op 17 september 2018

door M.K., E.K., R.H., N.D.,

T.M.

B mensensmokkel - feiten vanaf 18 juni 2016 met verzwarende omstandigheden

het misdrijf mensensmokkel te hebben gepleegd, zijnde het ertoe bijdragen, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat, met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel.

(art. 77 bis lid 1, 2 en 4, en 77 sexies lid 1 Wet 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen)

met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd door een persoon die misbruik heeft gemaakt van het gezag of de faciliteiten die zijn functies hem verleenden,
(art. 77 ter lid 1, 1° en 2, en 77 sexies lid 1 Wet 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen)

met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt.
(art. 77 quater lid 1, 6° en 2, en 77 sexies lid 1 Wet 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen)

met de omstandigheid dat het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betrof, ongeacht of betrokkene de hoedanigheid van leidend persoon had of niet.
(art. 77 quinques lid 1, 2° en 2, en 77 sexies lid 1 Wet 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen)

met name volgende personen tegen betaling van een geldsom van 7.500 euro te hebben geholpen bij het bekomen van een humanitair visum, zijnde een Schengenvisum betreft met een beperkte geldigheidsduur van 1 jaar en met nationale vermelding "B.33" en uitsluitend bedoeld voor een asielaanvraag in België,

terwijl deze personen zich - in strijd met de voorwaarden van dit visum - in het buitenland hebben gevestigd, een voornemen waarvan inverdenkinggesteld en op de hoogte waren en/of deze personen geen asielaanvraag verricht hebben en de geldigheidsduur van het visum ondertussen verstreken is,

waarbij M.K. misbruik maakte van het gezag of de faciliteiten dewelke hij kreeg als door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie aangewezen "initiatiefnemer" om lijsten van kandidaten voor een humanitair visum op te stellen en over te maken aan het kabinet van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie

1 Bij samenhang te Mechelen, in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, afdeling Mechelen, en/of bij samenhang elders in het Rijk, tussen 16 januari 2018 en 16 mei 2018, meermaals, minstens op 16 april 2018
door M.K.,

A.G.; A.N.; C.C.; K.G.; M.R.; O.C.; W.I.; W.Y. en Y.M (in het dossier ook gekend als Y.M.);

2 Bij samenhang te Mechelen, in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, afdeling Mechelen, en/of bij samenhang elders in het Rijk, tussen 1 februari 2018 en 26 maart 2019, meermaals, minstens op 26 februari 2019
door M.K.,

A.G. (in het dossier ook gekend als A.G.).

3 Bij samenhang te Mechelen, in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, afdeling Mechelen, en/of bij samenhang elders in het Rijk, tussen 22 april 2018 en 5 augustus 2018, meermaals, minstens op 5 juli 2018

door M.K., C.C.,

A.A.; A.K.; A.W.; A.A.; A.S.; A.T.; D.Y.; D.S.; G.F.; H.A.; I.J.; K.W.; K.M.; K.H.
L.L.; L.M.; M.S.; A.S.; M.K.; M.G.; M.S.; M.W.; S.M., S.A.; M.S. M.W. S.M. S.A.; T.I. W.M. ;
W.J.; W.J.; Y.S.; Y.L.; Y.H.

4 Bij samenhang te Mechelen, in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, afdeling Mechelen, en/of bij samenhang elders in het Rijk, tussen 22 april 2018 en 6 augustus 2018, meermaals, minstens op 6 juli 2018

door M.K.,

A.H.; C.N.; C.Y.; I.D.; S. Y.

5 Bij samenhang te Mechelen, in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, afdeling Mechelen, en/of bij samenhang elders in het Rijk, tussen 22 april 2018 en 8 november 2018, meermaals, minstens op 8 oktober 2018

door M.K.,

H.S.; K. A.

6 Bij samenhang te Mechelen, in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, afdeling Mechelen, en/of bij samenhang elders in het Rijk, tussen 22 april 2018 en 6 augustus 2018, meermaals, minstens op 6 juli 2018

door M.K., C.C.,

M.C.; S.M. S.N.; S.A. S.J. Y.N.; Y.J. (in het dossier ook gekend als YJ. zie stuk 172) en Y.J. (in het dossier ook gekend als Y.J., zie stuk 172)

7 Bij samenhang te Mechelen, in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, afdeling Mechelen, en/of bij samenhang elders in het Rijk, tussen 9 juli 2018 en 17 oktober 2018, op een niet nader te bepalen datum meermaals en minstens op 17 september 2018

door M.K., E.K.,

CC.; JS (in het dossier ook gekend als GS); KI;

8 Bij samenhang te Mechelen, in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, afdeling Mechelen, en/of bij samenhang elders in het Rijk, tussen 9 juli 2018 en 17 oktober 2018, op een niet nader te bepalen datum meermaals en minstens op 17 september 2018

door M.K., E.K., R.H., N.D.,

C.H.; JS (in het dossier ook gekend als GS); KI;

9 Bij samenhang te Mechelen, in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, afdeling Mechelen, en/of bij samenhang elders in het Rijk, op niet nader te bepalen datum, tussen 9 juli 2018 en 17 oktober 2018, op een niet nader te bepalen datum, meermaals en minstens op 17 september 2018

door M.K., E.K., B.Y.,

KB; SL (in het dossier ook gekend als LS); YA; YY

10 Bij samenhang te Mechelen, in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, afdeling Mechelen, en/of bij samenhang elders in het Rijk, tussen 9 juli 2018 en 19 oktober 2018, op een niet nader te bepalen datum meermaals en minstens op 19 september 2018

door M.K., E.K.,

N.R.

11 Bij samenhang te Mechelen, in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, afdeling Mechelen, en/of bij samenhang elders in het Rijk, tussen 9 juli 2018 en 19 oktober 2018, op een niet nader te bepalen datum meermaals en minstens op 19 september 2018

door M.K., E.K., N.M., B.H.,

A.A.S.

12 Bij samenhang te Mechelen, in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, afdeling Mechelen, en/of bij samenhang elders in het Rijk, tussen 9 juli 2018 en 19 oktober 2018, op een niet nader te bepalen datum meermaals en minstens op 19 september 2018

door M.K., E.K., M.B.,

A.H.; K.S. (in het dossier ook gekend als K.S.); M.E.F.; M.B.; M.J.; S.S; S.S; YH; YG;

13 Bij samenhang te Mechelen, in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, afdeling Mechelen, en/of bij samenhang elders in het Rijk, tussen 9 juli 2018 en 8 november 2018, op een niet nader te bepalen datum meermaals en minstens op 8 oktober 2018

door M.K., E.K., M.B.,

L.H.

14 Bij samenhang te Mechelen, in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, afdeling Mechelen, en/of bij samenhang elders in het Rijk, tussen 9 juli 2018 en 19 november 2018, op een niet nader te bepalen datum meermaals en minstens op 19 oktober 2018

door M.K., E.K., N.M.,

K.K.

15 Bij samenhang te Mechelen, in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, afdeling Mechelen, en/of bij samenhang elders in het Rijk, tussen 9 juli 2018 en 21 oktober 2018, op een niet nader te bepalen datum meermaals en minstens op 21 september 2018
door M.K., E.K.,

S.D; Z.T.; E.S; N.K. (in het dossier ook gekend als N.K.); W.S en W.B

C leidend persoon criminele organisatie

leidend persoon te zijn geweest van een criminele organisatie, zijnde een gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met gevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, en waarvan het feitelijk oogmerk niet uitsluitend politiek, vakorganisatorisch, menslievend, levensbeschouwelijk of godsdienstig is of die niet uitsluitend elk ander rechtmatig oogmerk nastreeft.

(art. 324 bis en 324 ter § 4 Sw)

met name een criminele organisatie gericht op het bekomen van een vermogensvoordeel door het plegen van de misdrijven van passieve omkoping en mensensmokkel, in het kader van de aan M.K. toegewezen taak als "initiatiefnemer" om lijsten van kandidaten voor een humanitair visum op te stellen en over te maken aan het kabinet van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Bij samenhang te Mechelen, in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, afdeling Mechelen, en/of bij samenhang elders in het Rijk van 16 januari 2018 tot 29 januari 2019
door M.K.,

D deelname aan besluitvorming criminele organisatie

terwijl hij wist dat zijn deelneming bijdroeg tot de oogmerken van de criminele organisatie, zoals bedoeld in artikel 324 bis van het Strafwetboek, te hebben deelgenomen aan het nemen van welke beslissing dan ook in het raam van de activiteiten van een criminele organisatie, zijnde een gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met gevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, en waarvan het feitelijk oogmerk niet uitsluitend politiek, vakorganisatorisch, menslievend, levensbeschouwelijk of godsdienstig is of die niet uitsluitend elk ander rechtmatig oogmerk nastreeft.

(art. 324 bis en 324 ter § 3 Sw)

met name een criminele organisatie gericht op het bekomen van een vermogensvoordeel door het plegen van de misdrijven van passieve omkoping en mensensmokkel, in het kader van de aan M.K. toegewezen taak als "initiatiefnemer" om lijsten van kandidaten voor een humanitair visum op te stellen en over te maken aan het kabinet van de Staatssecretaris

voor Asiel en Migratie

bij samenhang te Mechelen, in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, afdeling Mechelen, en/of bij samenhang elders in het Rijk van 16 januari 2018 tot 29 januari 2019
door E.K., B.Y.,

E poging afpersing in vreedstijd met verzwarende omstandigheden

gepoogd te hebben, met behulp van geweld of bedreiging, hetzij gelden, waarden, roerende voorwerpen, schuldbrieven, biljetten, promessen, kwijtingen, hetzij de ondertekening of de afgifte van enig stuk dat een verbintenis, beschikking of schuldbevrijding inhield of teweegbracht, te hebben afgeperst, namelijk
(art. 468, 470 en 483 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd ten nadele van een persoon van wie de kwetsbare toestand ten gevolge van de leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamenlijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, duidelijk was of hem bekend was.
(art. 471 lid 1 en 8 Sw)

waarbij het voornemen om een misdaad te plegen zich heeft geopenbaard door uitwendige daden die een begin van uitvoering van die misdaad uitmaakten en alleen ten gevolge van omstandigheden, van de wil van de dader onafhankelijk, zijn gestaakt of hun uitwerking hebben gemist.
(art. 51, 52 en 80 lid 4 Sw)

met name onder bedreiging van het doen intrekken van verblijfsdocumenten, gelden ten bedrage van 20.000 euro te hebben geëist over dewelke een akkoord werd gesloten tussen K.M. en de hierna vermelde personen met betrekking tot de feiten weerhouden onder tenlastelegging I.18 en en B.9

1 bij samenhang te Mechelen, in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, afdeling Mechelen, en/of bij samenhang elders in het Rijk op 3 december 2018
door M.K.,

ten nadele van L.K.,

(navolgend PV 500967/19, stuk 27 algemeen deel)

2 Bij samenhang te Mechelen, in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, afdeling Mechelen tussen 22 september 2018 en 11 januari 2019, op een niet nader te bepalen datum
door E.K.,

ten nadele van L.K.,

(navolgend PV 500967/19, stuk 27 algemeen deel)

F Vergunningsplichtige vuurwapens - Bezit

als particulier een vergunningsplichtig vuurwapen of de daarbij horende munitie voorhanden te hebben gehad zonder een voorafgaande vergunning verleend door de gouverneur bevoegd voor de verblijfplaats van de verzoeker
(artikelen 1, 2, 3, 11§1, 23, 24, 25, 26, 29, 46, 47, 48 en 49 van de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens)

bij samenhang te Mechelen, in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, afdeling Mechelen van 25 maart 2018 tot 23 januari 2019

door B.Y.,

Een pistool type Browning Cal 7.65mm
(AN36.F1.502276/19 - kaft VII, deel A.III)

G bezit munitie als particulier

Als particulier die niet voldoet aan de artikelen 11 of 12 van de Wapenwet, munitie, patroonhulzen of projectielen, die niet onbruikbaar gemaakt zijn, voor vergunningsplichtige vuurwapens voorhanden te hebben gehad.

(artikelen 1, 2, 3, 22 §1, derde en vierde lid, 23, 24, 25, 26, 29, 46, 47, 48 en 49 van de Wapenwet)

bij samenhang te Mechelen, in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, afdeling Mechelen van 25 maart 2018 tot en met 23 januari 2019

door B.Y.,

Een potje met zeven patronen
(AN36.F1.502276/19 - kaft VII, deel A.III)

H deel uitmaken van een criminele organisatie

zelfs zonder de bedoeling een misdrijf in het raam van een criminele organisatie te plegen of daaraan deel te nemen op één van de in de artikelen 66 tot 69 van het Strafwetboek bedoelde wijzen, wetens en willens betrokken te zijn geweest bij een criminele organisatie, zijnde een gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met gevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, waarbij gebruik gemaakt wordt van intimidatie, bedreiging, geweld, listige kunstgrepen of corruptie, of waarbij commerciële of andere structuren worden aangewend om het plegen van de misdrijven te verbergen of te vergemakkelijken, en waarvan het feitelijk oogmerk niet uitsluitend politiek, vakorganisatorisch, menslievend, levensbeschouwelijk of godsdienstig is of die niet uitsluitend elk ander rechtmatig oogmerk nastreeft.

(art. 324 bis en 324 ter § 1 Sw)

met name een criminele organisatie gericht op het bekomen van een vermogensvoordeel

door het plegen van de misdrijven van passieve omkoping en mensensmokkel, in het kader van de aan M.K. toegewezen taak als "initiatiefnemer" om lijsten van kandidaten voor een humanitair visum op te stellen en over te maken aan het kabinet van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie

1 Bij samenhang te Mechelen, in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, afdeling Mechelen, en/of bij samenhang elders in het Rijk van 18 januari 2018 tot 29 januari 2019
door M.B.,

2 Bij samenhang te Mechelen, in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, afdeling Mechelen, en/of bij samenhang elders in het Rijk van 9 juli 2018 tot 29 januari 2019
door N.M., W.R., B.H.,

3 Bij samenhang te Mechelen, in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, afdeling Mechelen, en/of bij samenhang elders in het Rijk van 22 april 2018 tot 29 januari 2019
door R.H., N.D., C.C.,

I passieve omkoping ingevolge vraag om voordeel door openbaar ambtenaar voor verrichten rechtmatige maar niet aan betaling onderworpen handeling met verzwarende omstandigheden

als persoon die een openbaar ambt uitoefende, te weten als door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie aangewezen "initiatiefnemer" om lijsten van kandidaten voor een humanitair visum op te stellen en over te maken aan het kabinet van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, rechtstreeks of door tussenpersonen, voor zichzelf of voor een derde, een aanbod, een belofte of een voordeel van welke aard dan ook te hebben gevraagd om een rechtmatige maar niet aan betaling onderworpen handeling van zijn ambt te verrichten.

(art. 246 § 1, en 247 § 1 lid 1 Sw)

met de omstandigheid dat de vraag gevolgd werd door een voorstel om de handeling te verrichten.

(art. 247 § 1 lid 2 Sw)

1 Bij samenhang te Mechelen, in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, afdeling Mechelen, en/of bij samenhang elders in het Rijk tussen 16 januari 2018 en 16 april 2018, op een niet nader te bepalen datum

door M.K.,

namelijk de identiteit van volgende personen te hebben opgenomen op een lijst voor de aanvraag van een humanitair visum, met name op de lijst gekend als "Groep 2" in het strafdossier (stuk 111, navolgend PV 505204/19),

na een akkoord met deze personen en/of hun familieleden tot betaling van een bedrag 2.500 euro per persoon:

A.C.; A.W.; C.M.; F.S. (in het dossier ook gekend als F.S.); G.J.; M.M.; M.D.; M.N. en Y.J.

2 Bij samenhang te Mechelen, in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, afdeling Mechelen, en/of bij samenhang elders in het Rijk tussen 16 januari 2018 en 16 april 2018, op een niet nader te bepalen datum

door M.K.,

namelijk persoon de identiteit van volgende personen te hebben opgenomen op een lijst voor de aanvraag van een humanitair visum, met name op de lijst gekend als "Groep 2" in het strafdossier (stuk 111, navolgend PV 505204/19 en stuk 84, navolgend PV 503377/19),

Na een akkoord met deze personen en/of MO.L., geboren op 10 februari 1976 en/of andere familieleden tot betaling van een bedrag van 5.000 euro per persoon:

M.N.; M.N; S.S.; S.G.; S.M.

3 Bij samenhang te Mechelen, in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, afdeling Mechelen, en/of bij samenhang elders in het Rijk tussen 16 januari 2018 en 16 april 2018, op een niet nader te bepalen datum

door M.K., M.B.,

namelijk de identiteit van volgende personen te hebben opgenomen op een lijst voor de aanvraag van een humanitair visum, met name op de lijst gekend als "Groep 2" in het strafdossier (stuk 111, navolgend PV 505204/19)

na een akkoord met deze personen en/of hun familieleden tot betaling van een bedrag 2.500 euro per persoon:

A.T. en Y.M.

4 Bij samenhang te Mechelen, in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, afdeling Mechelen, en/of bij samenhang elders in het Rijk tussen 16 januari 2018 en 16 april 2018, op een niet nader te bepalen datum

door M.K.,

namelijk de identiteit van volgende personen te hebben opgenomen op een lijst voor de aanvraag van een humanitair visum, met name op de lijst gekend als "Groep 2 in het strafdossier (stuk 111, navolgend PV 505204/19)

na een akkoord met deze personen en/of hun familieleden tot betaling van een bedrag 7.500 euro per persoon:

AG.; AN; A.G., geboren op 10 januari 2001; C.C.; K.G.; M.R.; M.J.,; MM.; M.A.; O.C.; W.I.; A.I.; W.Y.; Y.M.; (in het dossier ook gekend als YM.);
AN45.F1.525600/2018

5 Bij samenhang te Mechelen, in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, afdeling Mechelen, en/of bij samenhang elders in het Rijk, tussen 1 februari 2018 en 26 februari 2019, op een niet nader te bepalen datum

door M.K.,

namelijk de identiteit van volgende personen te hebben opgenomen op een lijst voor de aanvraag van een humanitair visum, met name op de lijst gekend als "Groep 3" in het strafdossier (stuk 111, navolgend PV 505204/19)

na een akkoord met deze personen en/of hun familieleden tot betaling van een bedrag 7.500 euro per persoon:

A.G. (in het dossier ook gekend als A.G.) en K.P.

6 Bij samenhang te Mechelen, in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, afdeling Mechelen, en/of bij samenhang elders in het Rijk tussen 1 december 2017 en 9 maart 2018, op een niet nader te bepalen datum

door M.K.,

namelijk de identiteit van volgende personen te hebben opgenomen op een lijst voor de aanvraag van een humanitair visum, met name op de lijst gekend als "Groep 4" in het strafdossier (stuk 111, navolgend PV 505204/19)

na een akkoord met deze personen en/of hun familieleden tot betaling van een bedrag 2.500 euro per persoon:

D.M.; N.Y., geboren op 4 april 2008; N.C., N.A.; S.M.

7 Bij samenhang te Mechelen, in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, afdeling Mechelen, en/of bij samenhang elders in het Rijk tussen 22 april 2018 en 23 mei 2018, op een niet nader te bepalen datum

door M.K.,

namelijk de identiteit van volgende personen te hebben opgenomen op een lijst voor de aanvraag van een humanitair visum, met name op de lijst gekend als "Groep 5" in het strafdossier (stuk 111, navolgend PV 505204/19)

na een akkoord met deze personen en/of hun familieleden tot betaling van een bedrag 2.500 euro per persoon:

B.S.; I.H.; K.M.; M.G.; (in het dossier ook gekend als M.G.);

8 Bij samenhang te Mechelen, in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, afdeling Mechelen, en/of bij samenhang elders in het Rijk tussen 22 april 2018 en 23 mei 2018, op

een niet nader te bepalen datum

door M.K., R.H., N.D.,

namelijk de identiteit van volgende personen te hebben opgenomen op een lijst voor de aanvraag van een humanitair visum, met name op de lijst gekend als "Groep 5" in het strafdossier (stuk 111, navolgend PV 505204/19 en stuk 265, navolgend PV 523000/19),

na een akkoord met deze personen en/of hun familieleden tot betaling van een bedrag 5.000 euro per persoon

G.S.; G.P. en H.N.

9 Bij samenhang te Mechelen, in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, afdeling Mechelen, en/of bij samenhang elders in het Rijk, tussen 22 april 2018 en 23 mei 2018, op een niet nader te bepalen datum

door M.K., C.C.,

namelijk de identiteit van volgende personen te hebben opgenomen op een lijst voor de aanvraag van een humanitair visum, met name op de lijst gekend als "Groep 5" in het strafdossier (stuk 111, navolgend PV 505204/19)

na een akkoord met deze personen en/of hun familieleden tot betaling van een bedrag 7.500 euro per persoon

A.A.; A.K.; A.W.; A.A., A.S., A.T.; D.Y.; D.S.; G.F.; H.A., I.J.; K.W., K.M.; K.H.; L.L., L.M., M.S.; M.K., M.G.; M.S.; M.W.; S.M.; M.W., S.M., S.A., T.I., W.M., W.J.; Y.S., Y.L.; Y.H.

10 Bij samenhang te Mechelen, in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, afdeling Mechelen, en/of bij samenhang elders in het Rijk tussen 22 april 2018 en 26 juni 2018, op een niet nader te bepalen datum

door M.K.,

namelijk de identiteit van volgende personen te hebben opgenomen op een lijst voor de aanvraag van een humanitair visum, met name op de lijst gekend als "Groep 6" in het strafdossier (stuk 111, navolgend PV 505204/19)

na een akkoord met deze personen en/of hun familieleden tot betaling van een bedrag 2.500 euro per persoon

C.L.; D.Y.; E.E.; I.S.; K.Y.; M.S.; M.H.; M.K.; M.E. (in het dossier ook gekend als M.E); M.S.; N.G.: Y. G. en Z. M.

11 Bij samenhang te Mechelen, in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, afdeling Mechelen, en/of bij samenhang elders in het Rijk, tussen 22 april 2018 en 26 juni 2018, op een niet nader te bepalen datum

door M.K., M.B., N.M.,

namelijk de identiteit van volgende personen te hebben opgenomen op een lijst voor de aanvraag van een humanitair visum, met name op de lijst gekend als "Groep 6" in het strafdossier (stuk 111, navolgend PV 505204/19)

na een akkoord met deze personen en/of hun familieleden tot betaling van een bedrag 5.000 euro per persoon

I..N. (in het dossier ook gekend als I.N.)

12 Bij samenhang te Mechelen, in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, afdeling Mechelen, en/of bij samenhang elders in het Rijk tussen 22 april 2018 en 26 juni 2018, op een niet nader te bepalen datum

door M.K.,

namelijk de identiteit van volgende personen te hebben opgenomen op een lijst voor de aanvraag van een humanitair visum, met name op de lijst gekend als "Groep 6" in het strafdossier (stuk 111, navolgend PV 505204/19)

na een akkoord met deze personen en/of hun familieleden tot betaling van een bedrag 7.500 euro per persoon

A.H.; C.N.; C.Y.; H.S.; I.D.; K.A., S.Y. S.A;

13 Bij samenhang te Mechelen, in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, afdeling Mechelen, en/of bij samenhang elders in het Rijk tussen 22 april 2018 en 26 juni 2018, op een niet nader te bepalen datum

door M.K., C.C.,

namelijk de identiteit van volgende personen te hebben opgenomen op een lijst voor de aanvraag van een humanitair visum, met name op de lijst gekend als "Groep 6" in het strafdossier (stuk 111, navolgend PV 505204/19)

na een akkoord met deze personen en/of hun familieleden tot betaling van een bedrag 7.500 euro per persoon

M.C.; S.M.; S.N.; S.A.; S.J.; Y.N.; Y.J.(in het dossier ook gekend als Y.J., zie stuk 172) en Y.J.(in het dossier ook gekend als Y.J., zie stuk 172)

14 Bij samenhang te Mechelen, in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, afdeling Mechelen, en/of bij samenhang elders in het Rijk tussen 9 juli 2018 en 5 september 2018, op een niet nader te bepalen datum

door M.K., E.K.,

namelijk de identiteit van volgende personen te hebben opgenomen op een lijst voor de aanvraag van een humanitair visum, met name op de lijst gekend als "Groep 7.1" in het

strafdossier (stuk 111, navolgend PV 505204/19)

na een akkoord met deze personen en/of hun familieleden tot betaling van een bedrag 2.500 euro per persoon

B.F.; E.O.; H.O.; I.B.; I.O., I.I.; I.H.; I.E.; K.M.; M.R., M.N.; M.S.; Y.M.; Y.Y. ;Y.C.

15 Bij samenhang te Mechelen, in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, afdeling Mechelen, en/of bij samenhang elders in het Rijk tussen 9 juli 2018 en 5 september 2018, op een niet nader te bepalen datum

door M.K., E.K.,

namelijk de identiteit van volgende personen te hebben opgenomen op een lijst voor de aanvraag van een humanitair visum, met name op de lijst gekend als "Groep 7.1" in het strafdossier (stuk 111, navolgend PV 505204/19),

na een akkoord met deze personen, en/of B.N. en/of andere familieleden tot betaling van een bedrag 7.500 euro per persoon

B.E. en Y.S.

(stuk 157, navolgend PV 511864/19)

16 Bij samenhang te Mechelen, in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, afdeling Mechelen, en/of bij samenhang elders in het Rijk tussen 9 juli 2018 en 5 september 2018, op een niet nader te bepalen datum

door M.K., E.K.,

namelijk de identiteit van volgende personen te hebben opgenomen op een lijst voor de aanvraag van een humanitair visum, met name op de lijst gekend als "Groep 7.1" in het strafdossier (stuk 111, navolgend PV 505204/19),

na een akkoord met deze personen en/of L.J., en/of andere familieleden tot betaling van een bedrag 7.500 euro per persoon

J.S. (in het dossier ook gekend als G.S.)

17 Bij samenhang te Mechelen, in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, afdeling Mechelen, en/of bij samenhang elders in het Rijk tussen 9 juli 2018 en 5 september 2018, op een niet nader te bepalen datum

door M.K., E.K.,

namelijk de identiteit van volgende personen te hebben opgenomen op een lijst voor de aanvraag van een humanitair visum, met name op de lijst gekend als "Groep 7.1" in het strafdossier (stuk 111, navolgend PV 505204/19),

na een akkoord met deze personen en/of hun familieleden tot betaling van een bedrag 7.500 euro per persoon

CC.; K.I.; en Z.M.

18 Bij samenhang te Mechelen, in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, afdeling Mechelen, en/of bij samenhang elders in het Rijk tussen 9 juli 2018 en 5 september 2018, op een niet nader te bepalen datum

door M.K., E.K., B.Y.,

namelijk de identiteit van volgende personen te hebben opgenomen op een lijst voor de aanvraag van een humanitair visum, met name op de lijst gekend als "Groep 7.1" in het strafdossier (stuk 111 algemeen deel, navolgend PV 505204/19)

na een akkoord met deze personen en/of K.S. en/of S.S., en/of L.K. en/of andere familieleden tot betaling van een bedrag 5.000 euro per persoon

K.B.; S.L. (in het dossier ook gekend als L.S.); Y.A.; Y.Y. en S.J.

(stuk 27 navolgend PV 500967/19 en kaft B.1 en B.4, deel B.I)

19 Bij samenhang te Mechelen, in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, afdeling Mechelen, en/of bij samenhang elders in het Rijk tussen 9 juli 2018 en 5 september 2018, op een niet nader te bepalen datum

door M.K., E.K., R.H., N.D.,

namelijk de identiteit van volgende personen te hebben opgenomen op een lijst voor de aanvraag van een humanitair visum, met name op de lijst gekend als "Groep 7.1" in het strafdossier (stuk 111, navolgend PV 505204/19),

na een akkoord met deze personen en/of hun familieleden tot betaling van een bedrag 7.500 euro per persoon

B.A.; S.T.; S.J.; T.H.; T.G.; T.M.; T.J.; Z.N. en Z.O.

20 Bij samenhang te Mechelen, in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, afdeling Mechelen, en/of bij samenhang elders in het Rijk tussen 9 juli 2018 en 5 september 2018, op een niet nader te bepalen datum

door M.K., E.K., R.H., N.D.,

namelijk de identiteit van volgende personen te hebben opgenomen op een lijst voor de aanvraag van een humanitair visum, met name op de lijst gekend als "Groep 7.1" in het strafdossier (stuk 111, navolgend PV 505204/19),

na een akkoord met deze personen, en/of G.S. en/of andere familieleden tot betaling van een bedrag 7.000 euro per persoon

G.G.

21 Bij samenhang te Mechelen, in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, afdeling Mechelen, en/of bij samenhang elders in het Rijk tussen 9 juli 2018 en 5 september 2018, op een niet nader te bepalen datum

door M.K., E.K.,

namelijk de identiteit van volgende personen te hebben opgenomen op een lijst voor de aanvraag van een humanitair visum, met name op de lijst gekend als "Groep 7.2" in het strafdossier (stuk 111, navolgend PV 505204/19),

na een akkoord met deze personen, en/of hun familieleden tot betaling van een bedrag 2.500 euro per persoon

B.Y.; I.O.; N.D., ; N.E.; N.M.; Z.R. en Z.D.

22 Bij samenhang te Mechelen, in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, afdeling Mechelen, en/of bij samenhang elders in het Rijk tussen 9 juli 2018 en 5 september 2018, op een niet nader te bepalen datum

door M.K., E.K., N.M.,

namelijk de identiteit van volgende personen te hebben opgenomen op een lijst voor de aanvraag van een humanitair visum, met name op de lijst gekend als "Groep 7.2" in het strafdossier (stuk 111, navolgend PV 505204/19),

na een akkoord met deze personen, en/of hun familieleden tot betaling van een bedrag 2.500 euro per persoon

A.E.; D.T.; M.S.; M.W.; M.S. en M.W.

23 Bij samenhang te Mechelen, in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, afdeling Mechelen, en/of bij samenhang elders in het Rijk tussen 9 juli 2018 en 5 september 2018, op een niet nader te bepalen datum

door M.K., E.K., M.B.,

namelijk de identiteit van volgende personen te hebben opgenomen op een lijst voor de aanvraag van een humanitair visum, met name op de lijst gekend als "Groep 7.2" in het strafdossier (stuk 111, navolgend PV 505204/19),

na een akkoord met deze personen, en/of hun familieleden tot betaling van een bedrag 2.500 euro per persoon

A.M.; Y.M.; Y.L.;

24 Bij samenhang te Mechelen, in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, afdeling Mechelen, en/of bij samenhang elders in het Rijk tussen 9 juli 2018 en 5 september 2018, op een niet nader te bepalen datum

door M.K., E.K.,

namelijk de identiteit van volgende personen te hebben opgenomen op een lijst voor de aanvraag van een humanitair visum, met name op de lijst gekend als "Groep 7.2" in het strafdossier (stuk 111, navolgend PV 505204/19),

na een akkoord met deze personen, en/of hun familieleden tot betaling van een bedrag 7.500 euro per persoon

N.R.;

25 Bij samenhang te Mechelen, in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, afdeling Mechelen, en/of bij samenhang elders in het Rijk tussen 9 juli 2018 en 5 september 2018, op een niet nader te bepalen datum

door M.K., E.K., N.M., B.H.,

namelijk de identiteit van volgende personen te hebben opgenomen op een lijst voor de aanvraag van een humanitair visum, met name op de lijst gekend als "Groep 7.2" in het strafdossier (stuk 111, navolgend PV 505204/19),

na een akkoord met deze personen, en/of hun familieleden tot betaling van een bedrag 7.500 euro per persoon

A.A.S.;

26 Bij samenhang te Mechelen, in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, afdeling Mechelen, en/of bij samenhang elders in het Rijk tussen 9 juli 2018 en 5 september 2018, op een niet nader te bepalen datum

door M.K., E.K., M.B.,

namelijk de identiteit van volgende personen te hebben opgenomen op een lijst voor de aanvraag van een humanitair visum, met name op de lijst gekend als "Groep 7.2" in het strafdossier (stuk 111, navolgend PV 505204/19),

na een akkoord met deze personen, en/of hun familieleden tot betaling van een bedrag 7.500 euro per persoon

A.H.; K.S.;

(in het dossier ook gekend als K.S.); L.H.; M.E. F.; M.B.; M.J.; S.S.; S.S.; Y.H.; Y.G.; Y.H.;

27 Bij samenhang te Mechelen, in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, afdeling Mechelen, en/of bij samenhang elders in het Rijk tussen 9 juli 2018 en 13 september 2018, op een niet nader te bepalen datum

door M.K., E.K., N.M.,

namelijk de identiteit van volgende personen te hebben opgenomen op een lijst voor de aanvraag van een humanitair visum, met name op de lijsten gekend als "Groep 7.2" en "Groep 8" in het strafdossier (stuk 111, navolgend PV 505204/19),

na een akkoord met deze personen, en/of hun familieleden tot betaling van een bedrag 7.500 euro per persoon

K.K.

28 Bij samenhang te Mechelen, in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, afdeling Mechelen, en/of bij samenhang elders in het Rijk tussen 9 juli 2018 en 5 september 2018, op een niet nader te bepalen datum

door M.K., E.K.,

namelijk de identiteit van volgende personen te hebben opgenomen op een lijst voor de aanvraag van een humanitair visum, met name op de lijsten gekend als "Groep 7.3" (stuk 111, navolgend PV 505204/19),

na een akkoord met deze personen, en/of hun familieleden tot betaling van een bedrag 2.500 euro per persoon

B.N.; B.S.; A.S.; A.S.; B.M.; B.G.; B.K.; B.Z.; C.A.; F.K.; L.S.; S.A.; T.R.

29 Bij samenhang te Mechelen, in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, afdeling Mechelen, en/of bij samenhang elders in het Rijk tussen 9 juli 2018 en 5 september 2018, op een niet nader te bepalen datum

door M.K., E.K., B.H.,

namelijk de identiteit van volgende personen te hebben opgenomen op een lijst voor de aanvraag van een humanitair visum, met name op de lijsten gekend als "Groep 7.3" (stuk 111, navolgend PV 505204/19),

na een akkoord met deze personen, en/of D.A. en/of S.I. en/of hun familieleden tot betaling van een bedrag 2.150 euro per persoon

Y.T.

30 Bij samenhang te Mechelen, in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, afdeling Mechelen, en/of bij samenhang elders in het Rijk tussen 9 juli 2018 en 5 september 2018, op een niet nader te bepalen datum

door M.K., E.K., B.H.,

namelijk de identiteit van volgende personen te hebben opgenomen op een lijst voor de aanvraag van een humanitair visum, met name op de lijsten gekend als "Groep 7.3" (stuk 111, navolgend PV 505204/19),

na een akkoord met deze personen, en/of hun familieleden tot betaling van een bedrag 2.500 euro per persoon

B.L.; D.H.; H.A.(in het dossier ook gekend als H.A.); H.C.; H.M.; L.H.; L.M.

31 Bij samenhang te Mechelen, in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, afdeling Mechelen, en/of bij samenhang elders in het Rijk tussen 9 juli 2018 en 5 september 2018, op een niet nader te bepalen datum

door M.K., E.K., N.M.,

namelijk de identiteit van volgende personen te hebben opgenomen op een lijst voor de aanvraag van een humanitair visum, met name op de lijsten gekend als "Groep 7.3" (stuk 111, navolgend PV 505204/19),

na een akkoord met deze personen, en/of hun familieleden tot betaling van een bedrag 2.500 euro per persoon

T.K.; C.M.; C.D.; I.M. ;

32 Bij samenhang te Mechelen, in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, afdeling Mechelen, en/of bij samenhang elders in het Rijk tussen 9 juli 2018 en 5 september 2018, op een niet nader te bepalen datum

door M.K., E.K., W.R.,

namelijk de identiteit van volgende personen te hebben opgenomen op een lijst voor de aanvraag van een humanitair visum, met name op de lijsten gekend als "Groep 7.3"(stuk 111, navolgend PV 505204/19),

na een akkoord met deze personen, en/of G.Y. en/of andere familieleden tot betaling van een bedrag 2.500 euro per persoon

G.S.; G.Z.;

33 Bij samenhang te Mechelen, in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, afdeling Mechelen, en/of bij samenhang elders in het Rijk tussen 9 juli 2018 en 5 september 2018, op een niet nader te bepalen datum

door M.K., E.K., M.B., N.M.,

namelijk de identiteit van volgende personen te hebben opgenomen op een lijst voor de aanvraag van een humanitair visum, met name op de lijsten gekend als "Groep 7.3" (stuk 111, navolgend PV 505204/19),

na een akkoord met deze personen, en/of I.B en/of hun familieleden tot betaling van een bedrag 2.500 euro per persoon

I.V.; M.S.; M.M.; MA.F. en M.E.

34 Bij samenhang te Mechelen, in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, afdeling Mechelen, en/of bij samenhang elders in het Rijk tussen 9 juli 2018 en 5 september 2018, op een niet nader te bepalen datum

door M.K., E.K.,

namelijk de identiteit van volgende personen te hebben opgenomen op een lijst voor de aanvraag van een humanitair visum, met name op de lijsten gekend als "Groep 7.3" (stuk 111, navolgend PV 505204/19),

na een akkoord met deze personen, en/of hun familieleden tot betaling van een bedrag 7.500 euro per persoon

S.D.; Z.T.; E.S.; N.K. (in het dossier ook gekend als N.K.); W.S., geboren op 1 januari 1960 en W.B.

35 Bij samenhang te Mechelen, in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, afdeling Mechelen, en/of bij samenhang elders in het Rijk tussen 13 juli 2018 en 13 september 2018, op een niet nader te bepalen datum

door M.K., E.K.,

namelijk de identiteit van volgende personen te hebben opgenomen op een lijst voor de aanvraag van een humanitair visum, met name op de lijsten gekend als "Groep 8" (stuk 111, navolgend PV 505204/19),

na een akkoord met deze personen, en/of hun familieleden tot betaling van een bedrag 2.500 euro per persoon

D.M.; H.M.; I.W.; S.M. en Z.S.

36 Bij samenhang te Mechelen, in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, afdeling Mechelen, en/of bij samenhang elders in het Rijk tussen 13 juli 2018 en 13 september 2018, op een niet nader te bepalen datum

door M.K., E.K., M.B.,

namelijk de identiteit van volgende personen te hebben opgenomen op een lijst voor de aanvraag van een humanitair visum, met name op de lijsten gekend als "Groep 8" (stuk 111, navolgend PV 505204/19),

na een akkoord met deze personen, en/of hun familieleden tot betaling van een bedrag 2.500 euro per persoon

A.S.; C.H.; C.R.; C.J.

37 Bij samenhang te Mechelen, in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, afdeling Mechelen, en/of bij samenhang elders in het Rijk tussen 13 juli 2018 en 13 september 2018, op een niet nader te bepalen datum

door M.K., E.K., N.M.,

namelijk de identiteit van volgende personen te hebben opgenomen op een lijst voor de aanvraag van een humanitair visum, met name op de lijsten gekend als "Groep 8" (stuk 111, navolgend PV 505204/19),

na een akkoord met deze personen, en/of D.G. en/of andere familieleden tot betaling van een bedrag 2.500 euro per persoon

D.N.; D.C. en D.J. (in het dossier ook gekend als D.J.)

38 Bij samenhang te Mechelen, in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, afdeling Mechelen, en/of bij samenhang elders in het Rijk tussen 13 juli 2018 en 13 september 2018, op een niet nader te bepalen datum

door M.K., E.K., M.B., N.M.,

namelijk de identiteit van volgende personen te hebben opgenomen op een lijst voor de aanvraag van een humanitair visum, met name op de lijsten gekend als "Groep 8" (stuk 111, navolgend PV 505204/19),

na een akkoord met deze personen, en/of I.B. en/of hun familieleden tot betaling van een bedrag 2.500 euro per persoon

M.H. en I.A. (in het dossier ook gekend als I.A.)

PROCEDURE

De rechtbank neemt kennis van de beschikking van de raadkamer van deze rechtbank van 10 augustus 2020 waarin verzachtende omstandigheden werden aangenomen.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

De rechtspleging verliep in de Nederlandse taal, behalve wat het vertaald gedeelte betreft.

De rechtbank heeft als beëdigd tolk aangesteld R.Z. en G.I.M. teneinde de beklaagden B.M., M.N., H.R., R.W. en H.B. bij te staan voor vertaling van alles wat gezegd wordt van het Arabisch naar het Nederlands en omgekeerd.

De rechtbank heeft als beëdigd tolk aangesteld B.M.P., teneinde de beklaagde C.C. bij te staan voor vertaling van alles wat gezegd wordt van het Frans naar het Nederlands en omgekeerd.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde alle aanwezige partijen.

BEOORDELING OP STRAFGEBIED

1. Rechtzetting materiële vergissingen

1.1.

In de vordering tot verwijzing voor de raadkamer wordt in tenlasteleggingen B7 (ten aanzien van eerste en tweede beklaagde) en B8 (ten aanzien van eerste, tweede, zesde en zevende beklaagde) een zelfde feit vervolgd, met name de mensensmokkel met verzwarende omstandigheden van C., J. en K. tussen 9 juli 2018 en 17 oktober 2018 op een niet nader te bepalen datum, meermaals en minstens op 17 september 2018.

De raadkamer verwees eerste en tweede beklaagde voor tenlastelegging B7 en eerste, tweede, zesde en zevende beklaagde voor tenlastelegging B8 naar de correctionele rechtbank.

Het Openbaar Ministerie heeft ter zitting aangegeven dat dit een materiële vergissing betreft en dat zij niet aandringt op een veroordeling voor de feiten voorzien onder tenlastelegging B8.

De rechtbank ziet niet in op basis van welke concrete bewijselementen zesde beklaagde H. en zevende beklaagde D. enige betrokkenheid zouden hebben bij de feiten van passieve omkoping ten aanzien van de personen vermeld onder tenlastelegging B8, zodat zij worden vrijgesproken voor dit feit.

Voor eerste en tweede beklaagde stelt de rechtbank vast dat tenlasteleggingen B7 en B8 hetzelfde feit viseren. De rechtbank herstelt deze materiële vergissing.

1.2.

N.M. wordt voorzien als slachtoffer in tenlasteleggingen I1 én I2.

N.M. is vermeld op de Excel lijst 'Groep 2' (stuk 184).

N.M. (tenlastelegging I1) en haar 4 kinderen (M., M., S. en G.S.) zijn eveneens vermeld op deze lijst in 'Groep 2'.

Uit het telefonie-onderzoek blijkt dat M.K. zeer frequente contacten had met L.K. en haar echtgenoot P.E. in de periode voorafgaand de komst van N.M. naar België en dat E.K. na de aanhouding van zijn vader contact opnam met L.M. (zus van N.M.).

N.M. verklaarde dat zijn tante, N.M., zijn visum geregeld heeft.

Uit deze elementen leidt de rechtbank af dat N.M. als slachtoffer dient te worden vermeld in tenlastelegging I1 en dient te worden weggelaten in tenlastelegging I2, aangezien tenlastelegging I2 voor het overige enkel N.M. en haar gezin voorziet, en hun visum 'geregeld' werd via L.M. terwijl dat van N.M. 'geregeld' werd via N.M..

2. Verzoeken van partijen – recht op een eerlijk proces

2.1. Verzoek tot aanstelling van een cultuurfilosoof

Eerste beklagde M.K. verzoekt in eerste instantie de aanstelling van 'een cultuurfilosoof' omdat er in huidig onderzoek 'manifest onvoldoende rekening werd gehouden met de culturele context'. Hij stelt dat de Assyrische cultuur een cultuur is van 'cash gelden en giften' en wenst een cultuurfilosoof daarover toelichting te laten geven alsook over het wantrouwen jegens bankinstellingen en de oorsprong hiervan en ten slotte omtrent de 'interne solidariteit binnen de gemeenschap (namelijk elkaar helpen zonder daarvoor een verloning te verwachten)'.

De rechtbank is van oordeel dat de aanstelling van een filosoof geen enkele nuttige bijdrage kan leveren aan de waarheidsvinding.

Beklaagde heeft zowel tijdens het onderzoek in talrijke verhoren, als in conclusie en ter zitting uitvoerig tegenspraak kunnen voeren omtrent de hem ten laste gelegde elementen.

Het standpunt van beklagde is dat hij, behoudens enkele geschenken of zeer beperkte bedragen, geen financiële vergoeding kreeg voor zijn bemiddeling tot het bekomen van humanitaire visa. De rechtbank ziet dan ook niet in wat een cultuurfilosoof daarover zou kunnen verduidelijken omtrent een cultuur van 'cash geld en giften'.

Voor wat betreft de gelden ten bedrage van 390.800 euro aangetroffen in de kluis gehuurd op naam van derde beklagde Y., werd door eerste beklagde een zeer uitgebreid stukkenbundel voorgelegd lopende het onderzoek. Dit stukkenbundel werd kritisch tegen het licht gehouden door de speurders (*cf. infra*).

Eerste beklagde K. kon hierover tijdens zijn verhoren, in conclusie en ter zitting uitgebreid tegenspraak voeren en moet daar, gelet op zijn opleiding en professionele ervaring, zeker toe in staat zijn. Hij werkt immers al twintig jaar voor het OCMW van Ganshoren als boekhouder en is er volgens zijn LinkedInpagina sinds oktober 1998 '*expert-boekhouding, adjunct-ontvanger*', meer bepaald: '*financiële en boekhoudkundige rapporteringen, jaarrekening, inningen, financiële verrichtingen*'. Als opleiding vermeldt hij licentiaat in de handelswetenschappen, 'accountancy' 1993 – 1998.

Ter zitting stelde hij dat de cash gelden in de kluis te maken hadden met huwelijksfeesten (maar preciseerde niet *hoe* of *wat*, terwijl de speurders op deze vaagheid reeds stuitten in hun proces-verbaal 516544 – stuk 204) en verder dat deze gelden afkomstig zijn uit een schadevergoeding wegens onteigening van gronden in Turkije die toekwam aan zijn familie. Het motief om deze gelden cash in een kluis te bewaren, was volgens beklagde, hierover ondervraagd ter zitting, voornamelijk een erfrechtelijke kwestie. Hij verklaarde evenwel niet waarom de gelden (die volgens zijn verklaring hoofdzakelijk aan zijn familie (broers K.) toekomen) dan in een kluis lagen gehuurd op naam van derde beklagde B.Y., met wie eerste beklagde niet gehuwd is en met wie hij naar eigen zeggen zelfs niet samenwoont.

De rechtbank ziet niet in hoe een cultuurfilosoof die duiding zou moeten geven bij de voorliefde van de Assyrische cultuur voor geschenken, cash geld en hun wantrouwen jegens banken een ander licht op de zaak kan werpen. De rechtbank wijst dit verzoek af.

2.2. Verzoeken tot getuigenverhoren

2.2.1.

Eerste beklaagde verzoekt om een *'fysiek confrontatieverhoor'* met L.K. en Y.A. alsook de *confrontatie ter zitting met een reeks getuigen*. Ook vierde beklaagde B. vraagt een confrontatieverhoor met Y.A.. Andere beklaagden hebben zich bij dit verzoek aangesloten.

2.2.2.

Of de rechter die zich over de gegrondheid van de strafvordering moet uitspreken verplicht is een persoon, die tijdens het vooronderzoek een voor een beklaagde belastende verklaring heeft afgelegd, te horen als getuige indien die beklaagde daarom verzoekt, moet worden beoordeeld in het licht van het door artikel 6.1 EVRM gewaarborgde recht op een eerlijk proces en het door artikel 6.3.d EVRM gewaarborgde recht om getuigen à charge te ondervragen of te doen ondervragen.

Wezenlijk daarbij is of de tegen de beklaagde gevoerde strafvervolgning in haar geheel beschouwd eerlijk verloopt, wat niet uitsluit dat de rechter niet alleen rekening houdt met het recht van verdediging van die beklaagde, maar ook met de belangen van de samenleving, de slachtoffers en de getuigen zelf.

Artikel 6.1 en 6.3.d EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, vereist dat om een belastende verklaring van een tijdens het vooronderzoek gehoorde persoon als bewijs in aanmerking te nemen, zonder dat de beklaagde de gelegenheid had die persoon als getuige op de rechtszitting te ondervragen, de rechter nagaat of:

- (i) er ernstige redenen zijn voor het niet-horen van de getuige;
- (ii) de belastende verklaring het enige of doorslaggevende element is waarop de schuldigverklaring steunt;
- (iii) er voor het niet-kunnen ondervragen van de getuige voldoende compenserende factoren zijn met inbegrip van sterke procedurele waarborgen.

In de regel zal de rechter de impact op het eerlijk proces van het niet-horen op de rechtszitting van een getuige die tijdens het vooronderzoek een belastende verklaring heeft afgelegd, beoordelen aan de hand van de drie voormelde criteria en in de vermelde volgorde, tenzij één van de criteria van dermate overwegend belang is dat dit criterium volstaat om uit te maken of het strafproces in zijn geheel beschouwd al dan niet eerlijk verloopt.

Het staat aan de rechter om rekening houdende met de voormelde criteria onaantastbaar te oordelen of het niet-horen op de rechtszitting van een getuige die tijdens het

vooronderzoek een voor de beklaagde belastende verklaring heeft afgelegd, diens recht op een eerlijk proces in zijn geheel beschouwd miskent. De rechter moet zijn beslissing steunen op concrete omstandigheden die hij aanwijst.

2.2.3.

De rechtbank gaat niet in op de verzoeken tot getuigenverhoor ter zitting.

Vooreerst blijkt dat de speurders, onder leiding van de onderzoeksrechter, de vragen tot bijkomend onderzoek wel degelijk ernstig genomen hebben en dat niet ieder verzoek zonder meer onder de mat geveegd werd zoals door eerste beklaagde ter zitting werd voorgehouden.

Eerste beklaagde heeft een lijst ingediend met getuigen die hij wenste te laten verhoren.

Uit het overzicht van getuigen gehoord op verzoek van eerste beklaagde (stuk 246), blijkt dat – in de toenmalige stand van het onderzoek – van de door hem opgegeven lijst 21 personen konden worden geïdentificeerd. Zij werden opgeroepen, meerderen onder hen legden (al dan niet) belastende verklaringen af. Een aantal van hen kon of wenste niet verhoord te worden. Ook nadien werden nog getuigen verhoord, enkelen werden herverhoord en er werd hen een vragenlijst, opgesteld door eerste beklaagde en gedeeltelijk goedgekeurd door de onderzoeksrechter, voorgelegd.

Verder dient te worden benadrukt dat op de dag van de aanhouding van eerste beklaagde en de dagen nadien, zijn zoon E., tweede beklaagde, actief op zoek gaat naar getuigen, hen telefonisch contacteert en instrueert omtrent de af te leggen verklaring.

Daarnaast is meermaals uit het strafonderzoek gebleken dat *mogelijke getuigen angst hebben voor beklaagde en zijn entourage*. Ze zijn bang voor bedreigingen of represailles of vrezen hun verblijfsrechten in België of elders in Europa te verliezen.

De rechtbank verwijst ter illustratie naar:

- de verklaring van A.K. (onder meer omtrent uitlatingen van M.K. aan L.K. dat wie niet betaalt onmiddellijk terug zijn valies mag pakken en teruggestuurd wordt naar Syrië en het feit dat M. met zijn zoon E. bij hen thuis geweest is om te zeggen dat ze moeten betalen, en toen ook gezegd heeft dat hij ervoor zou zorgen dat wie zou klikken, zou worden teruggestuurd);
- de oproep aan de politie van K.K. (broer van A.K.) van 8 februari 2019 waarin hij verwijst naar een eerdere e-mail aan de politie met de vraag van zijn ouders en zus om hun verklaring in te trekken; hij komt met zijn ouders naar het politiekantoor op 10 februari 2019; ze zeggen dat hun verklaring volledig waarheidsgetrouw is maar informeren of er een mogelijkheid is om ze in te trekken omdat ze er door de Assyrische gemeenschap op worden aangekeken;
- het ingesproken bericht van M.K. gericht aan L.K. waarin hij regelrechte bedreigingen uit (hij kent het adres van haar broer, hij weet alles, hij gaat een fax sturen en zeggen dat de papieren zijn afgenomen door de ambassade, hij zal alles doen wat in zijn mogelijkheid ligt om het te laten mislukken en dan zal het ook mislukken);
- de verklaring van K. die zegt dat ze niet werd bedreigd door M.K., maar haar

- verklaring wel beëindigt met de melding dat ze niet wil dat K. of zijn familie verneemt dat ze deze verklaring aflegt; ze is bang om nog naar België te reizen en vreest voor represailles als hij kennis krijgt van haar verklaring;
- het verhoor van A.Y. die zegt dat E.K. een neef van Y. heeft gebeld en ermee dreigde dat ze niet langer in Duitsland konden blijven, ze moesten bang worden gemaakt opdat ze meer geld zouden betalen;
 - de verklaring van N.B. van 8 augustus 2019 waarin hij zegt dat zijn echtgenote erg boos was omdat hij de bewijzen van de bank (die moeten aantonen dat hij sommen cash geld afhaalde) aan de politie wou bezorgen; zijn echtgenote vreesde dat hij hiermee het leven van de kinderen in gevaar zou brengen en ze zou zich niet meer veilig voelen in de woning; hij zegt ook dat er binnen de gemeenschap over hem geroddeld wordt en vreest voor de veiligheid van zijn vrouw en kinderen; hij is benaderd door de gemeenschap na zijn eerste verklaring om deze in te trekken;
 - de verklaring van R.Z., die bevestigt dat mensen die via K. kwamen duizenden euro's moesten betalen; ze heeft geprobeerd deze mensen te overtuigen een verklaring af te leggen maar zij willen dit niet omdat ze schrik hebben voor bedreigingen;
 - de verklaring van T.V. die werkt voor de 'ESU' en vanuit deze organisatie een brief gestuurd heeft aan het Europees Parlement om de wanpraktijken (geruchten over hoge sommen geld te betalen aan K.) aan te klagen; waarna hij telefoontjes kreeg vanuit de gemeenschap dat het zijn schuld is dat er arrestaties worden verricht; zijn auto werd beschadigd en er is schade toegebracht aan zijn woning na de arrestatie van M.K.; V. is bang voor zijn gezin en ook zijn kinderen hebben angst naar aanleiding van de oproep tot verhoor;
 - de verklaring van S.O. dat hij geruchten had opgevangen over betalingen aan K.; Ö. heeft publiekelijk gemeld in de kerk dat de mensen niets moesten betalen behoudens de 350 euro; de mensen van de Assyrische gemeenschap zijn bang om over het geld te spreken en om te worden teruggestuurd naar Syrië;
 - de afgeluisterde gesprekken tussen S.O. en D.S waarin zij spreken over de gelden die moesten betaald worden aan M.K.; ze vinden dit onmenselijk; deze mensen zijn door hem 'uitgekleed', ze komen hier aan en zitten helemaal aan de grond; Ö. zegt dat als hij M. hierover aanspreekt, hij het over 'simpele bedragjes' heeft voor de hulp die hij de mensen geeft; S. zegt dat veel mensen bang zullen zijn om hun verhaal te vertellen omdat zij hun verblijfsvergunning zullen verliezen en teruggestuurd worden naar Syrië;
 - de melding van 29 september 2019 van een tolk, aangesteld in huidig dossier als beëdigd vertaler, dat hij zich zeer ernstig geïntimideerd voelt binnen zijn persoonlijke levenssfeer en binnen de Assyrische gemeenschap; hij wordt (mede)verantwoordelijk geacht voor het verblijf van K. in de gevangenis;
 - de meldingen van J.V.D. dat het gezin K. omwille van hun verklaringen onder druk gezet wordt door de Assyrische gemeenschap en dat er zelfs doodsb bedreigingen

geuit worden; later zegt V.D. nog dat er een echte 'omerta' heerst binnen de gemeenschap, de druk op de mensen is zeer hoog; als er toch een verklaring afgelegd wordt, wordt er druk uitgeoefend om hun verklaring in te trekken, de familie K. heeft bezoek gekregen van een zestal personen om hun verklaring in te trekken, gevolgd door een anonieme dreigtelefoon, ze worden uitgemaakt voor 'rotte vis', klemgereden door een bestelwagen,...;

- de verklaring van J.W. die bevestigt dat V.D. radeloos was en wou dat de praktijken van afpersing en bedreiging binnen de Assyrische gemeenschap zouden stoppen;
- de verklaring van W.S die werd aangesproken door K. aan wie hij aanraadde naar de politie te gaan, maar die aangaf dit niet te durven omwille van druk binnen de gemeenschap en de vrees dat zijn papieren zouden worden ingetrokken.

Voormelde redenen – met name de druk vanuit de entourage van eerste beklagde en de Assyrische gemeenschap in haar geheel, alsook de (poging tot) beïnvloeding van de getuigen door tweede beklagde na de aanhouding van zijn vader – zijn ernstig genoeg om niet in te gaan op het verzoek van eerste beklagde tot het horen van bijkomende getuigen of confrontatieverhoren ter zitting.

Bovendien onderstreept de rechtbank dat de belastende verklaringen niet het enige of doorslaggevend element zijn waarop de beoordeling van de schuldigverklaring steunt. Er is immers, onder meer, nog het uitgebreid telefonie-onderzoek en het aantreffen van een grote som cash geld.

Verder zijn er voor het niet-kunnen ondervragen van de voorgestelde getuigen voldoende compenserende factoren met inbegrip van sterke procedurele waarborgen.

De rechtbank verwijst hiervoor naar het verloop van de procedure ten gronde, waarbij aan eerste beklagde de mogelijkheid geboden werd via conclusie een lijst in te dienen met de door hem voorgestelde te verhoren getuigen, deze toe te lichten ter zitting, waarna uitgebreide conclusietermijnen werden verleend en de zaak uitvoerig ter zitting gepleit werd en waarbij aan alle beklagden ruim de tijd werd gegeven zich te verdedigen en tegenspraak te voeren over mogelijk belastende elementen, de geloofwaardigheid van de getuigen en de eventuele interne tegenstrijdigheden in hun verklaring of de tegenstrijdigheid met verklaringen van andere getuigen. Verder verwijst de rechtbank naar het bestaan van bewijsmateriaal dat de inhoud van de tijdens het vooronderzoek afgelegde verklaring ondersteunt of bevestigt en de reeds aangehaalde mogelijkheid voor beklagde om tijdens het vooronderzoek de getuige(n) te doen ondervragen.

De rechtbank stelt trouwens vast dat burgerlijke partij S.G. ter zitting persoonlijk bevestigd heeft bij zijn eerder afgelegde verklaring te blijven waarover verder geen enkele opmerking meer werd gemaakt door eerste beklagde noch door zijn advocaten.

Hetzelfde geldt voor de beklagden R.H. en W.R. die tijdens het onderzoek belastende verklaringen hebben afgelegd en deze ter zitting bevestigd hebben. De raadsman van H. heeft ter zitting benadrukt hier verder niet al te diep op in te willen gaan omwille van de druk uitgaande van de gemeenschap/entourage van eerste beklagde.

Het verzoek tot het horen van getuigen ter zitting wordt bijgevolg afgewezen als ongegrond.

2.3. Het verzoek van eerste beklagde tot het 'horen van de personen wiens naam vermeld stond op de enveloppes met cash geld'

De rechtbank ziet de noodzaak hiervan, om de waarheid aan het licht te brengen, niet in. De stapel met enveloppes werd niet door de speurders aangetroffen doch werd door eerste beklagde zelf bijgebracht na het aantreffen van de gelden in de kluis. Vooreerst is het niet zonder meer mogelijk om de personen wier namen hierop prijken, te identificeren. Daarnaast werd door de speurders een uitvoerige analyse gemaakt van de stukken bijgebracht door eerste beklagde om de inhoud van de kluis te verantwoorden en ook ter zitting werden hij en zijn partner, derde beklagde, daartoe ruim in de mogelijkheid gesteld en hierover ondervraagd.

2.4. Verzoek van eerste beklagde tot 'confrontatie met alle telefoongesprekken en de vertalingen ervan'

Eerste beklagde is van mening dat bepaalde telefoongesprekken en geluidsfragmenten verkeerd werden vertaald. Hij vraagt een 'confrontatie met alle telefoongesprekken en de vertalingen ervan zodat hij deze kan controleren en hierbij uitleg kan verschaffen'.

Noch de artikelen 90*sexies* en 90*septies* Sv., noch het recht op een eerlijk proces en het recht van verdediging verzetten zich ertegen dat de opnamen verricht als gevolg van de maatregelen met toepassing van de artikelen 90*ter*, *quater* en *quinquies* Sv. rechtstreeks worden vertaald en die rechtstreekse vertaling wordt overgeschreven. Elke procespartij heeft de mogelijkheid om, desgevallend met bijstand van een vertaler, de overgeschreven opnames zelf te raadplegen en wat betreft de niet-overgeschreven opnames, deze te raadplegen na de in artikel 90*septies* Sv. bepaalde toelating te hebben verkregen. Aldus kan elke procespartij de juistheid en de betrouwbaarheid van de vertaling controleren en nagaan of bepaalde niet-overgeschreven opnames alsnog moeten worden overgeschreven. Op die wijze zijn het recht op een eerlijk proces en het recht van verdediging afdoende gewaarborgd (zie in die zin Cass. 9 december 2014, P.13.0756.N).

De audio-opnames van gesprekken met L.K.werden vertaald en op verzoek van beklagde nog een tweede keer vertaald (stukken 31 en 129). Over deze audio-opnames en de vertaling ervan werd eerste beklagde zeer uitvoerig verhoord tijdens het onderzoek. Bovendien werd de tolk die de audio-opnames vertaalde, geconfronteerd met de verklaringen van K. dat er sprake zou zijn van verkeerde vertalingen, maar de beëdigde tolk meldde naar eer en geweten contextueel letterlijk te hebben vertaald waarbij de correcte gebruikte bewoordingen in de vertaling werd opgenomen.

Er werd verder ter zitting tegenspraak gevoerd over de audio-opnames en meegedeeld door eerste beklagde dat 'tegoed' verkeerd vertaald werd en dat het 'iets' betreft. Eerste beklagde werd ook ondervraagd ter zitting over de betekenis van 'als ik 5 zeg is het 5'. Eerste beklagde hield voor dat het gesprek niet over geld ging maar over het aantal personen. De gesprekken van derde beklagde die een bedanking 'eiste', deed eerste

beklaagde af als 'typische vrouwenpraat' waarvoor hij niet verantwoordelijk is.

Verder geeft eerste beklagde op geen enkel punt aan waar de vertaling niet correct zou zijn of welke gesprekken hij opnieuw wenst te laten vertalen. De rechtbank wijst het verzoek van beklagde op dit punt bijgevolg af als ongegrond.

2.5. Verzoeken tot 'nietigverklaring' van de verhoren van N.M.en R.Y. wegens onbetrouwbaarheid van de bewijsgaring; inbreuk op artikel 6 EVRM wegens schending vermoeden van onschuld en vooringenomenheid bij de speurders

Eerste beklagde vraagt de nietigverklaring van de verhoren van N.M.en R.Y. wegens schending van het vermoeden van onschuld door vooringenomenheid bij de speurders.

Het recht op een eerlijke behandeling wordt beoordeeld op grond van de rechtspleging in haar geheel, door na te gaan of het recht van verdediging is geëerbiedigd, door te onderzoeken of de vervolgte persoon de kans heeft gekregen de authenticiteit van het bewijsmateriaal te betwisten en zich tegen het gebruik ervan te verzetten, door na te gaan of de omstandigheden waarin de gegevens ten laste zijn verkregen twijfel doen rijzen over de geloofwaardigheid of de juistheid ervan, en door de invloed in te schatten van het onregelmatig verkregen bewijsmateriaal op de afloop van de strafvordering.

De enkele uitlatingen van een speurder, ook al zouden ze foutief zijn (*quod non in casu*), tasten de berechting van de zaak niet aan met schending van artikel 6 EVRM. Overwegingen van een speurder zijn geen onherroepelijke miskennis van het vermoeden van onschuld, aangezien zij een beklagde het recht niet ontzeggen om al zijn verweermiddelen aan te voeren.

N.M. verklaarde in 2018 naar België te zijn gekomen via een humanitair visum. Zijn tante heeft hiervoor alles geregeld; er werd enkel 350 euro betaald. M.K. heeft van hem niets extra gevraagd. Hij heeft nooit aan zijn broer gevraagd of hij meer dan die 350 euro heeft moeten betalen.

Uit de afgeluisterde gesprekken blijkt dat E.K. op 16, 18 en 19 januari 2019 na de aanhouding van zijn vader contact heeft opgenomen met R.K., de neef van M.. R. wil er alles aan doen om hem te helpen en zegt dat hij nog gesprekken heeft waarin E. zei dat ze geen cadeau moesten geven of doen en dat het belangrijkste was dat N. naar België ging komen.

R. zegt dat K. ervoor gezorgd heeft dat zijn zieke moeder naar België kon komen via een humanitair visum. Ze hebben hiervoor niets extra betaald (enkel het vliegtuigticket en 350 euro). Ze hebben hem samen met zijn vrouw en zoon E. wel eens uitgenodigd voor een etentje nadien maar hij heeft toen geen geld gevraagd en ze hebben hem ook niets gegeven. Hij heeft geruchten gehoord over geldsommen maar nooit zelf iets gezien bij hem rechtstreeks.

Volgens eerste beklagde nemen de speurders een partijdige, subjectieve houding aan bij de ondervraging van R.Y. als ze vragen of hij bevreesd is dat zijn moeder haar verblijfsstatuut voor de rechtbank zou verliezen. R.Y. antwoordt hierop dat hij niet bevreesd is omdat ze niets betaald hebben.

De rechtbank ziet niet in hoe deze vraagstelling als vooringenomen kan aanzien worden. Het verhoor verliep correct en objectief.

Bovendien werd in geen van beide verhoren een belastende verklaring afgelegd voor eerste beklaagde, integendeel; beide personen bevestigden – behoudens de 350 euro en het vliegtuigticket – niets te hebben betaald.

De verhoren zijn op rechtmatige wijze afgenomen en vormen geenszins een inbreuk op het recht op een eerlijk proces zodat zij niet dienen te worden geweerd of nietig te worden verklaard.

3. Beoordeling ten gronde

3.1. Algemeen: betwistingen met betrekking tot de tenlasteleggingen mensensmokkel, criminele organisatie en passieve omkoping

3.1.1.

Eerste beklaagde werd in zijn hoedanigheid van ‘vertegenwoordiger van de Assyrische kerk in Mechelen’, door T.F., toenmalig Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, naast een aantal andere personen en instanties (waaronder Sant-Egidio en Gave Vesten) aangeduid als ‘initiatiefnemer’ voor het opstellen van lijsten met personen uit Syrië die in aanmerking kwamen voor een humanitair visum in het kader van een reddingsoperatie. De rol van eerste beklaagde bestond erin de namenlijsten samen te stellen en deze over te maken aan het kabinet van de Staatssecretaris.

Het humanitair visum werd vervolgens, na screening door de Dienst Vreemdelingenzaken, het OCAD en de Veiligheid van de Staat én na goedkeuring door de Staatssecretaris, afgeleverd door de Belgische ambassade in Beiroet, aan de Syrische vluchtelingen (aangeduid op voormelde, door eerste beklaagde samengestelde, lijsten) die gestrand waren in Libanon of uit oorlogsgebied kwamen. De personen die zich aanmeldden bij de diplomatieke post moesten in het bezit zijn van twee pasfoto's, een betalingsbewijs van het rolrecht van 350 euro (per meerderjarige) aan de FOD Binnenlandse Zaken en het bewijs van het bezit van vliegtuigtickets naar België. De begunstigden van het humanitair visum dienden na aankomst in België vervolgens de ‘gewone’ procedure verder te volgen. De asielaanvraag diende tot het Commissariaat Generaal te worden gericht. Er was door het kabinet nadien geen duidelijke opvolging van de begunstigden van het visum met betrekking tot de vraag of deze zich al dan niet hadden aangeboden voor de verdere afhandeling van de asielprocedure.

3.1.2.

Eerste beklaagde, hierin gevolgd door enkele andere beklaagden, betwist de tenlastelegging mensensmokkel en stelt dat er ‘geen wettelijke verplichting bestaat tot aanvraag van asiel’.

Hij stelt in conclusie dat 'het feit dat enkele personen geen asielaanvraag ingediend hebben in België niet in strijd is met het Belgische recht'.

De verdediging van eerste beklagde verliest daarbij uit het oog dat het humanitair visum met geldingsduur van één jaar (type D-met vermelding B33) uitsluitend bedoeld is om een asielaanvraag in België te verrichten (en dus niet in een andere Europese lidstaat). Het visum wordt uitgereikt op basis van de nationale Belgische wetgeving en betreft een nationaal visum waarvan de territoriale geldigheid beperkt is tot het grondgebied van België.

Dat eerste beklagde ervan op de hoogte was dat de begunstigen van het visum in België moesten verblijven en hier asiel aanvragen, blijkt uit meerdere stukken in het strafdossier (zowel verklaringen als telefonie-onderzoek) en wordt ook door eerste beklagde erkend in conclusie, aangezien hij zelf verwijst naar een aantal stukken waarin hij de kandidaten erop wijst dat zij in België moesten blijven.

Wat het Openbaar Ministerie eerste beklagde verwijt is dat hij van bepaalde kandidaten wist dat zij niet de intentie hadden om in België te blijven of er asiel aan te vragen maar dat zij meteen zouden doorreizen naar een andere Europese lidstaat. Net om die reden rekende eerste beklagde, volgens de stelling van het Openbaar Ministerie, (nog) hogere bedragen aan dan deze aan personen van wie hij wist dat ze in België zouden blijven. Volgens het Openbaar Ministerie betrof dit telkens een gemiddeld bedrag van 7.500 euro per kandidaat die niet de intentie had in België te blijven.

Eerste beklagde heeft zelf meermaals, na confrontatie met een aantal afgeluisterde gesprekken of audio-opnames, verklaard dat hij een 'boetesysteem' wou invoeren of ingevoerd had om ervoor te zorgen dat de personen die een humanitair visum aanvroegen ook effectief in België zouden blijven. Hij verklaarde daarbij dat hij aan de kandidaten een soort 'waarborg' zou vragen van bijvoorbeeld 5.000 euro, die ze pas zouden terugkrijgen als ze zich aan de verplichtingen hielden.

Het is juist dat op eerste beklagde niet de taak rustte om na aankomst in België te controleren of iedere begunstigde van een humanitair visum in België ook asiel aanvroeg of hier verbleef. Wat aan beklagde ten laste wordt gelegd is dat hij het – in strijd met de wetgeving – mogelijk maakte dat personen de Europese Unie binnenkwamen met een humanitair visum dat enkel werd afgeleverd voor het grondgebied België, zonder dat deze personen ooit de intentie hadden hier in België te blijven en/of asiel aan te vragen en meteen zouden doorreizen naar een andere EU-lidstaat om daar te verblijven of asiel aan te vragen.

De rechtbank is bijgevolg van oordeel dat de kwalificatie van de feiten voorzien onder tenlasteleggingen A en B correct is.

3.1.3.

Verder stelt eerste beklagde in conclusie dat 'niemand' voorzien onder de tenlasteleggingen A en B persoonlijk verhoord is. Dit is manifest onjuist.

Er zijn meerdere personen, vermeld in de tenlastelegging B (de personen vermeld in tenlastelegging A zijn minderjarigen), persoonlijk verhoord in het kader van EOB's.

Ter illustratie verwijst de rechtbank naar de verhoren van onder meer N.J. en J.Y.

(tenlastelegging B6) S.J. (tenlastelegging B7), A.Y. (tenlastelegging B9), H.Y. en So.K. (tenlastelegging B12), K.K. (tenlastelegging B14).

3.1.4.

Ten slotte meent eerste beklagde dat 'de vraag moet gesteld worden wie verantwoordelijk kan gehouden worden' voor het feit dat sommige mensen naar het buitenland vertrokken zijn. Eerste beklagde stelt in conclusie dat het hele systeem van humanitaire visa 'veelvuldige gebreken kende op vlak van kennis, professionaliteit, bekwaamheid en controle' en dat ook de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie ervan op de hoogte was dat 'enkele begunstigden' het Belgische grondgebied verlieten.

De rechtbank wijst op het fundamenteel verschil tussen eerste beklagde, die ervan verdacht wordt hoge geldsommen te hebben gevraagd van de kandidaten voor een humanitair visum en nog hogere bedragen indien zij van plan waren meteen door te reizen naar het buitenland, en het personeel van het kabinet van Asiel en Migratie met aan het hoofd de Staatssecretaris, dat van eerste beklagde de door hem samengestelde lijsten ontving en voortging op zijn positie binnen de Assyrische gemeenschap om zo de meest geschikte kandidaten aan te wijzen, zonder rechtstreeks contact te hebben gehad met de kandidaat-begunstigden van een visum en zonder te weten dat een aantal kandidaten die eerste beklagde op de lijsten zette, nooit de intentie had om in België te blijven. De rechtbank dient zich daarenboven niet uit te spreken over de 'kennis, professionaliteit, bekwaamheid en controle' aangaande het systeem van humanitaire visa in hoofde van andere personen dan deze die zich thans voor de rechtbank moeten verantwoorden.

3.1.5.

Eerste beklagde stelt dat de kwalificaties mensensmokkel (tenlasteleggingen A en B) en passieve omkoping zoals voorzien in de artikelen 246 en 247, § 1 Sw. (tenlastelegging I) onverenigbaar zijn.

De rechtbank heeft ter zitting een herkwalificatie voorgesteld van de feiten voorzien onder tenlasteleggingen I4, I5, I9, I12, I13, I17, I18, I24, I25, I26, I27 en I34 naar het misdrijf voorzien in artikel 247, § 3 Strafwetboek. Geen van de partijen heeft hiertegen bezwaar geuit.

In tenlasteleggingen I4, I5, I9, I12, I13, I17, I18, I24, I25, I26, I27 en I34 wordt eerste beklagde (eventueel met respectievelijk andere beklagden) vervolgd wegens passieve omkoping gericht op het verrichten van een rechtmatige maar niet aan betaling onderworpen handeling van zijn ambt terwijl hij (en eventueel andere beklagden) in de tenlasteleggingen B1, B2, B3, B4, B6, B7, B9, B10, B11, B12, B14 en B15 vervolgd wordt wegens mensensmokkel met verzwarende omstandigheden van *dezelfde* personen.

Aangezien de rechtbank van oordeel is dat de feiten voorzien in tenlasteleggingen A en B correct werden gekwalificeerd als mensensmokkel kan er geen sprake zijn van het verrichten van een rechtmatige handeling door de passieve omkoper zoals voorzien in artikel 247, § 1 Strafwetboek maar dienen de feiten voorzien onder tenlasteleggingen I4, I5, I9, I12, I13, I17, I18, I24, I25, I26, I27 en I34 te worden geherkwalificeerd in hoofde van de respectieve hiervoor vervolgte beklagden naar het misdrijf van passieve omkoping zoals

voorzien in de artikelen 246 en 247, § 3 Strafwetboek, dat voorziet dat de omkoping gericht is op het plegen door de passieve omkoper van een misdaad of wanbedrijf naar aanleiding van de uitoefening van zijn ambt als volgt:

‘als persoon die een openbaar ambt uitoefende, te weten als door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie aangewezen “initiatiefnemer” om lijsten van kandidaten voor een humanitair visum op te stellen en over te maken aan het kabinet van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, rechtstreeks of door tussenpersonen, voor zichzelf of voor een derde, een aanbod, een belofte of een voordeel van welke aard dan ook te hebben gevraagd om misdaad of wanbedrijf naar aanleiding van de uitoefening van zijn ambt te verrichten.

(art. 246, § 1, en 247, § 3 Sw.)

met de omstandigheid dat de vraag gevolgd werd door een voorstel om de handeling te verrichten.

(art. 247, § 3, tweede lid Sw.)’

Deze herkwalficatie werd ter kennis gebracht van de partijen en wijzigt de ten laste gelegde feiten niet.

3.1.6.

Een aantal beklaagden betwist het bestaan van een criminele organisatie.

De rechtbank is van oordeel dat het onderzoek alleszins een criminele organisatie heeft blootgelegd.

Het betrof een gestructureerde vereniging die duurt in de tijd, gericht is op het bekomen van vermogensvoordelen uit misdrijven van mensensmokkel en de passieve omkoping van het hoofd van deze organisatie, M.K., die door het kabinet van Asiel en Migratie was aangeduid als ‘initiatiefnemer’ tot het opstellen van lijsten met kandidaten voor het bekomen van een humanitair visum. Er was sprake van een taakverdeling, enerzijds tussen eerste en tweede beklagde, en anderzijds via tussenpersonen die kandidaten aanleverden en soms ook deelden in de winsten. Uit de afgeluisterde gesprekken blijkt dat gesproken wordt in bedekte termen. Slachtoffers die hun betalingsbelofte niet nakwamen werden bedreigd en ook na de aanhouding van eerste beklagde werd vanuit de organisatie via tweede beklagde druk uitgeoefend op de slachtoffers.

3.2. Individuele beoordeling per beklagde

3.2.1. M.K.

A. De feiten van mensensmokkel en passieve omkoping

De rechtbank is van oordeel dat deze feiten zonder twijfel bewezen zijn ten aanzien van eerste beklagde.

M.K., die een openbaar ambt uitoefende, stelde als initiatiefnemer, aangeduid door de Staatssecretaris van Asiel en Migratie, lijsten samen met personen die in aanmerking kwamen voor en aan wie ook een humanitair visum werd uitgereikt.

Dit betrof *in se* een rechtmatige handeling, maar het onderzoek heeft uitgewezen dat K. zich hiervoor riant liet betalen met cash gelden per persoon die hij op de lijst bestemd voor het kabinet plaatste, wat van deze handeling het misdrijf van passieve omkoping maakt zoals voorzien in de tenlastelegging I, aangezien deze handeling niet aan betaling onderworpen was (behoudens 350 euro rolrecht). Na betaling van het cash geld aan beklagde (of in sommige gevallen de belofte daartoe) werden de kandidaten voor het humanitair visum op de lijst geplaatst door eerste beklagde.

Van een aantal kandidaten wist eerste beklagde bovendien dat zij niet de bedoeling hadden om in België asiel aan te vragen of hier te verblijven, maar meteen door te reizen naar een andere lidstaat van de Europese Unie, reden waarom hij hogere bedragen aanrekende om hen op de lijst te zetten. In die gevallen maken de handelingen van beklagde het misdrijf van mensensmokkel uit.

De rechtbank bespreekt hieronder de meest cruciale bewijselementen.

Het telefonie-onderzoek, de afgeluisterde telefoongesprekken, de audio-opnames en de WhatsAppberichten

Er werd een uitgebreid telefonie-onderzoek verricht, waarbij talrijke gesprekken werden onderschept waarin eerste beklagde – meestal in bedekte termen – over een financiële vergoeding spreekt of er één vraagt om de kandidaten op de lijsten van het humanitair visum te plaatsen.

Daarbij dient voor ogen te worden gehouden dat eerste beklagde al wist dat er geruchten omtrent ‘klachten’ hierover de ronde deden binnen de Assyrische gemeenschap, minstens vanaf eind september 2018.

Uit de uitlezing van het gsm-toestel van M.K. blijkt immers dat hij reeds meer dan drie maanden voor de tussenkomst van de politiediensten in deze zaak, signalen krijgt dat er over hem ‘geruchten’ bestaan. Zo krijgt hij op 28 september 2018 het bericht van A., die zegt dat hij hem wil spreken, in zijn belang, beter niet telefonisch: *‘ik leg da wel uit ... die zijn achter u rug met iets ergs bezig...’*. K. vraagt wanneer ze elkaar kunnen zien en ze maken een afspraak. K. vraagt al meteen wie ‘ze’ zijn en A. antwoordt: ‘K’. K. antwoordt onder meer: *‘K? Ah oké... Heb al vermoeden wat. Heb mijn voorzorgen al genomen’*. A. kondigt aan dat ze naar iemand van CD & V gaan stappen met roddels, je zal wel weten wat ik weet’. K. zegt dat hij nooit 2.000 euro is gaan pakken en dit ook nooit gedaan heeft. Hij zal ze allen overwinnen; ze zullen nooit slagen hem te destabiliseren.

Bovendien blijkt dat hij op een bepaald ogenblik ook vermoedens heeft dat hij wordt afgeluisterd.

Uit het gesprek van 28 november 2018 tussen K. en K. blijkt dat K. een overleg belegd heeft zodat iedereen hetzelfde verhaal heeft en weet welk verhaal ze moeten vertellen; K. zegt dat ze moeten weten ‘wie wat weet’; K. vraagt of iedereen vanavond komt. K. zegt dat ‘ze’ zullen gehoord hebben wat er op het appartement besproken is. Ze zijn het erover eens dat als er apparatuur geplaatst is, ze grote problemen kunnen verwachten die onoplosbaar zijn. K. zegt dat het vinden van het apparaat voor hem het belangrijkste is; misschien kunnen ze dan ook zien wat ze van het begin gezegd en gedaan hebben.

Op 13 januari 2019 stuurt K. een bericht aan kabinetsmedewerker V. waarin hij zegt dat hij al heel zijn leven iedereen kosteloos helpt; en ook bereid is alle valse beschuldigingen aan zijn adres te weerleggen.

Hoewel eerste beklaagde bijgevolg al maanden minstens zeer sterke vermoedens had dat hij werd afgeluisterd én dat er mogelijke klachten tegen hem op komst waren, bevat het omvangrijk telefonie-onderzoek en de uitgebreide berichtenconversaties talrijke en niet voor andere interpretatie vatbare bewijzen van het feit dat eerste beklaagde zich liet betalen om de kandidaten op te nemen op de lijsten én zij die niet de intentie hadden in België te blijven te laten doorreizen.

Ter illustratie verwijst de rechtbank hieronder naar enkele gesprekken.

In een WhatsApp-conversatie van 22 juli 2018 tussen M.K. en A. vraagt A. hoe lang het duurt als ze met visa komen, op zijn snelst. K. antwoordt: *'als het betalen is duurt het maximum 2 maanden. In het andere geval ongeveer 1,5 jaar'*. A. opteert voor de betalende optie en K. zegt dat hij dan naar hem thuis (C,) moet komen, wat A. zal doen.

Op 4 november 2018 zegt M.K. aan A.G. dat als zijn neef naar Nederland wil, hij een andere procedure moet starten *'maar deze is betalen en kan tot 7.500 euro kosten'*. De exacte kost weet hij pas als hij akkoord kan hebben bij de juiste persoon in Libanon. Deze procedure duurt ook soms twee maanden.

In een gesprek van 7 november 2018 vraagt 'M.' aan K. om een humanitair visum te regelen voor 'A.S.'. Ze is bereid meer te betalen dan anderen, namelijk 2.000 als de anderen 1.000 geven of 6.000 als de anderen 5.000 geven. K. antwoordt dat sommigen hem 20.000 geven voor het regelen van een humanitair visum maar dat hij hun zaak niet aanneemt omdat hij nu niets kan doen. Hij zegt dat het voor hem niet om de winst gaat die hij maakt, anders zou hij deze zaak waarvoor hij 20.000 krijgt meteen regelen en de zaken waar hij maar 5.000 voor krijgt links laten liggen. In dit fragment valt op dat K. de aanvrager niet gewoon tegenspreekt en zegt dat er behoudens de vliegtuigtickets en de 350 euro gewoon niets moet betaald worden.

In een tapgesprek met een niet-geïdentificeerd Zweeds nummer van 2 december 2018 zegt K. dat hij mensen enkel naar België kan helpen maar vanuit België kan hij ze naar andere delen van de wereld brengen; ze moeten dan wel eerst even in België blijven.

Op 1 december 2018 zegt K. aan 'Imad': *'Ieder die het mij eerlijk zegt, voor die kan ik het in orde brengen ook als ze naar het buitenland gaan. Maar ze moeten het eerlijk zeggen'*.

Uit een uitgebreid gesprek tussen achtste beklaagde R ('E') en M.K. van 3 december 2018 blijkt dat R. een aantal mensen via K. heeft laten overkomen. K. zegt dat hij *eerst bij hem* de mensen die hij voor hem gebracht heeft *moet komen 'afhandelen'*. Daarna wil hij pas over nieuwe spreken, hij moet eerst komen 'afhandelen'. R. ('E') zegt dat hun geld nog in Zweden zit en dat hij van C 4.000 ontvangen heeft en dat dat wel bij hem ligt. Als K. wil, kan R. die naar hem brengen. R. vergoelijkt de mensen die nog niet zijn komen betalen en zegt dat ze in een huurwoning leven en net zoals hij van het OCMW. Hij belooft dat hun zoon met nieuwjaar komt en geld zal opsturen en hoopt dat dit alles geen problemen tussen hem en M.K. zal veroorzaken. De mensen zeggen tegen R. dat hij geld brengt voor M.K. en het aan

hem afgeeft. Verder in het gesprek zegt M.K. dat hij geen mensen kan overbrengen voor het buitenland omdat hij daarmee in de problemen geraakt, hij houdt ze allemaal bij, hij weet wie er allemaal vertrokken is, en niet de helft maar drie vierde is vertrokken.

In een gesprek tussen M.K. en S.K. zegt K dat hij 'toen de geruchten waren uitgekomen', bij K. thuis is langsgelopen en dat B. (Y) en zijn zoon (E) er toen ook waren. K. zelf was er blijkbaar niet omdat hij affiches was gaan uithangen. B. heeft toen aan K. de waarheid gezegd. B. heeft gezegd dat, ook al komt hij het nu brengen, ze het niet gaan aannemen van hem. Daarop heeft K. geantwoord: *'kijk B., wacht tot die geruchten allemaal voorbij zijn, ik zal dan het cadeau van M. sowieso geven'*. Later in het gesprek zegt M.: *'zeg, wat stelt nu 5.000 of 10.000 voor (lacht)'*. K. antwoordt even later: *'ik beloof u op mijn leven dat wat ik jou ook zal geven dit niemand ooit te weten zal komen, ik zal zelfs in de kerk gaan zweren dat ik jou niks heb gegeven, en wie het mij ook zal vragen zal ik zeggen'*

In een gesprek van 9 december 2018 tussen K. en 'strijkatelier V.' waarin de gesprekspartner vraagt of het met 'zes, zevenduizend' gemoeid is antwoordt K. bevestigend en zegt hij *dat die altijd goed in de gaten moeten worden gehouden, hoe ze reizen en wanneer ze aankomen.*

In een gesprek van 11 december 2018 tussen M.K. en S.D. wordt gesproken over een groep die zit te wachten in Turkije, het kostte hen 2000 maar het is nog niet helemaal geregeld. Ze moeten het ergens geven, voor ze hun papieren in handen krijgen. Waarop D. vraagt: *'Willen ze het niet geven?'* K. antwoordt: *'Ik weet het niet, of ze het niet willen of ze hebben het klaar. Niet iedereen heeft alles bij de hand. Zij moeten ook alles nog krijgen voordat zij kunnen eisen dat het geregeld wordt. Het is wel zo dat zij wel moeten betalen, maar zij willen van tevoren zekerheid hebben dat als ze betalen, het ook goed geregeld wordt'*. Later zegt D. nog: *'Ik heb het van twee personen gehoord dat ze hun geld hebben gegeven maar er is nog niets voor ze geregeld'*.

Uit de gesprekken tussen M. en O. van 14 december 2018 blijkt dat zij in bedekte termen praten over betalingen van 2.000 à 3.000 euro. O. zegt: *'M. en zo hebben ieder 2.000 à 3.000 euro betaald, ze hebben dat aan die man met de grote kop gegeven, die bij A. zit, die heeft hun geld gepakt'* waarop M.K. antwoordt: *'En waarom brengt hij het dan niet'*. O antwoordt dat zij nog familieleden hebben en dat als er in het vervolg nog 'zoiets' is, ze hen niet meer gaan helpen. K. zweert dat *'diegenen die tegen hem geen dank u hebben gezegd... dit is toch niet normaal, men kan toch gewoon goeiedag komen zeggen en hier is een dingetje voor u...'* In een ander gesprek kijkt K. na of M. I. 'papieren' had gegeven. Volgens O. is het iemand die veel geld heeft. K. laat weten dat hij dat van hem al in Libië heeft gegeven, maar dat het wel tussen hen moet blijven. Volgens O. hebben 'ze' 6, 7 à 8.000 euro gegeven aan de man met het dikke hoofd.

Ten slotte kan nog verwezen worden naar de audiofragmenten en gesprekken tussen enerzijds L.K.en anderzijds B.Y. en M.K. die niets aan de verbeelding overlaten (*cfr. infra*).

Dat beklagde in meerdere chats, berichten en gesprekken wel aanhaalt dat de humanitaire visa kosteloos zijn, leest de rechtbank in het licht van de hierboven vermelde vaststellingen, met name dat hij wist dat er mogelijk een klacht tegen hem zou worden neergelegd en dat hij mogelijk werd afgeluisterd.

In enkele chats spreekt M.K. nog van een waarborg of boete van 10.000 euro als personen

die naar hier komen met een humanitair visum naar het buitenland vertrekken en daar, in plaats van in België, asiel aanvragen.

Ter zitting werd beklaagde hierover ondervraagd. Hij stelde dit idee te hebben gehad maar het uiteindelijk nooit te hebben ingevoerd. Het 'boetesysteem' kan geenszins als aannemelijke verklaring worden aanzien voor de gesprekken over bedragen en vergoedingen.

De verklaringen van een aantal slachtoffers en medebeklaagden

Zoals hierboven reeds aangehaald werden talrijke getuigen / slachtoffers verhoord.

Hoewel velen onder hen meteen na de aanhouding van M.K. telefonisch werden gecontacteerd door E.K., met het verzoek te bevestigen dat zij niets extra betaald hebben, én een aantal personen een grote druk voelden vanuit de Assyrische gemeenschap en uit angst om hun verblijfsstatus te verliezen niet vrijuit durfden spreken, waren er een aantal personen die verklaarden een cash geldsom te hebben betaald aan K. of zijn entourage met het oog op het bekomen van een humanitair visum. De getuigenverklaringen van personen die volhielden niets extra te hebben betaald, ondanks confrontatie met tagesprekken of verklaringen van anderen waaruit het omgekeerde blijkt, dienen in dit licht te worden gelezen.

De rechtbank verwijst naar de verklaringen van:

- D.A.: zij bevestigde dat ze al jaren probeert haar hulpbehoevende schoonmoeder TT.Y. naar België te krijgen; uiteindelijk is dit via K. wel gelukt; hij vroeg naast de 350 euro ook 2.500 euro, ze moest het bewijs van de betaling van 350 euro gaan afgeven bij hem thuis, zijn zoon E. rukte het uit haar handen; M. heeft gezegd dat die 2.500 euro voor hem was, dat was voor de moeite die hij gedaan heeft;
- A.K.: zij is de dochter van S.K. en S.S.; zij verklaart dat T.F. in hun kerk is komen spreken en gezegd heeft dat Christelijke Assyriërs uit oorlogsgebied mochten overkomen en slechts 350 euro zouden betalen voor het visum. Alles moest geregeld worden via K. en de pastoor. Haar moeder heeft deze betaling inderdaad gedaan maar K. zei aan haar moeder en L.K. dat niets gratis is, dat mensensmokkelaars 20.000 euro vragen en dat hij 5.000 euro wou per persoon, op voorwaarde dat ze in België zouden blijven. Als ze naar Duitsland zouden willen doorreizen dan moest er 8.000 euro per persoon betaald worden. Als ze naar Zweden wilden, zou het 10.000 euro per persoon zijn. Ze vonden dit niet normaal maar hoorden dan van meerdere Assyriërs dat ze met plezier dit geld betaalden aan K.. Hij wou 5.000 euro cash, naast de betalingen voor het visum en het vliegtuigticket;
- N.B.: hij herkent M.K. in een fotodossier als de man aan wie hij het bedrag van 15.000 euro heeft betaald. Hij durfde hierover niets vertellen omdat hij bang was dat dit een negatieve invloed zou hebben op de verblijfsvergunning van zijn ouders;
- R.Z., schoonzus van Y.D.: zij verklaarde dat zijn ouders voor hun overtocht via een zekere A.N. tot 18.000 euro betaald hebben. Zij verklaart ook dat zij een aantal

- mensen heeft laten overkomen via 'G.V.' waar het gratis was behoudens het rolgeld en de vliegtuigtickets, terwijl de personen wiens naam zij niet wenst te noemen die via M. kwamen, duizenden euro's moesten betalen;
- GG.: hij verklaart 7.000 US-dollar te hebben betaald naast de vliegtuigtickets. Hij was al 6 jaar in Beiroet als vluchteling. De tussenpersoon betrof R.H..
 - S.G.: hij verklaart naar België te zijn gekomen via N., dezelfde persoon als zijn broer G.G.. De neef van de vrouw van S. is R.H.. R. heeft gezegd dat zijn baas hen naar België kon krijgen voor 5.000 euro per persoon;
 - A.Y.: zij verklaarde dat zij haar visum van K. kreeg op straat, aan het consulaat in Beiroet. Hij gaf aan 36 personen een visum, zijn jas op zijn borst stond 'recht' omhoog door het geld. Zij moest 1.400 euro betalen voor 4 visa, hij nam enkel euro's aan. Na overhandiging vroeg K. nogmaals 1.500 euro, die hij ook betaald heeft. Hij zei dat dit voor de vlucht was. Ze heeft vooraf met K. telefonisch onderhandeld; toen kwamen ze overeen dat ze 5.000 euro per persoon zou betalen, zijnde 20.000 euro voor het hele gezin;
 - D.S.: zij bevestigt de verklaring van haar moeder J.E. (die zei dat ze via een humanitair visum via België naar Nederland is gereisd en haar kinderen voor haar 7.500 euro betaald hebben). S. zegt dat het niet anders kon en dat ze verplicht waren om te betalen. M. heeft aan haar man gezegd dat 'gratis' niet meer werkt omdat het zeer lang duurt, maar als je betaalde dan kon je binnen twee maanden geholpen worden. Omdat haar man priester is zou M. een 'speciale' prijs voor hen maken van 7.500 euro per persoon. Toen het visum in orde was heeft M. gevraagd om te komen betalen. De hele familie heeft bijgedragen. Haar man (J.L.) is het cash gaan betalen aan K.. Daarna zijn ze samen op restaurant gegaan. S. heeft op eigen kosten het vliegtuigticket gekocht. M. heeft gezegd dat ze een ticket moest regelen naar België (terwijl voor hen Nederland makkelijker was). Hij heeft niet gezegd dat ze in België moest blijven en wist absoluut dat ze naar Nederland of Duitsland zou gaan. De meeste mensen willen niets zeggen over hoe ze gekomen zijn;
 - J.L en A.C.: ook zij bevestigen voorgaande verklaring;
 - L.K.: zij verklaart bij K. thuis te zijn geweest en toen zei hij dat ze 5.000 euro per persoon moest betalen om familieleden te laten overkomen. Hij wilde het geld cash;
 - J.N.: zij kreeg de informatie dat ze zich moest richten tot M.. Ze kreeg zijn contactgegevens en vernam ook dat haar moeder verplicht was in België asiel aan te vragen. Ze heeft via een tussenpersoon contact gehad met K., hij zou alles regelen. Het zou 6.000 euro kosten. Uiteindelijk is de reis niet kunnen doorgaan omdat K. werd aangehouden;
 - G.T wijzigt meermaals zijn verklaring. Geconfronteerd met de verklaring van H. bevestigt hij dat hij via hem 7.500 euro moest betalen.

Dat het louter geruchten zouden betreffen in de Assyrische gemeenschap die door de verdediging van eerste beklagde wordt bestempeld als een extreme 'roddelcultuur', is

bijgevolg niet correct. Naast voormelde rechtstreekse getuigenverklaringen bevestigden meerdere personen dat zij van anderen vernomen hadden dat er extra diende te worden betaald maar de rechtbank beschouwt deze verklaringen niet als rechtstreeks bewijs.

Wel nog vermeldenswaardig is de getuigenverklaring van S.G. die werd verhoord op uitdrukkelijk verzoek van K.. Hij stelt dat hij van andere mensen gehoord heeft dat K. van sommige mensen geld aanvaardt en van anderen dan weer niet. Er worden verschillende bedragen genoemd, die los staan van de 350 euro, bijvoorbeeld 5.000 euro. Het is volgens G. algemeen bekend en iedereen in Mechelen is op de hoogte van dit feit. Hij kent geen namen van personen die zulks gezegd hebben. De bedragen gaan over 2, 5, 10, 12, 14 en 16. Hij hoorde dit onder meer op een trouwfeest, toen een man die in Zweden woont K. hierover aansprak en zei dat hij zijn zus heeft laten overkomen en daarvoor 14.000 of 16.000 betaald heeft. M. haalde daarop zijn gsm boven en deelde de voornaam van de zus mee en bevestigde dat hij haar naar hier had gebracht. Het geld was betaald aan iemand in of uit Zweden.

Medebeklaagden H. en R. legden eveneens belastende verklaringen af voor eerste beklagde.

H. bevestigde dat de personen betaald hebben om een humanitair visum te bekomen via M.K. (bedragen tussen 7.500 en 15.000 euro per persoon). Hij geeft wel aan dat hij zeer bevreesd is dat M. of iemand van zijn entourage hem of zijn familie iets zal aandoen na deze verklaring. Als de personen familie van hem (H.) betroffen moesten ze 'maar' 5.000 euro betalen, anders was het bedrag hoger.

R. verklaart, geconfronteerd met het belastend gesprek tussen hem en K. dat hij 2.500 euro per persoon vroeg.

De gelden aangetroffen in de kluis gehuurd op naam van B.Y.

In een kluis gehuurd op naam van B.Y., vindt de politie een pistool, munitie en 390.800 euro verdeeld in plastic zakken en bundels. De strijdige en wisselende verklaringen van eerste en derde beklagde omtrent de herkomst van deze gelden zijn manifest en totaal ongeloofwaardig.

Bovendien geeft eerste beklagde geen enkele zinnige verklaring voor de namen op de enveloppen in de kluis. Zo is er een enveloppe met de vermelding 'M.' met daarin 95.000 euro; eerste beklagde zegt geen M. te kennen.

In de kluis lag ook een enveloppe met twee pakketjes van 5.000 euro met daarop genoteerd: 'Etterbeek – S.H'. Op deze enveloppe staat het volledige adres van S. (enveloppe verstuurd met betrekking tot de kieswet). S. stelt dat er familie van haar in oktober, november 2018 naar België is gekomen via de kerk in Mechelen. Ze heeft hiervoor niets betaald. Ze is wel naar Libanon gegaan om haar familie daar te helpen. Ze heeft ook wel met K. gebeld, maar hij zei dat hij niets kon regelen en dat het via de gewone weg moest gaan. Ze herkent haar naam en adres op de enveloppe in de kluis maar kan niet verklaren hoe deze met het geld in de kluis van Y. terecht kwam.

Ook eerste beklagde kan hierover niets zinnigs verklaren.

Uit het onderzoek blijkt dat K. en zijn partner Y. al twintig jaar op verschillende adressen zijn

gedomicilieerd maar in werkelijkheid wel samen verblijven op het adres van Y. K. betaalt een fiscaal aftrekbaar maandelijks onderhoudsgeld voor de kinderen van 800 euro en Y. (die van een uitkering leeft en de kinderbijslag ontvangt) betaalt hem een maandelijks huur van 800 euro. K. verdient netto ongeveer 4.000 euro per maand. Hij ontvangt ook huurinkomsten van een woning met drie appartementen in Antwerpen waarvan hij de eigenaar is. In 2018 stortte hij 18.500 euro cash op zijn rekeningen, Y. stortte 7.500 euro cash op haar rekening.

De rechtbank leidt uit al deze elementen zonder twijfel af dat de cash gelden aangetroffen in de kluis een deel van de ontvangsten betreffen die beklagde eiste van kandidaten voor een humanitair visum.

De Excel lijsten met kleurcodes

Bij de huiszoeking zowel in de woning in de Caputsteenstraat als bij het OCMW waar eerste beklagde werkte werden Excel lijsten (op usb-sticks en computers) teruggevonden met namen van kandidaten voor humanitaire visa. Deze lijsten zijn uitgebreid geanalyseerd en het bijzondere eraan is dat de namen in verschillende kleuren zijn aangeduid.

M.K. wordt geconfronteerd met de kleuren aangebracht op de Excel lijsten en een afgeluisterde conversatie met zijn zoon E.: *'Groen of paars?', 'Diep paars! Zet op plaats 1'*.

M.K. zegt dat hij deze kleur gebruikte voor mensen waarbij een cijfer ontbrak of iets wat niet duidelijk was. Soms was hun paspoort bijna vervallen. Ze zetten die mensen dan toch op de lijst maar ze moesten wachten. Groen betekende dat het OK was; soms gebeurde het dat het toch in orde was voor het visum gebracht werd. K. blijft uitermate vaag over de kleuren, soms koos hij ook oranje of geel. Hij weet niet meer exact wat de betekenis van paars was. Bij diep paars zou een nationaal nummer ofzo ontbreken. Op plaats 1 zetten betekende dat de mensen dringend moesten gecontacteerd worden. De kleuren hadden eigenlijk geen betekenis. Na een aantal gerichte vragen stelt beklagde dan plots dat groen ook wou zeggen dat er iets ontbreekt en dat er geen verschil was tussen groen, paars, rood, oranje en geel. Op 7 september 2018 stuurt E. een bericht naar zijn vader dat de *'mail van 'G.' in het Zweeds is, hint hint. Da wordt een mooie boete.'* Beklagde kan dit niet verklaren. Hij ontkent ooit boetes te hebben geëist.

Voor het bericht van E.K. aan zijn vader dat *'G.L op rood staat bij de extra's en zich afvraagt of hij ze op groen moet zeggen'*, waarop M. antwoordt *'dat hij ze op groen mag zetten'*, wordt geen zinnige verklaring gegeven. L.B. is samen met haar gezin aangemeld in België in het kader van haar asielaanvraag sinds 27 september 2018. Zij is bereikbaar via G.L.. L.B. verklaart niets te hebben betaald. Sommige mensen hebben betaald maar zij niet. K.L. verklaart 350 euro per persoon te hebben betaald.

De verklaringen van eerste en tweede beklagde omtrent de kleurcodes op de Excel lijsten zijn wisselend, onderling tegenstrijdig en totaal ongeloofwaardig.

De rechtbank leidt uit de kleurcodes af dat deze betrekking hadden op de betalingen die van de kandidaten gevraagd werden.

Informatie van DVZ

De speurders maakten een vergelijking van de verschillende lijsten op basis van de gegevens verstrekt door het kabinet van toenmalig Staatssecretaris DB (met de niet-geregistreerde begunstigen van een humanitair visum), de Dienst Vreemdelingenzaken en de lijsten aangetroffen bij M.K. en stelden ook een lijst op aan de hand van de door hem gevoerde communicatie.

Hieruit kan worden afgeleid dat aanvankelijk eerder een beperkt percentage van de naar voren geschoven kandidaten voor een visum zich niet aanbod in België voor registratie. Vanaf 'groep 5' is er een stijgend aantal personen dat zich niet heeft aangeboden, wat dan sterk terugloopt vanaf groep 7.3.

Uit bevraging bij de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt verder dat voor 326 personen via de lijsten van M.K. een humanitair visum werd aangevraagd. Zij hebben vanaf het bekomen van dit visum één jaar de tijd om asiel aan te vragen. 101 van deze personen hebben dit niet gedaan. Zij worden vermeld als slachtoffer in tenlasteleggingen A en B.

Het is volstrekt onwaarschijnlijk dat deze personen zich in België bevinden en zouden hebben nagelaten om asiel aan te vragen om op die manier hun verblijf op langere termijn te regulariseren. De meerderheid van de personen die met een humanitair visum naar België kwam en asiel aanvraag, werd immers ook erkend als vluchteling of kreeg een subsidiaire beschermingsstatus.

De totaal ongeloofwaardige verklaringen van eerste beklaagde

Eerste beklaagde werd veelvuldig ondervraagd en op uiterst gedetailleerde wijze geconfronteerd met de belastende elementen in het onderzoek.

Hij is zeer verbaasd over zijn aanhouding en zegt dat hij niets dan goeds gedaan heeft voor de Assyrische gemeenschap waarin hij naar eigen zeggen een vooraanstaande functie heeft. Hij selecteerde tot de zomer de families willekeurig uit de stapel. Hij kende niet alle mensen die aanvragen deden of die hij dan selecteerde. Hij hoorde voor het eerst in juli 2018 dat er roddels waren binnen de gemeenschap dat de tussenpersonen financieel zouden vergoed worden voor het uitreiken van humanitaire visa.

Hij stelt dat hij misschien wat goedgegelovig en naïef geweest is en zich nooit verrijkt heeft op de kap van deze mensen. Hij heeft dit ook niet nodig want hij ontvangt een goed loon, zitpenningen en huurinkomsten van appartementen die volledig zijn afbetaald. Omtrent het aantreffen van de som cash geld in de kluis, verklaart hij dat *'die kleine 400.000 euro de rekening niet maakt, dat zijn raadsman de officiële documenten zal neerleggen en dat deze kadert binnen hun cultuur van trouwfeesten en gelden in een pot steken'*.

Verhoord over talrijke uitspraken in afgeluisterde communicaties, waarbij meermaals overduidelijk over geld gesproken wordt en waarin hij zich onder meer afvraagt wat 5.000 of 10.000 euro nu voorstelt, blijft hij volhouden nooit geld te hebben gevraagd of te hebben ontvangen. Hij voerde een boetesysteem in en het kabinet was daarvan volgens hem op de hoogte.

Gesprekken over dat 'hij ze gebracht heeft voor 15 en hij ook 15 betaald heeft' kan hij niet geloofwaardig verklaren. Een ander gesprek, waarin M. aan M.K. zegt dat als zij het niet zouden hebben, hij het dan in hun plaats aan M. zou geven, waarop M. antwoordt: *Ja dat is, dat is maar geld, is niet dingen, 7500 euro is toch geen geld (lach) voor drie familieleden van hen die uit Syrië zijn overgekomen en zijn gered. In Zweden betalen ze 15.000 voor één persoon, zij zijn met drie overgekomen en gaan dubbel inkomen ontvangen. Ik heb alles voor hen in orde gebracht, wat moeten ze nog meer hebben*'. K. verklaart dat hij de mensen de bijnaam 'mensen van 7500 euro' gegeven had; hij heeft van hen nooit één cent ontvangen. Hij zegt dat hij koppijn kreeg van al het geroddel.

De rechtbank is van oordeel dat de verklaringen van eerste beklagde manifest ongeloofwaardig zijn.

Besluit

De feiten voorzien onder tenlasteleggingen A, B en I (zoals gepreciseerd en geherkwalificeerd) zijn in hoofde van eerste beklagde bewezen gelet op:

- de vaststellingen van de verbalisanten;
- het telefonie-onderzoek, de afgeluisterde telefoongesprekken, de audio-opnames en talrijke WhatsApp-conversaties;
- de verklaringen van een aantal slachtoffers en medebeklaagden;
- het aantreffen van de grote som cash geld in de kluis gehuurd op naam van derde beklagde Y. en het financieel onderzoek;
- de Excel lijsten met kleurcodes;
- de informatie aangeleverd door de Dienst Vreemdelingenzaken;
- de resultaten van de huiszoekingen en de uitlezing van de laptop van beklagde;
- de totaal ongeloofwaardige verklaringen van eerste beklagde.

B. Poging tot afpersing van L.K.

Uit de verklaring van A.K. (*cf. supra*) en de verklaring van L.K. blijkt dat eerste beklagde een betaling van 20.000 euro eiste voor het aanbrengen van familieleden als kandidaat voor een humanitair visum (5.000 euro per persoon, op voorwaarde dat ze in België zouden blijven, zo niet vroeg hij meer). K. (en zijn partner Y.) spraken meerdere berichten in op het toestel van K. dat er betaald moest worden. M. belde naar K. om te zeggen dat *ze meteen hun valies mochten inpakken want ze zouden teruggestuurd worden naar Syrië, waarop L. echt in paniek was*. Op 4 december 2018 is M.K. samen met zijn zoon E. naar de woning van K. gekomen om te zeggen dat ze moesten betalen (cash), en dat de mensen die zouden klikken meteen zouden worden teruggestuurd. Hij zou er ook voor zorgen dat er geen andere mensen meer zouden kunnen komen.

Uit het telefonie-onderzoek met zendmastbepaling blijkt dat M.K. zich inderdaad onder de

zendmast van de woning van de familie K. bevond op 4 december 2018.

De rechtbank verwijst desbetreffend naar stuk 129, met name de integrale (her-)vertaling van de ingesproken berichten op het gsm-toestel van K..

M.K. zegt in deze berichten aan K. dat ze naar hem gekomen is om haar moeder, vader, broer en vriendin over te brengen, samen met S.. Hij heeft haar verteld hoe *'het in elkaar zit en hoeveel geld het is'*.

K. zegt vervolgens dat hij zoveel mensen heeft laten overkomen en al die mensen zijn langs gekomen en hebben hem *'met plezier gegeven wat zij hen gevraagd hadden, uit al die mensen zijn jullie de enige die zo gedaan hebben, waarom?'* En: *'uw vader weet ook, uw moeder weet ook, uw broer en zijn vriendin weten ook dat hun papieren bij de ambassade zijn afgenomen, de staat heeft dit afgepakt van hen. Als ik nu een brief ga schrijven naar Duitsland dan gaan ze hen meteen oppakken en het vliegtuig opzetten naar Libanon, ik begrijp niet waarom ze zo doen'*. K. zegt dat ze het ook niet begrijpt en met hen ruzie gemaakt heeft omwille van dat geld. M. vraagt zich af waarom ze het dan niet geven.

In een later gesprek haalt B. aan dat M. voor de familie van L. een 'ander visum' gemaakt heeft zodat hij weet dat ze in Duitsland zitten. En nog later zegt ze dat M. voor hen gewaarschuwd was maar dat hij gezegd had dat hij weet dat ze zijn geld gaan geven. Anders gaan ze één van de dagen langskomen. Verder zegt M. dat ze niet over de priester moet beginnen (die gezegd heeft dat ze niet moeten betalen); die priester kan zelfs nog geen vogel laten overkomen. L. zegt dat ze gehoord heeft dat hij van sommigen 2,5 pakt. M. antwoordt dat hij tegen haar 5 gezegd heeft. In het geval van L. waren ze met 4 volwassenen en hij heeft dan gezegd dat het voor 4 volwassenen zoveel is. L. heeft dit ook geaccepteerd; anders had hij hen ook niet gebracht en zou hij anderen in hun plaats gebracht hebben. Hij eindigt: *'maar indien niet wordt nagekomen wat er is afgesproken dan zal ik alles doen wat in mijn mogelijkheid zit om het te laten mislukken, en geloof mij dat het dan ook zal mislukken'*.

Later zegt hij: *'als morgen of overmorgen of binnen een maand hetgeen wat wij hadden afgesproken niet wordt nagekomen dan hoef ik maar één fax naar Duitsland te sturen, ik weet waar hij is, ik ken het adres van uw broer, ik weet alles, ik ga een fax naar daar sturen en zeggen dat die persoon zijn papieren door de ambassade zijn afgenomen, ik ga zeggen dat zijn papieren bij mij liggen alsook zijn paspoort, ik ga dat voorleggen en dan wordt zijn zaak geweigerd maar dat is erg voor hem. De zaak van uw vader, moeder en broer wordt dan geweigerd dus waarom doen jullie toch zo'*.

Voor wat betreft de gesprekken met L.K. erkent hij deze gesprekken met haar gevoerd te hebben maar als er volgens de tolk gesproken werd over 'betaling' gaat het volgens beklagde om een verkeerde vertaling, het moet 'geven' zijn. Met 5 bedoelt hij vijf personen.

Later blijft beklagde erbij dat deze verkeerd vertaald werden en dat hij L.K. niet kent. Over de 5.000 euro per persoon stelt hij dat het een boetesysteem was dat hij heeft uitgewerkt. Volgens beklagde is er geen sprake van fysieke dreiging, louter van 'zachte druk' om het 'tegoed' te komen brengen. Het 'tegoed' betrof de boete. Hij hoopte gewoon dat er zoveel mogelijk mensen zouden blijven, zodat hij veel stemmen zou krijgen.

De rechtbank is van oordeel dat het feit voorzien onder tenlastelegging E1 bewezen is in hoofde van eerste beklaagde gelet op:

- de audio-fragmenten en afgeluisterde gesprekken;
- het telefonie-onderzoek met zendmastbepaling;
- de geloofwaardige verklaringen van K. en K.;
- de ongeloofwaardige verklaringen van beklaagde.

Beklaagde dreigde ermee de verblijfsstatus van K. of haar familieleden in gevaar te brengen als zij geen gevolg zou geven aan zijn verzoeken tot betaling, waarbij hij misbruik maakte van de precaire verblijfssituatie van K..

C. Leiderschap van de criminele organisatie

Uit de afgeluisterde telefoongesprekken en het eigen verhoor van eerste beklaagde blijkt dat hij andere personen inschakelde om mee te werken aan het systeem van de humanitaire visa en ieder daarbij een aparte taak had. Een aantal van zijn vertrouwelingen was daarbij op de hoogte dat er naast de 350 euro ook een cash geldsom diende te worden betaald aan eerste beklaagde en heeft hieraan zijn medewerking verleend.

Zo blijkt vooreerst ontegensprekelijk dat E.K., zoon van eerste beklaagde, een actieve rol vervulde bij het opstellen van de Excel lijsten met kandidaten en het contact met het kabinet van T.F. mee onderhield.

Eerste beklaagde verklaarde bij de onderzoeksrechter dat hij, toen hem ter ore was gekomen dat sommige mensen tot wel 12.000 euro moesten betalen om van Syrië naar Libanon te geraken (waar hij niets van afwist) met een 'andere werkwijze' gestart is, namelijk met 'tussenpersonen' (onder meer N.M., K.H. en W.R.) die de lijsten zouden samenstellen.

Uit de gesprekken blijkt dat een aantal tussenpersonen inderdaad namen en (identiteits)stukken aanleverden om op de lijsten te worden gezet, en uit het telefonie-onderzoek en enkele verklaringen waaronder de verklaring van Y.A. blijkt ook dat zij gelden in ontvangst namen en deze doorgaven aan eerste beklaagde.

Alleszins is aangetoond dat eerste beklaagde als initiatiefnemer veel macht en autonomie had om de personen die hij selecteerde op de lijsten te plaatsen. Eerste beklaagde deed hierbij beroep op een netwerk in binnen- en buitenland om de kandidaten die bereid waren te betalen, bovenaan de lijst te zetten, ervoor te zorgen dat hun toestand vervolgens administratief geregeld werd (waaronder de noodzakelijke betaling van de 350 euro aan de FOD Binnenlandse Zaken) én dat de gelden in ontvangst konden genomen worden (eventueel bij aankomst op de luchthaven in Zaventem zoals door M.B.).

Het onderzoek toont duidelijk aan dat eerste beklaagde hierin de spilfiguur was wat hem tot leider van de criminele organisatie maakt. Of beklaagde nu al dan niet werd aangesproken als 'onze koning' (wat in verschillende afgeluisterde en als dusdanig vertaalde tagesprekken naar voren komt, maar door beklaagde betwist wordt (die zegt dat het

gewoon de vertaling van zijn voornaam is)), is voor de beoordeling door de rechtbank hierbij irrelevant.

Het feit voorzien onder tenlastelegging C is bijgevolg eveneens bewezen ten aanzien van eerste beklagde.

3.2.2. E.K.

Tweede beklagde is de zoon van eerste beklagde. Hij stelt ter zitting dat hij zijn vader af en toe administratief heeft bijgestaan bij het opstellen van de lijsten met begunstigden voor humanitaire visa maar zeker niet op de hoogte was van bedragen die hiervoor zouden moeten betaald worden en evenmin dat een aantal personen de intentie had om bij aankomst in België meteen door te reizen naar een andere EU-lidstaat.

Ook de poging tot afpersing voorzien onder tenlastelegging E2 wordt door hem ten stelligste betwist.

A. Mededaderschap aan mensensmokkel, passieve omkoping en deelname aan beslissingen binnen de criminele organisatie

Het onderzoek heeft de actieve betrokkenheid en het mededaderschap van tweede beklagde bij de feiten van mensensmokkel en passieve omkoping, gepleegd door eerste beklagde zonder enige twijfel aangetoond.

Uit de uitlezing van het gsm-toestel van tweede beklagde en het telefonie-onderzoek blijkt dat hij actief betrokken is bij de werkzaamheden van zijn vader in het kader van het verlenen van humanitaire visa.

E.K. onderhoudt contacten met personen die informeren naar humanitaire visa, alsook wanneer ze verwacht worden in Libanon. Ter illustratie verwijst de rechtbank naar een gesprek met M.O. op 1 oktober 2018 waaruit blijkt dat er een snelle manier bestaat om naar België te komen, waarvoor moet betaald worden en de prijzen variëren tussen 2.500 en 6.000 euro (p.29 van stuk 98 en p.16). E.K. reageert met de melding: *'prijzen? Wij doen dan ni voor geld he'*. Hij zegt dat enkel het visum van 350 euro moet betaald worden en de vliegtuigtickets. Verder in het gesprek zegt hij evenwel *'das iets anders'*. Waarop M.O. reageert: *'Ja da bedoel ik, dan gaat hij wel moeten betalen'*. Uit het verder gesprek blijkt dat er te veel problemen zijn, dat ze dachten dat ze de mensen gingen helpen maar dat ze aan het overdrijven zijn. Eerst zijn ze lief maar als het is geregeld is het *'klaar'*. Het zijn mensen met twee gezichten. E.K. zegt dat er veel geroddeld wordt; dat zijn vader van iedereen geld pakt, 10 – 20.000 euro. Op 9 november 2018 meldt hij dat ze niemand uit Syrië meer kunnen brengen, dat zijn vader gestopt is omdat er teveel roddels zijn.

Ook bij uitlezing van de chatapplicaties komt duidelijk naar voren dat beklagde op zeer actieve wijze meewerkte aan het systeem van de humanitaire visa en het opstellen van de lijsten en daarover in nauw contact stond met zijn vader en een aantal tussenpersonen waaronder M.B., B.H. en N.M..

M.K. ontvangt zelf via WhatsApp eerst foto's van onder meer Syrische paspoorten, overschrijvingsbewijzen en vliegtuigtickets en stuurt ze dan door naar zijn zoon E. die ze

verder verwerkt. In de Excel-lijsten opgesteld door E.K. worden kleurcodes gebruikt.

De rechtbank verwijst verder onder meer naar de uitgebreide analyse door de speurders van de WhatsAppconversaties van tweede beklagde met eerste beklagde in stuk 132. Hij staat in permanent contact met zijn vader omtrent identiteiten, paspoortgegevens en vliegtuigboekingen en uit de communicatie blijkt dat ze elkaar heel goed 'verstaan'. Op 30 juli 2018 vraagt tweede beklagde aan zijn vader: *'C. is toch dik paars?'* waarop zijn vader antwoordt: *'neen, nu paars; van haar gaan er als eerst uit'*. E.K. antwoordt dat haar mensen gewoon van Dubai komen, en zijn vader zegt dat hij die eruit zal wissen. In een andere conversatie van 12 september 2018 verwijt E. zijn vader dat er veel spelfouten in de namen staan en dat ze overbelast zijn, en dat zijn vader *'moet denken en hij doen'* en zegt hij *'Directeur M., CEO E.'*

E.K. wordt geconfronteerd met de Excel lijsten die hij doorstuurt naar zijn vader. Hij zegt dat hij gewoon de Syrische namen heeft ingetypt. De kleuren en het ordenen heeft hij niet gedaan. Hij heeft geen verklaring voor de kleuren. Dit moeten de speurders aan zijn vader vragen. Voor de conversatie van 29 juli 2018 waarin hij aan zijn vader vraagt: *'die waar Kevin nu over sprak van G.I. staan op rood bij de extra's, moet ik die bij groen zetten?'*, heeft hij geen verklaring, hij deed gewoon wat zijn vader vroeg. Hij denkt dat K. waarschijnlijk iemand is die een familielid wou overbrengen. Wat het betekent om iemand van rood op groen te zetten, weet hij niet. Over de zinsnede *'diep paars, zet op plaats 1'* zegt hij dat het normaal is dat die persoon op 1 moest omdat het een pastoor was en men daarvoor altijd meer respect moet hebben.

Op 7 september 2018 stuurt E. een bericht naar zijn vader dat de *'mail van 'G.' in het Zweeds is, hint hint. Da wordt een mooie boete.'*

Hieruit leidt de rechtbank zonder twijfel af dat E.K. perfect op de hoogte was van het door eerste beklagde uitgewerkte systeem, met inbegrip van de cash gelden die geëist werden en hoger waren indien de gegadigden voor een visum vanuit België meteen naar een ander land wensten door te reizen.

Ook uit de analyse van zijn mails blijkt dat hij uiterst actief meewerkt aan het opstellen van de lijsten en nauw contact onderhoudt met A.V., kabinetsmedewerker van T.F.. Zij verklaarde dat E.K. ook één keer aanwezig was tijdens een vergadering op het kabinet toen M.K. de lijst van 'groep 7' bracht; E. had toen alle paspoorten verzameld en kon het beste met de USB-stick overweg waarop de gegevens stonden; hij deed de administratieve opvolging.

De afgeluisterde gesprekken die E.K. (met een nummer geregistreerd op naam van zijn grootmoeder) na de aanhouding van zijn vader voert, onderlijnen zijn betrokkenheid bij de feiten en zijn beslissingsbevoegdheid binnen de criminele organisatie:

- hij wil spreken met B.H. en zijn broers om ervoor te zorgen dat iedereen hetzelfde verhaal vertelt namelijk dat zijn vader nooit geld ontvangen heeft. Hij zegt letterlijk: *'ik wil het liever dat ik bij je langs zou komen. Ik wil met jou en je broers spreken. Maar wel op een plaats waar niet iedereen mij kent. Ik wil met jullie spreken over mijn vader, dat hij nooit geld van jullie heeft ontvangen'*. H. zegt: *'dat is ook zo, we hebben je vader nooit geld gegeven'*;
- E.K. zegt dat hij wil afspreken met H. m te zien *'hoe ze het verhaal in elkaar moeten*

zetten'.

- hij wil dat B.H. zegt dat hij *zijn vader* (M.K.) niet ontmoet heeft in het buitenland en dat er niet gesproken werd over geld;
- E.K. zegt dat er een tolk aanwezig zal zijn om het verhaal van H. keurig op papier te zetten.
- hij is bang dat mensen hun mond gaan voorbij praten en dingen gaan vertellen die niet waar zijn. Hij zegt: *'dan krijgt mijn vader last. Ik wil één ding, dat al die kennissen die hier zijn, hetzelfde verhaal vertellen. Dat mijn vader nooit geld van ze heeft ontvangen.'*

Bovendien neemt hij contact op talrijke slachtoffers of hun familieleden waaronder B., I., G., D., S. M., Y, EN I. . Hij vraagt te bevestigen dat er niet betaald werd.

Bij de huiszoeking op 29 januari 2019 werd in zijn kamer een enveloppe gevonden met daarin 2.000 euro.

De telefoongesprekken en de vaststellingen van de verbalisanten laten er geen twijfel over bestaan dat tweede beklagde maar al te goed weet dat er cash geld gevraagd wordt van de kandidaten voor een humanitair visum en dat een deel daarvan in een kluis op naam van zijn moeder ligt.

In de afgeluisterde gesprekken na de aanhouding van zijn vader, bespreekt E.K. de mogelijkheid dat hij en zijn moeder zullen worden aangehouden en praat hij over stukken die in de 'pizzabar' liggen. Hij vraagt zich af of de (toenmalige) advocaat van zijn vader niet op de hoogte gebracht moet worden van wat er in de 'pizzabar' zou steken. De gesprekspartner antwoordt van niet en zegt dat ze toch alles kunnen staven. E.K. zegt dat het allemaal van 'mata' en trouwfeesten is. Zijn moeder vroeg zich af hoe hij zo dom kon zijn, maar E. zegt dat ze alles kunnen verantwoorden. Zijn grootvader I. zegt hem dat hij *absoluut tegen niemand mag doorvertellen wat hij eerder verteld heeft en wat hij van zijn vader gehoord heeft. Hij mag het niet aan zichzelf vertellen en zeker aan niemand anders, want zelfs de muren hebben oren.* Verder blijkt uit deze gesprekken dat de 'stille mars' die was aangekondigd en aangevraagd, eigenlijk wordt georganiseerd op verzoek van M.K. zelf en dat het voornamelijk zijn zoon is die zich met de organisatie bezighoudt.

E.K. kan zich de gesprekken over de pitabar en pizza niet herinneren. Later stelt hij dat het misschien gaat over de kluis van zijn moeder. Hij geeft toe de lijsten met personen die met humanitaire visa na de aanhouding van zijn vader te hebben opgevraagd bij K;. Hij deed dit om deze mensen te kunnen contacteren om hen te laten bevestigen dat ze nooit iets betaald hebben. Hij heeft deze mensen nooit bedreigd.

Dat tweede beklagde de rechterhand van zijn vader was in het frauduleuze systeem van uitreiken van humanitaire visa blijkt uit het strafonderzoek. Hij verleende niet alleen logistiek zeer belangrijke steun (administratie, communicatie met het kabinet van de Staatssecretaris en het vergezellen van zijn vader naar het kabinet en op zijn reis naar Libanon, alsook bij zijn bezoek op 4 december 2018 aan de familie K.); hij was ook op de hoogte van de cash gelden die hiervoor gevraagd werden, stond in contact met de tussenpersonen H., B. en M., en was minstens op de hoogte van de gelden in de kluis

('pizzabar'). Na de aanhouding van zijn vader neemt hij het heft in handen en contacteert hij potentiële getuigen of slachtoffers om hun 'verhaal' te verifiëren of te stroomlijnen.

Uit deze elementen leidt de rechtbank af dat E.K. een cruciale positie bekleedde binnen de organisatie geleid door zijn vader en deelnam aan diens beslissingen.

De rechtbank oordeelt op grond van voormelde elementen dat de feiten voorzien onder tenlasteleggingen A4, B7-B15, D en I14 – I38 bewezen zijn ten aanzien van tweede beklagde gelet op:

- de vaststellingen van de verbalisanten;
- het telefonie-onderzoek, de afgeluisterde gesprekken en berichtenconversaties tussen eerste en tweede beklagde en de uitlezing van zijn gsm-toestel;
- de resultaten van de huiszoeking en het aantreffen van 390.800 euro in de kluis ('pizzabar') gehuurd op naam van zijn moeder;
- de Excel lijsten met gebruik van de kleurcodes;
- de verklaring van A.V.;
- zijn eigen ongeloofwaardige verklaringen.

B. Poging tot afpersing van L.K.

Op 18 september 2018 is E.K. mee met zijn vader naar Libanon gereisd om een nieuwe groep Assyrische Christenen die via een humanitair visum zouden reizen te 'begeleiden'. Dit blijkt uit nazicht van het Facebookprofiel van eerste beklagde en wordt niet ontkend. Op 22 september 2018 zijn zij samen geland in Zaventem met de groep.

Uit het verhoor van L.K. blijkt dat er op 19 september 2018, het moment waarop een foto wordt genomen in Libanon met de broer van K. en zijn echtgenote en waarop ook eerste en tweede beklagde te zien zijn, 1.400 euro in ontvangst werd genomen door eerste beklagde (4 x 350 euro).

Op 4 december 2018 vergezelt E.K. zijn vader naar de familie K; om hen onder druk te zetten om te betalen. Dat dit niet louter een vriendschappelijk bezoek betrof maar wel degelijk bedoeld was om deze familie onder druk te zetten (zelfs indien hij niet persoonlijk zou hebben deelgenomen aan het gesprek), blijkt uit de verklaringen van A.K.. Zij stelt dat eerste en tweede beklagde onverwacht voor de deur stonden om 18 uur en tot 22 uur gebleven zijn. Het bezoek volgde ook op de dreigende spraakberichten van Y. ingesproken op het gsm-toestel van L.K.(familie van K.).

Daarnaast verzond E.K. zelf ook nog een bericht waarin hij vraagt of de persoon in kwestie familie is van A.Y., waarop bevestigend wordt geantwoord, waarna E. in het Duits vraagt *hem te laten weten dat zij hun koffers moeten pakken want dat hij maandag samen met zijn ouders en echtgenote naar Libanon moet vertrekken*. Dit bericht kan niet anders dan als dreigement aanzien worden, ook al beantwoordt de gesprekspartner dit met een lachend gezichtje.

Ook het feit voorzien onder tenlastelegging E2 is bijgevolg bewezen.

3.2.3. B.Y.

A. De wapeninbreuken

Op 23 januari 2019 biedt de politie zich aan bij Y. met het verzoek de sleutel van de kluis gehuurd op haar naam bij BNP Paribas te overhandigen. Zij begint een zoektocht naar de sleutel, samen met haar zoon E.K.. Ze vinden de sleutel niet maar kondigen aan verder te zoeken en de politiediensten iets te zullen laten weten. Y. stelt dat in de kluis enkel haar juwelen liggen. De code is iets met '19' terwijl de codes enkel bestaan uit lettercombinaties. Het is volgens Y. lang geleden dat ze naar de kluis geweest is. Uiteindelijk laat Y. niets meer horen en wordt de kluis opengebroken. Hierin liggen zakken en papieren omslagen met cash geld, voor een totaal bedrag van 390.800 euro. Er zit ook pistool FN Browning cal. 7.65 mm met lege lader en een potje met munitie.

De verklaring van derde beklaagde omtrent de gelden en het wapen in de kluis stroken niet met de verklaringen van haar partner en zijn totaal ongeloofwaardig.

De feiten voorzien onder tenlasteleggingen F en G zijn bewezen gelet op:

- de vaststellingen van de verbalisanten;
- de doorzoeking van de kluis gehuurd op naam van derde beklaagde;
- haar eigen verklaring.

B. Feiten van mensensmokkel, passieve omkoping en criminele organisatie

Opnieuw verwijst de rechtbank hiervoor naar de geloofwaardige en door objectieve gegevens ondersteunde verklaring van A.K. en de audiofragmenten onder stuk 31 en 129.

YARAMIS spreekt berichten in op het gsm-toestel van L.K.; ze zegt onder meer dat M.K. al 90 mensen heeft overgebracht en zij zijn allemaal van 'klein tot groot' bij M. langs gekomen. Sommigen hebben zijn 'tegoed' gegeven, sommigen van hen zijn met een cadeau afgekomen. In een later bericht zegt ze dat mensen gebeld hebben omdat hun zaak niet in orde komt, ze hebben betaald maar het komt niet in orde; M. heeft tegen hen gezegd: 'ik heb jullie geld niet gezien, jullie zijn niet bij ons gekomen, jullie zijn het aan de die of de die gaan geven en dat is de reden', waarop ze M. doorgeeft omdat hij even met haar (L. K.) wil praten.

In een later gesprek haalt B. aan dat M. voor de familie van L. een 'ander visum' gemaakt heeft zodat hij weet dat ze in Duitsland zitten. En nog later zegt ze dat M. voor hen gewaarschuwd was maar dat hij gezegd had dat hij weet dat ze zijn geld gaan geven. Anders gaan ze één van de dagen langskomen.

Y. spreekt nog een bericht in voor L.K. waarin ze vraagt *wat L. aan het doen is en hoe het met hen en de kinderen gaat en dat zij zaterdag of zondag misschien eens willen langskomen en wil weten of ze dan thuis is.*

In een ander bericht zegt B. dat ze een week naar Antalya vertrekt. Ze wachten op nieuws, het zal normaal gezien komen en het is niet lang meer dat *'je zult samen zijn met je vader en moeder' (waarop ze lacht), wat erg voor jou'*.

Y. wordt geconfronteerd met de door haar ingesproken spraakberichten gericht aan L. K. Ze weet niet meer exact wat ze daarmee bedoeld heeft. Ze vindt gewoon dat men iemand die goed voor je is, moet bedanken. De personen die voor haar belastende verklaringen hebben afgelegd bestempelt ze als leugenaars.

Uit de uitlezing van het gsm-toestel van M.K. blijkt verder dat zij voor hem zijn oproepen beantwoordt. Op 15 juli 2018 stelt ze zich voor als de vrouw van M., die zijn gsm thuis vergeten is, ze zegt dat het binnen 8 à 9 maanden zover zal zijn, dan kunnen ze naar België komen; zij zelf komen naar Libanon en dan kunnen ze met M de zaken bespreken.

Ter zitting verzoekt beklaagde Y. de vrijspraak (behoudens voor de feiten voorzien onder tenlasteleggingen G en H). Ze stelt in conclusie dat haar versie van de feiten geloofwaardig is. Ze stelt dat de gesprekken met audio-opnames vertaald onder stuk 31 en 129 niet al te letterlijk mogen genomen worden en dat 'tegoed' ook 'dankbaarheid' kan betekenen. Er kan uit het gesprek ook niet worden afgeleid wanneer het werd gevoerd en Y. heeft nooit om geld gevraagd. Ze ontkent ook mensen uit de gemeenschap te hebben aangesproken om te informeren naar hun verklaring of deze in te trekken en heeft geen beslissingsbevoegdheid binnen de criminele organisatie.

De rechtbank is van oordeel, op basis van de hierboven geciteerde spraakberichten, dat Y. perfect op de hoogte is van het frauduleus systeem van de humanitaire visa opgezet door haar partner, eerste beklaagde. Ze weet dat hij hiervoor een cash vergoeding eist en dat hij voor mensen die niet in België blijven een 'ander visum' voorziet. In het geval van de familie van L.K.(de slachtoffers voorzien onder tenlasteleggingen B9 en I18) doet zij er alles aan om het 'beloofde tegoed' mee op te eisen door talrijke, zeer uitgebreide en erg bedreigende berichten in te spreken om het gsm-toestel van K..

Zij huurde ook een kluis op haar naam om hierin niet alleen een wapen (waarover de verklaringen van beide beklaagden uiteenlopen) te verbergen maar ook een deel van de criminele opbrengsten, waardoor zij overduidelijk wetens willens deel uitmaakte van de criminele organisatie.

Dat zij daarbij ook deelnam aan beslissingen binnen deze criminele organisatie, heeft het onderzoek niet boven elke redelijke twijfel aangetoond. Het feit voorzien onder tenlastelegging D dient voor wat betreft derde beklaagde te worden geherkwalificeerd naar louter lidmaatschap van de criminele organisatie zoals voorzien in artikel 324bis en 324ter, § 1 Sw. als volgt:

'Zelfs zonder de bedoeling een misdrijf in het raam van een criminele organisatie te plegen of daaraan deel te nemen op één van de in de artikelen 66 tot 69 van het Strafwetboek bedoelde wijzen, wetens en willens betrokken te zijn geweest bij een criminele organisatie, zijnde een gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met gevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, waarbij gebruik gemaakt wordt van intimidatie, bedreiging, geweld, listige kunstgrepen of corruptie, of waarbij commerciële of andere

structuren worden aangewend om het plegen van de misdrijven te verbergen of te vergemakkelijken, en waarvan het feitelijk oogmerk niet uitsluitend politiek, vakorganisatorisch, menslievend, levensbeschouwelijk of godsdienstig is of die niet uitsluitend elk ander rechtmatig oogmerk nastreeft, met name een criminele organisatie gericht op het bekomen van een vermogensvoordeel door het plegen van de misdrijven van passieve omkoping en mensensmokkel, in het kader van de aan M.K. toegewezen taak als "initiatiefnemer" om lijsten van kandidaten voor een humanitair visum op te stellen en over te maken aan het kabinet van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie'

Bij samenhang te Mechelen, in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, afdeling Mechelen en/of bij samenhang elders in het Rijk van 16 januari 2018 tot 29 januari 2019'

Deze herkwalificatie wijzigt het ten laste gelegde feit niet.

De feiten voorzien onder de tenlasteleggingen B9, I18 en D (zoals geherkwalificeerd) zijn bewezen gelet op:

- de vaststellingen van de verbalisanten;
- de audiofragmenten op het gsm-toestel van L.K.;
- de verklaringen van A.K., A.Y. en L.K.;
- het afgeluisterd telefoongesprek tussen eerste beklagde en S.K. van 3 december 2018;
- de huiszoeking en het aantreffen van een deel van de criminele vermogensvoordelen in de kluis van derde beklagde;
- haar ongeloofwaardige verklaringen desbetreffend.

3.2.4. M.B.

M.B. wordt door het Openbaar Ministerie aangemerkt als één van de tussenpersonen die personen aan M.K. hebben aangereikt om met een humanitair visum naar België te reizen.

Telefonie-onderzoek, WhatsAppconversaties en tapgesprekken

Bij uitlezing van het gsm-toestel van M.K., springen de chatconversaties met M.B. in het oog.

Deze WhatsAppconversatie start op 30 juli 2018. Op die datum stuurt B. een reeks foto's van Syrische paspoorten door (met namen van personen die uiteindelijk een humanitair visum bekomen). M.B. (die is opgeslagen in het toestel van K. onder de benaming 'M.S. Nokia') stuurt op die datum ook een bericht '*ik ben M'*'.

Op 4 september 2018 laat K. weten aan B. dat het voor '*al zijn gevallen de 19^e is op het consulaat van Beiroet'*. B. stuurt nog een aantal namen door en de bewijzen van de poststortingen van telkens 350 euro aan de FOD Binnenlandse Zaken.

Uit de tapmaatregel op het nummer van B. blijkt dat hij meerdere contacten onderhoudt met verschillende personen inzake het binnenbrengen van documenten (paspoorten, die bij

een priester in de kerk kunnen worden overhandigd met het oog op het bekomen van een humanitair visum; deze procedure is volgens B. 'kosteloos').

Bij uitlezing van het gsm-toestel van B. blijkt dat hierop visa en paspoorten (van personen vermeld op de lijsten van K.) zijn opgeslagen alsook poststortingen ten bedrage van 350 euro en vluchtgegevens aan de FOD Binnenlandse Zaken.

Het nummer van B. werd geregistreerd in en rond het luchthavengebouw van Zaventem op 9 en 20 juli 2018, op 24 september 2018 alsook op 7 november 2018.

B. heeft 65 telefonische contacten gehad met G.Y. .

Op 6 januari 2019 wordt een gesprek afgeluisterd tussen B. en een zekere R.J.. Deze persoon wenst een familie 'te regelen'; elke gemeente vraagt evenwel iets anders. B. geeft meer uitleg over hoe het bij hem in Antwerpen verloopt. J. zegt aan B. dat hij gehoord heeft over een M. die mensen inschrijft; B. kent hem maar denkt dat hij dat niet meer doet. Hij zegt dat de Belgische priester beter was dan M.. J; zegt dat hij honderd keer beter was want M. nam geld van de mensen en via de priester was alles gratis, zelfs de vliegtickets. B. zegt dat hij dit niet wist en dat J. hem dat wel had kunnen zeggen, waarop ze beiden lachen. B. zegt dat hij wel een som geld betaald heeft om zijn vrouw naar hier te laten komen. J. wil B. wel in contact brengen met deze priester maar ze moeten bijeenkomen; het gaat niet over de telefoon.

Excel lijsten en informatie bekomen via DVZ

Uit analyse van de Excel lijsten van K., de informatie van DVZ en de door B. doorgegeven namen en gegevens via WhatsApp aan K., kan worden afgeleid dat hij 16 personen heeft aangereikt aan M.K.. Van deze 16 personen, ontvingen er 14 ook effectief een humanitair visum. Ze reisden allen mee met groep '7.2' die zich moest aanbieden op de ambassade in Beiroet op 19 september 2018. Er waren echter maar liefst 9 personen die zich niet in België geregistreerd hebben.

Huiszoeking

Bij de huiszoeking in de woning van B. wordt een enveloppe gevonden met daarin poststortingen telkens ten bedrage van 350 euro aan de FOD Binnenlandse Zaken. In dezelfde enveloppe zit ook een geruit papier met Arabische teksten met vermelding van bedragen 9500, 5000, 10200, 5700, 3500 ('betaling'), 850 ('nog te betalen'), 18700, 16700, 35400...

Getuigen

Y.A. duidt in zijn verklaring beklaagde B. aan als mede betrokken bij de praktijken van K.. B. heeft een zekere 'L.' bedreigd omdat hij niet het volledige bedrag heeft betaald en hij heeft 8.000 euro ontvangen van een 'K.S.' op de luchthaven in Brussel. Y.A. toont M.B. op foto en geeft ook zijn telefoonnummer (eindigend op -844) vermeld op het Facebookprofiel. B. vraagt volgens A. 7.000 of 8.000, misschien zelfs 12.000 euro. M.K. krijgt een deel en de rest gaat in de zak bij deze mensen. De prijs is afhankelijk van de vraag of de mensen bekenden zijn. H.G.L. woont in Duitsland, M. helpt hem voor 8000 euro. Zijn echtgenote is eerder

gekomen. Ze gaan naar heel Europa, liefst naar Zweden. Ze moeten geen voorschot betalen; ze betalen bij aankomst op luchthaven in Zaventem. Het vliegtuigticket moeten ze zelf betalen.

In een later bericht aan de politie bevestigt Y.A. dat de persoon over wie hij in zijn aanvankelijke verklaring sprak, M.B. betreft, die twee facebook accounts heeft. Verder zegt A. dat hij wat problemen heeft gekregen doordat zijn naam genoemd werd bij het verhoor van enkele personen. Er kan geen verwarring bestaan over het feit dat de door A. genoemde M.B. wel degelijk beklagde betreft, aangezien zijn foto te zien is op het door A. getoonde Facebookaccount en het door A. opgegeven telefoonnummer aan beklagde toebehoort.

G.A. (echtgenoot van H.C.) werd aangeduid door Y.A.. Y. bevestigt dat hij zijn moeder I. heeft laten overkomen naar België maar heeft daarvoor niets betaald aan K.. Hij kent Y.A. niet en weet niet hoe hij aan zijn adres komt. Hij heeft wel van anderen gehoord dat M. er extra geld voor vraagt. M. is zijn buurman. Hij is één van de vijf personen die door M. is aangesproken om de lijsten samen te stellen. Y. vraagt spontaan of hij kopie kan krijgen van zijn verhoor, wat vragen oproept bij de speurders omdat hij geen Nederlands begrijpt.

R.Y. bevestigt dit en zegt dat K. ervoor gezorgd heeft dat zijn zieke moeder naar België kon komen via een humanitair visum. Ze hebben hiervoor niets extra betaald (enkel vliegtuigticket en 350 euro). Ze hebben hem samen met zijn vrouw en zoon E. wel eens uitgenodigd voor een etentje nadien maar hij heeft toen geen geld gevraagd en ze hebben hem ook niets gegeven. Hij heeft geruchten gehoord over geldsommen maar nooit zelf iets gezien bij hem rechtstreeks. Ook hij vraagt meteen een kopie van zijn verhoor.

H.L. en H.Y. (wiens moeder S. K. is (tenlastelegging B12)) worden via EOB verhoord in Berlijn. Hun paspoorten en betalingsbewijzen werden doorgestuurd door B. naar K.; zij wonen in Duitsland. H.L. wenst geen vragen te beantwoorden. H.Y. blijft bij haar verklaring dat zij naar Duitsland kwam via een bootje uit Turkije naar Griekenland via een smokkelaar. Ze ontkent met het vliegtuig te hebben gereisd (ook als ze geconfronteerd wordt met het vliegtuigticket op haar naam van Beirout naar Brussel op 24 september 2018) en dan wil ze geen vragen meer beantwoorden.

S.K. (verhoord via EOB in Nederland) verklaart dat er ongeveer 16.000 euro voor haar en haar man betaald is. Ze weet niet meer aan wie en kent de personen op foto (B. en K.) niet.

S.K. en G.Y. (tenlastelegging B12) bekwamen via M.K. een humanitair visum; hun naam werd aangereikt door B.. Zij zijn meteen doorgereisd naar Nederland. Daar hebben zij verklaard dat ze via smokkelaars gekomen zijn en 16.000 à 17000 betaald hebben en rechtstreeks naar Nederland zijn gereisd. Hun zoon woont in Nederland, dit is D.Y..

Stelling van beklagde B.

B. verklaart een aantal familieleden via het systeem van de humanitaire visa naar België te hebben laten komen. Het betreffen de mensen vernoemd op de stortingsbewijzen die bij hem thuis werden aangetroffen. De meeste mensen zijn vertrokken uit België naar familie in Duitsland, Zweden of Nederland. Hij verklaart aanvankelijk dat zij allen nauwe contacten betreffen maar een aantal van hen kan hij zich zelfs niet meer herinneren. Hij is samen met zijn schoonbroer naar de luchthaven gegaan om sommigen op te halen. Dat K. duizenden

euro's zou vragen om mensen te laten overkomen, zijn roddels.

Het document met bedragen gevonden bij de huiszoeking is een boekhouding. Dit gaat over een bouwgrond met twee garages waarvan beklaagde een zaak gemaakt heeft en deze is overgenomen door iemand anders. Er is een overeenkomst maar deze is nog niet officieel. De bedragen zijn genoteerd in Syrische pond. De bouwgrond in Syrië is geschat op 300.000 euro maar er is nog een probleem; hij heeft al 160.000 euro als voorschot ontvangen. De bedragen worden aan hem gestort via Zweden of worden via een hawalasysteem naar hier gebracht. Hij blijft uiterst vaag.

De verdediging stelt dat beklaagde wel als tussenpersoon is opgetreden om een aantal kennissen en burens uit zijn dorp in Syrië te laten overkomen maar betwist dat hij hiervoor ooit gelden ontvangen heeft; hij vraagt de vrijspraak. Hij stelt dat de verklaring van Youssef A. volstrekt ongeloofwaardig is, dat een aantal slachtoffers (K.) en ook de telefoniegegevens (B. is niet op de luchthaven wanneer K. en zijn echtgenote arriveren; zij werden trouwens afgehaald door R. en W.B.) diens verklaring tegenspreken.

Met betrekking tot het misdrijf van mensensmokkel, wijst beklaagde erop dat hij hierin geen verantwoordelijkheid droeg, niemand heeft aangespoord om door te reizen naar een andere EU-lidstaat en aan de personen voor wie hij optrad als tussenpersoon wel gezegd heeft dat ze in België moesten blijven. Voor wat het misdrijf van de passieve omkoping betreft, wijst beklaagde erop dat hij zelf geen publieke functie uitoefende noch gelden ontvangen heeft.

Voor wat betreft het lidmaatschap van de criminele organisatie, betwist beklaagde de incriminatieperiode. Hij verwijst naar een WhatsAppgesprek van 30 juli 2018 met eerste beklaagde waarin hij zich aan hem heeft voorgesteld en begrijpt niet hoe hij dan al een half jaar eerder zou behoren tot diens criminele organisatie.

Beoordeling door de rechtbank

De rechtbank wijst dit verweer van de hand. Het staat niet alleen vast dat M.B. een aantal namen en gegevens heeft doorgegeven, de rechtbank is van oordeel dat hij ook wist dat hiervoor fikse geldsommen dienden te worden betaald aan M.K..

De rechtbank gaat niet in op het verzoek van de verdediging om de incriminatieperiode voor tenlastelegging H te beperken, daar beklaagde uiteraard al vóór hij de identiteiten doorstuurde naar M.K. op 30 juli 2018 contact had gehad met de slachtoffers en bijgevolg reeds handelingen als lid van de criminele organisatie verricht had. Bovendien is de stelling van B. dat hij zich op 30 juli 2018 pas voor het eerst voorstelde aan K. niet correct, daar hij zelf verklaard heeft hem al drie jaar te kennen.

Verder is de rechtbank van oordeel dat de verklaringen van Y.A. wel geloofwaardig en betrouwbaar zijn. Deze zijn gedetailleerd, consistent en worden ondersteund door objectieve elementen waaronder het telefonie-onderzoek en de verklaringen van een aantal andere betrokkenen. Dat M.B. Y.A. zelf niet kent, doet niet ter zake. Dat R. en G.Y. zelf verklaarden niets te hebben betaald doet hieraan evenmin afbreuk; zoals reeds hierboven

geschetst werd, is hun verklaring mogelijk beïnvloed door angst voor represailles of de vrees hun verblijfsrecht te verliezen.

Wat betreft het misdrijf van mensensmokkel is de rechtbank van oordeel dat M.B. wel degelijk wist of moest weten dat de personen vermeld in tenlasteleggingen B12 en B13 zouden doorreizen naar het buitenland gelet op hun familiale banden met onder meer Nederland en Duitsland en het gebrek aan banden met België. Dat B. zelf ook vermogensvoordelen ontving uit deze praktijken, blijkt uit het telefonie-onderzoek (tapgesprek van 6 januari 2019) en de resultaten van de huiszoeking met name het aantreffen van de poststortingen van het rolrecht aan de FOD Binnenlandse Zaken in dezelfde kaft als de oplijsting van hoge bedragen waarvoor B. een manifest ongeloofwaardige verklaring geeft.

Dat beklagde zelf geen publieke functie uitoefende, doet aan zijn mededaderschap voor wat betreft de feiten onder tenlastelegging I geen afbreuk. Hij wist dat M.K. via zijn publieke functie en zijn autonomie een aantal personen tegen betaling aan humanitaire visa kon helpen en heeft hieraan doelgericht meegewerkt.

De rechtbank is van oordeel dat de feiten bewezen zijn ten aanzien van M.B., gelet op volgende elementen:

- de vaststellingen van de verbalisanten;
- de uitlezing van het gsm-toestel van eerste beklagde met daarin de chatconversaties met M.B.;
- het telefonie-onderzoek met zendmastbepaling en de registraties van beklagde op de luchthaven van Zaventem;
- de afgeluisterde gesprekken;
- de resultaten van de huiszoeking bij B.;
- de verklaringen van Y.A.;
- de analyse van de lijsten opgesteld door K. gekoppeld aan de informatie van DVZ;
- zijn eigen ongeloofwaardige verklaringen hiervoor.

3.2.5. N.M.

M.K. verklaarde dat, toen er geruchten ontstonden, hij gestart is met tussenpersonen te werken waaronder M..

Getuigenverklaringen

Y.A. duidt ook N.M. aan als tussenpersoon, iemand die bijstand levert aan M.K..

Uit de verklaring van G.S. blijkt dat als M.K. het te druk had, de registratie via M. moest gebeuren. Hij moest dan de kopieën van de Syrische paspoorten bij M. binnenbrengen. Hetzelfde geldt voor 'K.' (negende beklagde), die mogelijk eveneens registraties doet van de paspoorten voor K..

G.D. stond in contact met W.R., N.M. en met M.K.. Na de aanhouding van deze laatste, waren er ook zeven telefonische contacten tussen E.K. en D.. Er zijn familieleden van G.D. overgekomen uit Syrië via M.K..

G.D.verklaart dat hij, omdat M.K. bezig was met de verkiezingen, de namen van zijn familieleden die hij wou laten overkomen, moest doorgeven aan een zekere N.. N. moest enkel de documenten in ontvangst nemen. Daarna heeft hij N. nog eens gebeld en M. ook. Hij moest wachten; hij had de hoop opgegeven maar uiteindelijk is het toch gelukt. Hij heeft per persoon de 350 euro betaald.

Telefonie-onderzoek, WhatsAppberichten en afgeluisterde gesprekken

Op 7 september 2018 stuurt E.K. een bericht aan zijn vader (stuk 132) waarin hij zegt dat 'M. kapper' hem vertelde dat *enkel K. en N. te vertrouwen zijn, den E. pakt waarschijnlijk commissie*. M.K. antwoordt dat hij dat weet. E. zegt verder nog dat de familie B. en N. 100 % blijven want dat zijn allemaal ouders/broers/zussen van mensen hier.

Hoewel M. in gesprekken medio december 2018 een aantal keer aanhaalt dat de procedure kosteloos is, blijkt toch uit andere gesprekken dat hij er weet van heeft dat er hoge bedragen dienen te worden betaald voor het bekomen van de humanitaire visa. Hij staat in frequent contact met M.K. en B.H..

Hij heeft K. naar de luchthaven in Zaventem in september 2018 gebracht en terug opgehaald bij terugkeer van zijn trip naar Libanon; dit blijkt uit het telefonie-onderzoek met zendmastbepaling.

Hij zegt onder meer in een gesprek met H. dat de overbrenging gepaard gaat met geld, 'duizend van geld van hier', zonder dat iets wordt geregeld en spreekt met slachtoffers over een betaling (in een gesprek van 8 januari 2019 spreekt hij over 3.000 euro per persoon; hij meldt dat er geld genomen werd van deze mensen maar dat het niet op de juiste manier verdeeld werd en in een eerder gesprek zegt hij nog dat dit absoluut geheim moet blijven). Op 17 januari 2019 krijgt hij de melding dat het geld aan M. betaald werd en op 20 januari 2019 meldt hij dat een betaling van 2.000 normaal is.

Op 24 december 2018 wordt er een gesprek afgeluisterd tussen M.K. en N.M. waaruit blijkt dat zij samenwerken. M. wordt gecontacteerd door mensen uit Nederland die gehoord hebben dat ze zich via hem kunnen inschrijven, terwijl hij gezegd heeft dat niet gaat. Ze stellen voor hen het nummer van de priester te geven zodat hij overstelpt wordt met aanvragen. N. zegt: *'Misschien kan ik en jij dan een beetje rusten'*. M. beaamt dit want hij krijgt wel 20 telefoons per dag. N. zegt dat hij van al die papieren verlost is, dat het goed geweest is.

Op 15 januari 2019, op de dag van de aanhouding van eerste beklagde, wordt N.M. opgebeld door Y.A.. Hij belt M. om te vragen wat er aan de hand is want hij heeft het nieuws vernomen. M. vraagt aan A. om de 'amana' (iets van waarde) te komen ophalen. A. zegt dat het wel in orde zal komen maar M. zegt dat ze schrik hebben dat er huiszoekingen kunnen zijn. A. begrijpt wat hij bedoelt en zal straks langskomen. Hij hoopt wel dat hij niets over hen

gaat zeggen. M. antwoordt dat ze er niets mee te maken hebben en dat ze geen cent genomen hebben van mensen.

Op 16 januari 2019 wordt er een gesprek tussen N.M. en B.H. afgeluisterd. H. meldt dat hij gebeld is die ochtend door de zoon van M.. Hij vroeg om te vertellen dat zijn vader niets van hen heeft aangenomen. M. antwoordt: *'moeten wij het zeggen?'* en *'niemand gaat zeggen dat hij iets heeft aangenomen'*. H. antwoordt dat hij het niet weet. Volgens H. zei hij (E.) dat zijn moeder moet vertellen dat hij niets heeft aangenomen voor zijn broers. Ze spreken af om samen te komen.

Huiszoeking

De huiszoeking op het adres van M. was negatief. Het gsm-toestel van M. wordt wel in beslag genomen; bij uitlezing ervan blijkt dat dit pas in gebruik werd genomen na de aanhouding van M.K..

Stelling van beklaagde

M. verklaart via K. een aantal familieleden te hebben laten overkomen. Behoudens de 350 euro en het vliegtuigticket diende hiervoor niets te worden betaald. Sommige familieleden hebben gelogen en zijn niet in België gebleven. Beklaagde ontkent ieder contact met

E. K. of Y. na de arrestatie van M.K.. A.Y kent hij niet. Hij is K. (K.- tenlastelegging B14) gaan ophalen op de luchthaven; ze zijn naar hem thuis gereden en enkele uren gebleven en toen is K. naar Duitsland vertrokken. K. heeft een twintigtal personen bij hem thuis uitgenodigd en zei dat ze de documenten in orde moesten brengen en hem deze doorsturen en hij zou dan de rest regelen. M. zegt een aantal namen te hebben doorgespeeld aan K. maar betwist dat hiervoor ooit geld betaald is en is formeel dat hij zelf nooit geld ontvangen heeft.

Ter zitting wordt de vrijspraak gevraagd. De raadsman van beklaagde benadrukt dat M. enkele familieleden heeft laten overkomen via eerste beklaagde maar verder niets te maken heeft met de praktijken van eerste beklaagde. M. betwist ooit gelden te hebben ontvangen en de wetenschap dat er gelden moesten betaald worden, maakt van hem nog geen mededader aan de feiten gepleegd door eerste beklaagde. De taps dienen in de juiste context te worden gelezen.

Van S.A.A. (vermeld in tenlastelegging B11 en I25) heeft hij nog nooit gehoord.

Beoordeling door de rechtbank

Bij de analyse van de USB-stick aangetroffen op het werkadres van eerste beklaagde bij het OCMW te Ganshoren, werd een Excel lijst gevonden met daarop 122 identiteiten vermeld. Deze identiteiten zijn gegroepeerd onder een kolom met daarin een naam. Bij 'N.M.' staan vijf namen vermeld, onder meer de personen vernoemd in tenlastelegging I22. De speurders vermoeden dat de namen verwijzen naar familieleden, huisgenoten en/of personen die de betaling van 350,00 euro hebben overgemaakt voor de identiteiten vermeld op de lijst. S.A.A. staat vermeld bij 'K.' (en dus niet bij 'N.M.'). Op een andere lijst (stuk 146) staat deze naam vermeld bij 'K.' en niet bij 'N.'.

Uit de netwerkzoeking in de gsm van tweede beklaagde (stuk 132 – p. 28) blijkt dat het Syrisch paspoort van 'A.S.' via de gebruiker van het WhatsApp profiel 'K.M.H.' werd doorgestuurd naar M.K.. Het daaraan gekoppelde oproepnummer is afgeleverd aan K.H., de broer van B.H..

De rechtbank ziet niet direct in welke eventuele rol het Openbaar Ministerie vijfde beklaagde N.M. toedicht met betrekking tot S.A.A., zodat hij wordt vrijgesproken voor de tenlasteleggingen B11 en I25.

Voor wat betreft het mededaderschap aan het andere feit van mensensmokkel (B14) en de feiten van passieve omkoping, is de rechtbank van oordeel dat deze bewezen zijn ten aanzien van vijfde beklaagde gelet op:

- de vaststellingen van de verbalisanten;
- de analyse van de Excel lijsten opgesteld door eerste en tweede beklaagde en de vergelijking met de informatie van de Dienst Vreemdelingenzaken;
- de uitlezing van de gsm-toestellen van eerste en tweede beklaagde;
- het telefonie-onderzoek met zendmastbepaling op het nummer gebruikt door vijfde beklaagde;
- de afgeluisterde gesprekken waaruit blijkt dat N.M. goed op de hoogte was van het feit dat er geldsommen dienden te worden betaald aan K. voor het bekomen van humanitaire visa;
- de verklaringen van Y.A.;
- de eigen verklaringen van N.M..

De rechtbank oordeelt dat N.M. wetens en willens als tussenpersoon een aantal identiteiten heeft doorspeeld aan eerste beklaagde en zelf in contact stond met de kandidaten voor een humanitair visum. Hij begaf zich ook naar de luchthaven om hen op te halen (zo blijkt ook uit zijn verklaring omtrent het ophalen van K.K. – tenlasteleggingen B14 en I27). Hij nam dus actief deel aan de feiten van mensensmokkel en passieve omkoping.

Dat N.M. evenwel zelf een deel van cash gelden betaald door de begunstigden van het humanitair visum opstreek, is niet boven elke redelijke twijfel aangetoond, mede gelet op het gesprek tussen M. en E.K. dat Naim 100 % te vertrouwen is terwijl 'E.' waarschijnlijk commissie pakt. De rechtbank houdt hiermee rekening bij de straftoemeting.

3.2.6. R.H.

Telefonie-onderzoek en WhatsAppberichten

Uit de analyse van de chatberichten op de gsm-toestellen van eerste en tweede beklaagde, blijkt, onder meer in 'chat 37' op het toestel van eerste beklaagde dat een persoon, gekend in dit toestel onder de benaming 'R.D.N.' namen en paspoorten van kandidaat-begunstigden voor een visum doorgeeft alsook de stortingsbewijzen van de 350 euro en de

vliegtuigtickets van deze personen doorstuurt. Deze personen komen voor op lijst '7.1'.

Uit verder onderzoek blijkt dat het nummer opgeslagen onder 'R.D.N.' toebehoort aan zesde beklagde R.H..

Informatie DVZ

Uit nazicht van de gegevens en identiteiten doorgestuurd aan eerste beklagde via WhatsApp (chat 37) en de door DVZ bezorgde informatie, blijkt dat de twaalf door zesde beklagde aangereikte personen allen een humanitair visum gekregen hebben. Tien van hen hebben zich niet in België ter registratie aangeboden.

Verklaringen van getuigen

N.B. verklaarde dat hij zijn ouders (E.B.s en S.Y. – zoals voorzien in tenlastelegging I15) liet overkomen en dat alles geregeld werd via een goede vriend R., die in een restaurant werkte waar M. vaste klant was. M. had aan R. verteld dat als hij Christenen kende die wilden overkomen, hij het hem moest laten weten. De afspraak was dat R. het geld zou doorgeven aan M. maar uiteindelijk heeft B. het geld zelf aan M. in een restaurant betaald. Hij moest de 15.000 euro cash betalen op het moment waarop het visum aanvaard werd. Hij herkent M.K. in een fotodossier als de man aan wie hij het bedrag van 15.000 euro heeft betaald. Hij durfde hierover niets te vertellen omdat hij bang was dat dit een negatieve invloed zou hebben op de verblijfsvergunning van zijn ouders. Zijn vriend R. heeft hem enkel willen helpen en heeft nog geprobeerd de prijs te laten zakken maar dit is niet gelukt. Hij maakt zich zorgen over R. De man die hem in contact bracht met M. is een zekere 'N.' (lange man, grijs haar, lichtkalend vooraan met een buik).

Merkwaardig genoeg worden zesde noch zevende beklagde vervolgd voor het feit van passieve omkoping ten aanzien van de ouders van N.B. (feit voorzien onder tenlastelegging I15).

G.T. (voorzien in tenlastelegging I19) werd verhoord in Zweden. Geconfronteerd met de verklaring van H. bevestigt hij dat hij via hem 7.500 euro moest betalen. Zijn ouders hebben hun huis verkocht om het geld bij elkaar te krijgen. Hij stond in contact met R.H..

S.G. (tenlastelegging I8) verklaart naar België te zijn gekomen via N., dezelfde persoon als zijn broer G.G.. Zijn vrouw is familie van R.H.. R. werkte in het restaurant van N.. R. heeft gezegd dat zijn baas hen naar België kon krijgen voor 5.000 euro per persoon. S. dacht dat dit geld als waarborg bedoeld was. Hij had dit geld niet, hij verdiende als bediende in Syrië maar 40 euro per maand. Hij heeft vervolgens bij zijn hele familie geld geleend, is naar Beiroet gegaan en heeft daar het visum bekomen. Hij heeft in totaal 17.000 euro geleend. Hiervan heeft hij 15.000 euro aan N. betaald, de overige 2.000 euro was voor kosten onderweg. De communicatie over de praktische regeling gebeurde via R., die hen heeft opgepikt op de luchthaven. S. heeft het geld aan R. gegeven en die gaf het door aan N.. S. heeft zelf de 7.000 euro voor zijn broer G. (+ 350 euro) aan N. overhandigd in zijn sociale woning in Bekkevoort. N. heeft hem zelf gezegd dat R. hiervoor geen cent gekregen heeft. N. spreekt geen Arabisch dus hij kon met hem geen gesprek voeren, R. heeft getolkt. Hij vroeg aan N. of hij het geld (de 15.000 euro die voor hem betaald werd) ontving, dat was in

het Engels. S. herkent R. in een fotodossier. N.D. duidt hij ook aan maar hij is niet helemaal zeker, omdat hij deze man maar één keer gezien heeft, een jaar eerder.

G.G. (tenlastelegging I20) verklaart 7.000 US dollar te hebben betaald naast de vliegtuigtickets. Hij was al 6 jaar in Beiroet als vluchteling. De tussenpersoon betrof Rafi H.. Hij had hem gezegd dat iemand het makkelijker kon maken om naar België te komen. Zijn broer heeft dan dit geld aan de baas van R. (in het bijzijn R.) gegeven. De visa van zijn broer en diens gezin zijn ook geregeld via R.. Hij is er wel 100 % zeker van dat R. het geld niet in eigen zak gestoken heeft.

Stelling van beklagde

R.H. verklaart dat hij in het restaurant van N.D. werkte in Leest. D. bracht hem in contact met M.K. die vaste klant was in het restaurant en ook familie is van D.H. wou familie laten overkomen uit Syrië; hij wou dit via de kerk doen maar zijn baas D. stelde voor dit via M.K. te doen. H. geeft toe documenten van een aantal personen te hebben doorgestuurd naar K. met het oog op het bekomen van een humanitair visum. Van de 12 personen die hij heeft doorgestuurd hebben er 10 in België geen asiel aangevraagd.

Geconfronteerd met een aantal belastende elementen bevestigt hij dat de personen betaald hebben om een humanitair visum te bekomen via M.K. (bedragen tussen 7.500 en 15.000 euro per persoon). Hij geeft wel aan dat hij zeer bevreesd is dat M. of iemand van zijn entourage hem of zijn familie iets zal aandoen na deze verklaring. Als de personen familieleden van hem (H.) betroffen moesten ze 'maar' 5.000 euro betalen, anders was het bedrag hoger. Zijn eigen rol was zeer beperkt, hij moest namen doorgeven en laten weten of ze een visum zouden krijgen. De personen moesten aan zijn baas (N.D.) betalen. H. betwist zelf ooit geld in handen te hebben gehad, ontvangen of doorgegeven. Het ging altijd via zijn baas. Ook de vrouw van M. is van alles op de hoogte. Ook voor haar is hij erg bevreesd.

Bij de onderzoeksrechter verklaart hij nog dat hij enkel heeft willen helpen en niet wist dat de personen die een visum bekwamen niet de intentie hadden om in België asiel aan te vragen. De personen zijn naar het restaurant gekomen en hebben het geld aan zijn baas betaald. H. heeft geen gelden ontvangen. N.D. gaf het geld door aan K.. M. kwam twee à drie keer per maand met zijn vrouw in de pizzeria eten. H. benadrukt nogmaals dat hij heel bang is voor de familie van M. in Antwerpen. Naar aanleiding van de verklaring van N.B. heeft de vrouw van M.K. D. opgebeld en deze heeft H. op zijn beurt ontboden en gezegd dat hij aan N. (B.) moest zeggen om de zaak te stoppen.

De raadsman van R.H. vraagt ter zitting de vrijspraak en stelt dat beklagde slechts enkele familieleden wou helpen en zelf nooit een euro ontvangen heeft.

Beoordeling door de rechtbank

De feiten (met uitzondering van het feit voorzien onder B8 waarvoor beklagde wordt vrijgesproken, *cfr. supra*) zijn bewezen ten aanzien van R.H. gelet op:

- de vaststellingen van de verbalisanten;
- de uitlezing van het gsm-toestel van eerste beklagde (chat 37);

- de analyse van de Excel lijsten en de informatie bekomen bij DVZ;
- de verklaringen van S.G. en G.G.;
- de verklaring van N.B.;
- de eigen verklaringen van R.H..

Uit het verhoor van H. blijkt dat de namen die hij doorgaf aan eerste beklaagde, ook de personen die zich naar Zweden begaven (T.), allen (aangetrouwde) familieleden betroffen of vroegere burens uit Syrië. Verder heeft het strafonderzoek niet aangetoond dat hij hieruit zelf opbrengsten gehaald heeft. De rechtbank houdt hiermee rekening bij de straftoemeting.

3.2.7. N.D.

Stelling van beklaagde

N.D., de werkgever van R.H., ontkent in alle toonaarden op enigerlei wijze betrokken te zijn geweest bij de feiten.

Zijn raadsman doet de verklaringen H, B, G EN G af als totaal ongeloofwaardig.

D. verklaart dat M.K. familie is. Af en toe komt hij bij hem in de zaak eten met zijn gezin of iemand uit de politiek. H. heeft bij hem gewerkt als 'zelfstandig helper'. Hij heeft M. voorgesteld aan H. toen hij zei dat hij familie wou laten overkomen. B.Y. heeft na de aanhouding van K. contact met hem opgenomen met de vraag om R. te contacteren omdat zij geen nummer van hem heeft. Y. wou dat de klachten werden ingetrokken. D. blijft erbij R. enkel in contact te hebben gebracht met K. en niets te weten over geld. Hij heeft twee jobs om zijn afbetalingen te kunnen doen, werkt voltijds in de garage Cardoen en baat verder een pizzeria. Hij heeft nooit enige betaling ontvangen.

De uitlezing van het gsm-toestel van D, levert niets op; het werd pas in gebruik genomen in maart 2019.

Verklaringen getuigen en medebeklaagde H.

H. (*cfr. supra*) wordt geconfronteerd met de verklaringen van D, maar blijft erbij dat deze optrad als tussenpersoon tussen hem en M.K.. Hij bevestigt dat hij na het sluiten van de winkel van zijn baas samen met hem naar de woning van zijn nicht (N. H., gehuwd met de broer van G. namelijk S.) is gegaan en daar heeft zijn baas het geld cash ontvangen. Later bevestigt hij nogmaals dat hij erbij aanwezig was toen zijn nicht N. en S. het geld overhandigd hebben aan zijn baas D,. Het geld voor G.T. heeft zijn baas D, in een restaurant in Brussel ontvangen via een *hawala*-man. Hij heeft dit van zijn baas D, zelf vernomen.

S.G. bevestigde ter zitting bij zijn verklaringen te blijven.

Analyse Excel lijsten en conversaties tussen Emanuël en M.K.

Op de Excel lijst op de USB-stick aangetroffen bij het OCMW te Ganshoren (stuk 146) blijkt dat de kandidaat-begunstigden van het visum gegroepeerd staan per voornaam en dat dit voor de begunstigden doorgegeven door H. 'N.' is. Van R.H. is in deze lijst geen sprake. Ook in de onderlinge communicatie tussen E. en M.K. over deze slachtoffers valt enkele keren de naam 'N.'.

Beoordeling door de rechtbank

De rechtbank leidt zonder twijfel uit voormelde met elkaar overeenstemmende, consistente, gedetailleerde en - wat betreft H. - zelfincriminerende verklaringen en vaststellingen af dat N.D. schuldig is aan de hem ten laste gelegde feiten voorzien onder tenlasteleggingen A4, I8, I19, I20 en wetens en willens betrokken was bij de activiteiten van de criminele organisatie onder leiding van M.K. zoals voorzien onder tenlastelegging H3.

Hij bracht zijn werknemer H. met zijn familielid K. in contact in het kader van de overbrenging van personen via humanitaire visa én ontving meerdere keren de cash bedragen die hiervoor door eerste beklagde geëist werden.

De feiten voorzien onder A4, H3, I8, I19, I20 zijn bewezen gelet op:

- de vaststellingen van de verbalisanten;
- de geloofwaardige verklaringen van H., G, G en T;
- de analyse van de Excel lijsten op de USB-stick aangetroffen bij het OCMW te Ganshoren;
- de informatie bekomen via DVZ.

3.2.8. W.R.

Telefonie-onderzoek

W.R. ('Edward') komt in beeld via het telefonie-onderzoek.

Uit afgeluisterde gesprekken op het nummer van RABOA blijkt dat hij wordt aangesproken als 'A.M.'. Op 4 november 2018 verzendt M.K. een bericht naar A.G. waarin hij zegt: *'Momenteel heeft de minister alles on hold gezet en pas vanaf december weten we pas of het terug zal opgestart worden. E.A.M. is mijn buurman en speelt een soort tussenpersoon, helaas heel negatief want van de 12 personen die ik voor hem gebracht heb zijn er 5 naar*

Zweden gegaan en heeft hij veel geld bij hun gepakt, zijn er 5 plots niet komen opdagen op de ambassade omdat ze zagezegd naar Australië zouden gaan. Maar achteraf vernam ik dat A.M. 30.000 euro van hen had geëist'

Uit andere gesprekken tussen M.K. en W.R. blijkt de sturende rol van K. ten aanzien van R.. Ze praten over een bepaalde route en K. wil absoluut weten wie er is overgekomen, en wat er door wie gedaan is. W.R. zegt dat hij zodra hij iets hoort, K. zal berichten. Wat hij met hen bespreekt, zal hij ook doorgeven aan K.. Zodra het geld er is, krijgen ze het te horen. Uit de reactie van K. blijkt duidelijk het financiële aspect. R. zegt vervolgens aan K.: *'geloof me, geloof me, op mijn erewoord. Deze mensen zijn heel anders. Ze zullen niet rusten voor ze alles betaald hebben. Maak je maar geen zorgen. Als zij niet betalen, dan neuk ik ze. Broer, het is best ze te ontmoeten waar een getuige is. Dan kan ik ze ook op de kop slaan'*

In een uitgebreid gesprek tussen R. ('E.') en M.K. van 3 december 2018 blijkt dat R. een aantal mensen via K. heeft laten overkomen. K. zegt dat hij eerst bij hem de mensen die hij voor hem gebracht heeft moet komen 'afhandelen'. Daarna wil hij pas over nieuwe spreken, hij moet eerst komen 'afhandelen'. E. zegt dat hun geld nog in Zweden zit en dat hij van C. 4.000 ontvangen heeft en dat dat wel bij hem ligt. Als M. wil kan E. die naar hem brengen. E. vergoelijkt de mensen die nog niet zijn komen betalen en zegt dat ze in een huurwoning leven en net zoals hij van het OCMW leven. Hij belooft dat hun zoon met Nieuwjaar komt en geld zal opsturen en hoopt dat dit alles geen problemen tussen hem en M. zal veroorzaken. De mensen zeggen tegen E. dat hij geld brengt voor M. en het aan hem afgeeft.

Uit de taps op datum van de arrestatie van M.K. en de dagen die daarop volgen, blijkt dat ook R. de grond heet voelt worden onder zijn voeten. Iemand wil bij hem de documenten komen ophalen maar hij zegt dat hij al vijftien dagen eerder, naar aanleiding van de gebeurtenis met de priester, alles heeft weggegooid zodat niemand meer naar hem kan komen.

Stelling van beklaagde

Beklaagde bevestigt te worden aangesproken als 'a M.', en 'E.'. Hij heeft familieleden (zussen) van zijn vrouw via humanitaire visa laten overkomen. Eerst handelde hij via de kerk maar dan kwam hij te weten dat M.K. de persoon was die daarvoor instond. De zussen van zijn vrouw zijn allen naar Zweden vertrokken. Hij wist niet dat ze dit van plan waren. Hij heeft voor het bemiddelen zelf geen cent ontvangen.

Geconfronteerd met het gesprek tussen hem en K. waarin deze laatste hem zegt dat hij eerst de anderen die hij voor hem gebracht heeft nog moet komen 'afhandelen', zegt hij dat K. 2.500 euro per persoon vroeg. Maar R. heeft hem dit geld niet gegeven want de priester had hem gezegd dat dit niet moest. Voor de mensen die naar Australië zijn gegaan (omdat het gratis was) vroeg M. 5.000 euro; voor de mensen in Mechelen 2.500 euro.

Beklaagde is persoonlijk ter zitting aanwezig en voert geen ernstige betwisting omtrent de feiten.

Beoordeling door de rechtbank

Deze feiten (H2 en I32) zijn bewezen gelet op:

- de vaststellingen van de verbalisanten;
- het telefonie-onderzoek en de afgeluisterde gesprekken;
- de analyse van de Excel lijsten en de informatie via DVZ;
- de bekentenissen van beklagde.

3.2.9. B.H.

Getuigenverklaringen

Uit de verklaring van D.A. (vrouw van I.S.) blijkt dat zij voor de overbrenging van Y.T contact moesten opnemen op vraag van K. met H.. H. bevestigde dat het normaal is dat er 2.500 euro moet betaald worden en dat iedereen dat moet. H. heeft vliegticket van Y.T. geregeld. Twee dagen voor het vertrek van Y.T. heeft S, nog de rekening van een restaurantbezoek van K., H., een priester en een andere man betaald en heeft hij hem 2.000 euro cash gegeven.

Uit de verklaring van G.S. lijkt dat als M.K. het te druk had, de registratie via M. moest gebeuren. Hij moest dan de kopies van de Syrische paspoorten bij MARHO binnenbrengen. Hetzelfde geldt voor 'K.', die mogelijk eveneens registraties doet van de paspoorten voor K..

Telefonie-onderzoek

Uit de analyse van het telefonieverkeer blijkt dat er veelvuldige contacten worden geregistreerd tussen B.H. met M.K. en N.M. en in mindere mate met M.B..

In de gevoerde gesprekken komt naar voor dat B.H. gesprekken voert over de regeling van documenten en de overbrenging van personen en hij potentiële kandidaten voor een visum aanbrengt.

De rechtbank verwijst naar 'chat 23' van 7 september 2018 tussen K. en R.A.. Zij dringt er bij hem op aan om iemand over te brengen maar K. zegt dat ze dit aan de Syrische mensen in Mechelen moet vragen. Hij zegt dat er mensen in Mechelen zijn aangeduid, namelijk 'N., E. en K.' en dat ze met hen contact moet opnemen. Hierop zegt ze 'moet hun betalen' en dat 'het een arm mens' is.

In een gesprek tussen K. en H. van 10 december 2018, informeert H. naar het werk; K. zegt dat het resultaat van de verkiezingen moet worden afgewacht. Het gesprek gaat duidelijk over groepen mensen die naar België komen maar er wordt gesproken in bedekte termen. H. zegt dat het bij hem normaal verloopt, dat hij van zijn huis naar zijn werk gaat en terug. Hij brengt zijn dagen door. *'Maar met die 5000 kan je heel wat doen. Maar nu het allemaal gestagneerd is, hoop je dat het gauw weer gaat lopen'*. K. antwoordt dat iedereen hoopt dat er weer betere tijden komen.

Uit de afgeluisterde gesprekken tussen H. en E.K. na de arrestatie van M.K., blijkt dat zij met elkaar afspreken welke verklaringen H. dient af te leggen. Hij krijgt daarbij instructies van E.K.. H. bevestigt dat hij nooit geld ontvangen of gevraagd heeft, maar dat mogelijk mensen die personen naar de grens in Syrië brengen wel geld gevraagd hebben. E.K. wil dat H. bevestigt dat hij zijn vader nooit in het buitenland ontmoet heeft, dat er niet over geld gesproken is en dat hij nooit bij zijn ouders overnacht heeft. E.K. zal ook bij H. langsgaan om het verhaal tot in de puntjes af te spreken en hoe het op papier zal komen.

Stelling van beklaagde

Beklaagde H. bevestigt dat zijn roepnaam 'K.' of 'K.' is. N.M. is de neef van zijn vader. M.K. kent hij maar vaag. Hij heeft niets met de humanitaire visa te maken, hij heeft slechts enkele familieleden via een humanitair visum laten overkomen. Zij hadden zich eerst tot de kerk gericht maar dit lukte niet, via K. is het wel gelukt. Hij weet niet hoe dit komt. Hij kan niet verklaren waarom K. tijdens een verhoor gesteld heeft dat H. een tussenpersoon was voor Mechelen.

Beklaagde H. ontkent dat er ook maar iemand via zijn bemiddeling naar België gekomen is. Hij was op het etentje met S.I.; dit was toevallig. Hij was op bezoek bij K. die hem hielp met het invullen van documenten en is gewoon meegegaan. Imad betaalde voor iedereen de rekening.

Ter zitting stelt de verdediging dat er geen link is tussen hem en de persoon vermeld in tenlastelegging B11 en I25 (S.A.A.).

De personen vermeld in tenlastelegging I30 betreffen familieleden van H.; hij heeft hen gewoon willen helpen. Hij betwist lid te zijn geweest van de criminele organisatie, stelt nooit geld te hebben ontvangen en vraagt de vrijspraak.

Beoordeling door de rechtbank

Uit de netwerkzoeking in de gsm van tweede beklaagde (stuk 132 – p. 28) blijkt dat het Syrisch paspoort van 'A.S.' via de gebruiker van het WhatsApp profiel 'K.M. H.' werd doorgestuurd naar M.K.. Het daaraan gekoppelde oproepnummer is afgeleverd aan K. H., de broer van B.H..

Uit de afgeluisterde gesprekken kan zonder twijfel de betrokkenheid van H. bij de feiten worden afgeleid, zowel wat betreft zijn actief aandeel hierin, als de wetenschap dat hiermee geldsommen gemoeid waren en het feit dat hij hiervan ook een (mogelijk beperkt) deel ontving. Uit de gesprekken afgeluisterd tussen tweede beklaagde en H. na de aanhouding van K. blijkt overduidelijk dat er afspraken gemaakt werden over de af te leggen verklaringen, met name de ontkenning dat de kandidaten pas in aanmerking kwamen voor humanitaire visa mits betaling van een cash geldsom.

De rechtbank is van oordeel dat de feiten B11, H2, I25 (zoals gepreciseerd en geherkwalificeerd), I29, I30 bewezen zijn ten aanzien van B.H. gelet op:

- de vaststellingen van de verbalisanten;
- de afgeluisterde telefoongesprekken;

- de uitlezing van het gsm-toestel van eerste beklaagde;
- de netwerkzoeking in het gsm-toestel van tweede beklaagde;
- de analyse van de Excel lijsten en de informatie bekomen bij DVZ;
- de verklaring van D.A., G.S. en M.K. die beklaagde H. allen aanduiden als tussenpersoon.

3.2.10. C.C.

Telefonie-onderzoek en verhoren C.

C.C. wordt, gelet op haar communicatie met M.K. en het kabinet (in de persoon van A.V.), aanvankelijk opgeroepen als getuige / slachtoffer en verklaart dat ze M. niet persoonlijk kent. Soms kwam ze hem wel eens toevallig tegen. Hij had haar gezegd dat hij humanitaire visa kon regelen voor mensen uit Syrisch oorlogsgebied. Zij heeft via hem familie uit Libanon laten overkomen. Ze heeft ook paspoorten doorgegeven aan M. die het dan geregeld heeft. Ze weet niets van betalingen. De mensen die naar hier kwamen, moesten in België blijven. Ze ontkent contacten met de zoon van M., wat in strijd is met de uitlezing van het gsm-toestel van E..

Van de 293 personen die via een humanitair visum naar België kwamen, op lijsten opgesteld door M.K., werden er 53 aangereikt door C. (die er in totaal 58 aanbracht bij K.). Hierover bevraagd, stelt ze dat ze geen bijzondere band met K. heeft. Ze kende gewoon veel mensen die in nood zaten. Bij een opsomming van deze personen (van wie ze aanvankelijk verklaard heeft dat het allemaal familie betreft) geeft ze toe de meeste mensen niet te kennen. Voor een aantal personen (de eersten, die familie betroffen) heeft zij de 350 euro voorgeschoten. Ze ontkent zelf ooit geld te hebben gevraagd of gekregen. Een bericht van 29 juli 2018 waarin ze aan K. zegt dat 'ze er nog 10 heeft voor België, 6 zeker' kan ze niet echt verklaren; ze zegt gewoon dat ze de mensen gezegd heeft dat ze in België moesten blijven. Als M. antwoordt dat hij er voor haar 5 op de lijst kan zetten, zegt ze: '*M., je hebt 10 gezegd, die heeft hun geld al*'. Dit kan ze zich niet herinneren.

De conversatie die hij met C. voerde '*je t'ai dis qui ne voudra pas gagner de l'argent*' en '*tu doi patienter pour gagner*' (gekoppeld aan het feit dat C.C. 53 personen aanbracht waarvan er 38 niet in België werden geregistreerd), verklaart eerste beklaagde dat dit gesprek niet over geld ging maar over zijn politieke carrière. Ook C. kan deze conversatie niet verklaren. Zij stelt dat ze over iets anders dan over geld voor het visum sprak. Als K. zegt dat hij niet met anderen wil werken maar enkel met C. omdat zij hem altijd beschermd heeft, wenst ze hierover aan de speurders niets te verklaren. Waarom zij geduldig moet zijn om meer te kunnen verdienen, kan ze niet verklaren. Ze zegt ook dat ze 'hen het dubbele zal vragen als ze vertrekken' maar dit gesprek kan ze zich evenmin herinneren.

C. verklaart later, naar aanleiding van de zaak van A.A., die meteen bij aankomst doorreisde naar Zweden, dat ze een aantal zussen heeft die in Zweden wonen. Ze heeft de papieren van een gehandicapt meisje in orde gebracht en heeft het paspoort doorgegeven aan M.. Ze moesten gewoon 350 euro betalen, er waren geen andere voorwaarden. Het is niet aan haar om te controleren wat de mensen nadien doen en of ze in België bleven of niet. Toen

A. bleek te zijn doorgereisd, is C. naar haar familie in Zweden gereisd en heeft ze haar gezegd dat ze terug naar België moest komen. Maar dit heeft ze nooit gedaan. Ze heeft wel eens gehoord van een boetesysteem en dacht dat dit 2.500 euro bedroeg. Ze weet niet bij wie dit geld in bewaring zou moeten gegeven worden. Hoewel ze aanvankelijk zegt dat ze enkel voor familieleden visa heeft aangevraagd, geeft ze nadien toe dat het toch ook mensen betroffen die ze niet echt goed kent.

Excel lijsten en informatie bekomen via DVZ

Het strafdossier bevat een vergelijking tussen enerzijds de begunstigden van een humanitair visum (via K.) en anderzijds de personen per groep die zich niet in België hebben aangemeld bij de DVZ. Groep 5 bestaat uit 36 begunstigden van een visum waarvan er 31 werden aangereikt door C.. Van deze 31 personen hebben er zich maar liefst 28 niet aangeboden ter registratie in België. Groep 6 bestaat uit 31 begunstigden, hiervan werden er 11 aangereikt door C.. Van deze 11 personen hebben er zich 8 niet aangeboden.

Standpunt ter zitting

Ter zitting wordt de vrijspraak gevraagd. De raadsman van beklaagde wijst erop dat zij pas anderhalf jaar na de berichten verstuurd tussen haar en K. verhoord is, zodat het logisch is dat zij zich hierover nog maar weinig kan herinneren en dat er verder niets onderzocht is wat haar betreft. De enkele (belastende) berichten zijn volgens de verdediging onvoldoende om haar te veroordelen. De kwalificaties van passieve omkoping en criminele organisatie worden betwist.

Beoordeling door de rechtbank

De rechtbank leidt zonder twijfel uit de conversaties tussen K. en C. af dat zij wetens en willens lid was van de criminele organisatie rond K. daar zij een groot aantal personen heeft aangereikt als kandidaten voor een humanitair visum, wetende dat zij hiervoor zouden moeten betalen én dat er een (financieel) onderscheid gemaakt werd door K. tussen personen die in België bleven en anderen die naar het buitenland vertrokken.

Zij wordt hierbij terecht vervolgd als mededader aan de passieve omkoping van K.; zij leverde namen aan eerste beklaagde die een openbare functie had en die zich liet omkopen (door de kandidaat-begunstigden) om de door haar aangereikte personen aan een humanitair visum te helpen. Er is bijgevolg geen sprake van actieve omkoping in hoofde van C., aangezien zij zelf hiervoor geen bedragen neertelde, maar mogelijks zelf deelde in de winst van de omgekochte K..

Dat er sprake was van een criminele organisatie werd hierboven reeds aangetoond en de conversatie tussen C. en K. toont ontegensprekelijk aan dat zij wetens en willens lid was van deze organisatie.

Dat zij het kabinet of de kabinetsmedewerker in felle bewoordingen de mantel uitveegt als blijkt dat bepaalde van de door haar aangebrachte kandidaten niet op de lijst worden gezet, doet hieraan geen afbreuk, wel integendeel, het geeft aan dat zij wel erg gebrand is op de

humanitaire visa voor deze personen, wat aangeeft dat er mogelijk 'wederzijdse' beloftes gedaan werden, aan de zijde van de kandidaten in de vorm van financiële vergoedingen in ruil voor een humanitair visum.

De feiten voorzien onder tenlasteleggingen B3, B6, H3, I9, I13 zijn bewezen gelet op:

- de vaststellingen van de verbalisanten;
- het telefonie-onderzoek en de uitgelezen berichten tussen C. en eerste beklaagde;
- de analyse van de Excel lijsten en de informatie bekomen bij de Dienst Vreemdelingenzaken;
- de eigen verklaringen van beklaagde C..

3.3. Straftoemeting

De bewezen feiten vermengen zich in hoofde van iedere beklaagde als gepleegd met eenzelfde strafbaar opzet zodat slechts één straf dient te worden opgelegd.

De feiten zijn zeer ernstig. Eerste beklaagde maakte op schromelijke wijze misbruik van zijn bevoorrechte positie als initiatiefnemer aangeduid door het kabinet van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie om grote geldsommen binnen te rijven op de kap van vaak kwetsbare personen die veel geld over hadden om Libanon of om oorlogsgebied, hun thuisland Syrië, te ontvluchten. Hij schakelde daarbij zijn zoon E.K. in, die als zijn rechterhand de praktische en administratieve opvolging verzorgde en eveneens in contact stond met het kabinet van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie. Dat er inderdaad belangrijke criminele winsten geboekt werden met deze feiten, blijkt uit de grote geldsom gevonden in de kluis gehuurd door B.Y., die deelde in deze winsten en tot actie overging in de vorm van dreigberichten wanneer bepaalde beloftes tot betaling door de kandidaat-begunstigden niet werden nagekomen.

De rechtbank tilt verder zwaar aan de druk uitgaande van de entourage van eerste beklaagde, die binnen de Assyrische gemeenschap gelegd werd op de slachtoffers en mogelijke getuigen, die grote angst hadden voor represailles of het verlies van hun verblijfsrechten.

Verder deed M.K. beroep op meerdere tussenpersonen die hem nieuwe kandidaat-begunstigden aanreikten, wetende dat de door hen aangebrachte personen slechts in aanmerking werden genomen door K. mits betaling van hoge geldsommen. Voor enkelen onder hen is aangetoond dat zij ook deelden in deze criminele winsten.

De rechtbank houdt bij de bestR.ng rekening met de aard en de ernst van de feiten, de grootschalige omvang en de hoge criminele winsten voor eerste beklaagde, het misbruik van zijn functie en het hem verleende vertrouwen, ieders aandeel in de feiten en, voor wat betreft de tussenpersonen, het feit of zij al dan niet deelden in de criminele winsten, ieders leeftijd en persoonlijkheid, hun persoonlijke situatie zoals toegelicht ter zitting en ieders strafrechtelijk verleden.

M.K. beschikt over een blanco strafregister. Hij werd onderzocht door psychiater D.V.. De

deskundige haalt aan dat betrokkene welbespraakt is en zich eerder in een goed daglicht probeert te plaatsen. Hij beschikt over een eerder hoog zelfbeeld. Dit wordt ook bevestigd door psychologische testing. Uit het psychologisch onderzoek blijkt verder dat beklaagde functioneert op een zeer begaafd niveau (IQ +/-120). Er wordt geen majeure psychopathologie weerhouden, enkel narcistische persoonlijkheidskenmerken en honger naar erkenning. Zo de feiten bewezen geacht worden, is een responsabiliserende houding aangewezen.

Ter zitting wordt gewezen op het tot nog toe onberispelijke levensparcours van beklaagde, zijn vooraanstaande positie binnen de Assyrische gemeenschap en het traumatiserend effect van de voorlopige hechtenis en de media-aandacht.

De rechtbank is van oordeel dat de hierna effectieve gevangenisstraf en geldboete gepast zijn, gelet op de grootschalige omvang van de feiten en het flagrante misbruik dat hij gemaakt heeft van zijn functie en zijn vertrouwenspositie.

Voor tweede beklaagde E.K. die eveneens over een blanco strafregister beschikt, verzoekt de verdediging om een straf met uitstel behoudens de reeds ondergane voorlopige hechtenis.

De rechtbank oordeelt dat ook voor E.K. enkel een effectieve gevangenisstraf gepast is, aangezien hij op verzoek van zijn vader, wetens en willens, zeer actief heeft bijgedragen aan de grootschalige fraude met humanitaire visa en perfect op de hoogte was van het hele systeem alsook van de criminele opbrengsten die deels bewaard werden in een kluis gehuurd op naam van zijn moeder. Hij nam na de aanhouding van zijn vader het heft verder in handen door zoveel mogelijk getuigen, slachtoffers en medebeklaagden te contacteren en te beïnvloeden. Voor de geldboete wordt wel nog een gedeeltelijk uitstel verleend.

B.Y., partner van eerste beklaagde en moeder van tweede beklaagde, deelde in de criminele winsten en verleende hand- en spandiensten aan de criminele organisatie. Zij werd in het verleden eenmaal veroordeeld door de politierechtbank. De rechtbank gaat niet in op de vordering van het Openbaar Ministerie om voor de wapeninbreuken een aparte bestR.ng te voorzien, daar deze volgens de rechtbank kaderen in het lidmaatschap van de criminele organisatie. De hierna bepaalde gevangenisstraf en geldboete zijn gepast.

M.B. stelt te werken als lasser. Hij licht zijn gezinssituatie toe. In uiterst ondergeschikte orde vraagt hij een straf met uitstel.

De raadsman van N.M. licht ter zitting zijn persoonlijke situatie toe. Hij kwam in 2014 vanuit Syrië naar België en heeft een aantal jaar gewerkt.

Rafi H. vraagt in ondergeschikte orde om een autonome werkstraf. Hij heeft een echtgenote en twee kinderen; werkt via interim, is geïntegreerd en spreekt Nederlands. Zijn raadsman benadrukt ter zitting de angst van beklaagde voor represailles.

N.D. werd eenmaal correctioneel veroordeeld wegens een sociaalrechtelijke inbreuk en eenmaal politoneel. Hij wijst erop dat hij twee jobs heeft (bij Cardoen en in zijn restaurant) om zijn gezin te onderhouden.

W.R. beschikt nog over een blanco strafregister. Ter zitting kaderde hij zijn persoonlijke situatie. Hij ontvangt een uitkering van het OCMW en heeft een echtgenote en drie

kinderen.

B.H. werd drie keer veroordeeld door de politierechtbank. Hij is gehuwd en heeft vijf kinderen. Hij werkt in een ploegensysteem bij de groentenveiling. Hij verzoekt in ondergeschikte orde om een opschorting.

C.C. heeft een blanco strafregister. Zij verzoekt in ondergeschikte orde om een opschorting. Zij stelt in 2001 zelf met een humanitair visum vanuit Syrië naar België te zijn gekomen en zich voorbeeldig te hebben geïntegreerd. Zij werkt als kapster.

De rechtbank is van oordeel dat de door een aantal beklaagden gevraagde werkstraf of opschorting geen gepast signaal zou zijn en hen de ernst van de feiten niet zou doen inzien. Wel wordt voor bepaalde beklaagden nog uitstel van tenuitvoerlegging verleend.

De beklaagden die veroordeeld worden voor feiten van de mensensmokkel voorzien onder tenlasteleggingen A en B dienen te worden ontzet uit de rechten voorzien in artikel 31 Strafwetboek zoals hierna bepaald.

3.4. Verbeurdverklaring

De goederen die eigendom zijn van beklaagden en die gediend hebben tot het plegen van de bewezen misdrijven, worden verbeurd verklaard op grond van artikel 42, 1 ° Sw.

Daarnaast vordert het Openbaar Ministerie ten aanzien van eerste, tweede en derde beklagde de verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen verkregen uit de misdrijven voorzien onder tenlasteleggingen A, B, C, D en I voor een totaal bedrag van 522.500 euro.

De rechtbank is van oordeel dat de berekeningswijze van dit bedrag zoals voorzien in de schriftelijke vordering van het Openbaar Ministerie objectief is en gebaseerd op de gegevens in het strafdossier, de verklaringen van slachtoffers en getuigen. Bovendien is deze berekening reeds zeer billijk en in het voordeel van beklaagden, omdat ervan uit wordt gegaan dat slechts de helft van de slachtoffers effectief betaald heeft.

De rechtbank ziet dan ook geen enkele reden om in te gaan op het verzoek van eerste beklagde om de vordering tot verbeurdverklaring te herleiden.

Aangezien is aangetoond dat eerste, tweede en derde beklagde grote vermogensvoordelen verwierven met de bewezen verklaarde feiten, en criminaliteit niet mag lonen, wordt het bedrag van 522.500 euro, dat een absoluut minimum aan criminele vermogensvoordelen betreft, verbeurd verklaard. Rekening houdend met de bewezen verklaarde misdrijven wordt dit bedrag als volgt verdeeld over eerste, tweede en derde beklagde:

- ten aanzien van eerste beklagde: 450.000 euro;
- ten aanzien van tweede beklagde: 42.500 euro;
- ten aanzien van derde beklagde: 30.000 euro.

De bij eerste en tweede beklagde in beslag genomen bedragen gestort bij het COIV zijn

hierin begrepen zoals hierna bepaald.

BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

4. Burgerlijke vorderingen

4.1. Het federaal Migratiecentrum

Burgerlijke partij vordert de hoofdelijke veroordeling van de beklaagden van 1 euro per bewezen feit van mensensmokkel en hun hoofdelijke veroordeling tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding van 180 euro.

Het federaal Migratiecentrum is bevoegd om in rechte op te treden in alle rechtsgeschillen omtrent mensensmokkel. Haar wettelijke opdracht bestaat er onder meer in de strijd tegen mensensmokkel te stimuleren.

Deze vordering werd ter zitting niet ernstig betwist. Eerste beklaagde gedraagt zich in conclusie, in ondergeschikte orde, naar de wijsheid.

Het staat vast dat burgerlijke partij schade lijdt ten gevolge van de bewezen verklaarde feiten voorzien onder tenlasteleggingen A en B.

De rechtbank veroordeelt eerste, tweede, derde, vierde, vijfde, zesde, zevende, negende en tiende beklaagde hoofdelijk tot betaling van 1 euro schadevergoeding en 180 euro rechtsplegingsvergoeding aan burgerlijke partij.

Achtste beklaagde wordt niet vervolgd voor enig feit van mensensmokkel zodat de vordering ten aanzien van hem onontvankelijk is.

Het anders- en meergevorderde wordt afgewezen als ongegrond.

4.2. De B.S.

Burgerlijke partij vordert de hoofdelijke veroordeling van alle beklaagden tot 1 euro provisioneel wegens materiële en morele schade op grond van de tenlasteleggingen A, B en I.

Het staat vast dat burgerlijke partij (imago)schade lijdt ten gevolge van de bewezen verklaarde feiten.

De vordering werd niet ernstig betwist en wordt toegekend zoals hierna bepaald.

4.3. G.G.

Burgerlijke partij vordert de hoofdelijke veroordeling van alle beklaagden tot betaling van een materiële schadevergoeding van 7.000 euro en 100 euro administratiekosten, een morele schadevergoeding van 3.500 euro te vermeerderen met de interesten en een verhoogde rechtsplegingsvergoeding van 3.000 euro.

Het staat vast dat G.G. schade lijdt ten gevolge van het bewezen feit voorzien onder tenlastelegging I.20, ten aanzien van M.K., E. K., R.H. en N.D..

Ten aanzien van de andere beklaagden is de vordering van burgerlijke partij onontvankelijk.

De vordering wegens materiële schade ten bedrage van 7.100 euro is bewezen op grond van de elementen in het strafdossier en wordt toegekend.

De rechtbank begroot de morele schade bij gebrek aan stukken in billijkheid op een bedrag van 350 euro. Verder ziet de rechtbank geen reden om voor wat betreft de rechtsplegingsvergoeding af te wijken van het basistarief. Het is niet omdat het dossier in zijn geheel eerder omvangrijk en complex is, dat dit voor de burgerlijke partij individueel ook zo was.

De toegekende bedragen dienen te worden vermeerderd met de interesten zoals hierna bepaald en een rechtsplegingsvergoeding begroot op het basistarief.

4.4. S.G.

Burgerlijke partij vordert de hoofdelijke veroordeling van alle beklaagden tot betaling van een materiële schadevergoeding van 16.050 euro en 100 euro administratiekosten, een morele schadevergoeding van 5.000 euro te vermeerderen met de interesten en een rechtsplegingsvergoeding van 2.400 euro.

Het staat vast dat S.G. schade lijdt ten gevolge van het bewezen feit voorzien onder tenlastelegging I.8, ten aanzien van M.K., R.H. en N.D..

Ten aanzien van de andere beklaagden is de vordering van burgerlijke partij onontvankelijk.

De vordering wegens materiële schade is ten aanzien van M.K., R.H. en N.D. ten bedrage van 15.000 euro en de 100 euro administratiekosten bewezen op grond van de elementen in het strafdossier. Het bedrag van 1.050 euro dat burgerlijke partij betaalde aan rolrechten ten behoeve van de FOD Binnenlandse Zaken betreft geen schade in oorzakelijk verband met de bewezen feiten.

De rechtbank begroot de morele schade bij gebrek aan stukken in billijkheid op een bedrag van 350 euro.

De toegekende bedragen dienen te worden vermeerderd met de interesten zoals hierna bepaald en een rechtsplegingsvergoeding begroot op het basistarief.

TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:

art. 1, 2, 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 37, 41 wet van 15 juni 1935;

art. 1, 2, 3, 25, 31, 38, 40, 42, 43, 44, 45, 50, 65, 66, 79, 80, 324bis, 324ter§1, 246, 247§3 strafwetboek

art. 4 V.T.Sv

art. 191 Sv art. 186 Sv art. 226-227 Sv
alsook de wetsbepalingen aangehaald in de inleidende akte en in het vonnis.

De rechtbank:

op tegenspraak ten aanzien van M.K., E.K., B.Y., M.B., N.M., R.H., N.D., W.R., B.H., C.C., **B.S.**,
S.G., **het FFCA**,
bij verstek ten aanzien van G.G.,

Op strafgebied

Herstelt de materiële vergissingen in de dagvaarding met name:

Herstelt de materiële vergissing in de dagvaarding in die zin dat tenlasteleggingen B7 en B8 hetzelfde feit viseren, zodat B8 wegvalt voor eerste en tweede beklaagde;

Stelt vast dat N.M. als slachtoffer vermeld in tenlastelegging I2 wegvalt;

Herkwalificeert de feiten voorzien onder I4, I5, I9, I12, I13, I17, I18, I24, I25, I26, I27 en I34 naar het misdrijf van passieve omkoping zoals voorzien in de artikelen 246 en 247 § 3 lid 1 en 2 Strafwetboek

Ten aanzien van M.K., eerste beklaagde

Veroordeelt M.K. voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A1, A2, A3, A4, B1, B2, B3, B4, B5, B6, B7, B8 (zelfde feit als B7), B9, B10, B11, B12, B13, B14, B15, C, E1, I1, I2, I3, I4, I5, I6, I7, I8, I9, I10, I11, I12, I13, I14, I15, I16, I17, I18, I19, I20, I21, I22, I23, I24, I25, I26, I27, I28, I29, I30, I31, I32, I33, I34, I35, I36, I37 en I38 (zoals gepreciseerd en geherkwalificeerd):

tot een **gevangenisstraf** van **8 jaar** en tot een geldboete van **696.000,00 EUR**, zijnde een geldboete van 87 maal 1000,00 EUR en vermeerderd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Ontzet beklaagde uit de rechten zoals opgesomd in artikel 31 van het Strafwetboek voor een termijn van **TIEN JAAR**.

Verklaart **verbeurd** overeenkomstig artikel 42, 3° en 43bis Sw. de vermogensvoordelen voor een bedrag van 450.000 euro, hierin begrepen de in beslag genomen gelden bij het COIV van 50.891,74 euro, en 390.800 euro.

Verklaart **verbeurd** overeenkomstig artikel 42, 1° en 43 Sw., eigendom van beklaagde en dienstig voor het plegen van de feiten:

- o OS 2019/17480: verzegelde zak met 4 USB-sticks
- o OS 2019/021580: USB-sticks
- o OS 2019/20362: zak met lijsten van personen en kopies van paspoorten

- o OS 2019/020368: zak met documenten
- o OS 2019/20369: zak met documenten
- o OS 2019/20370: zak met documenten
- o OS 2019/20378: laptop ACER
- o OS 2019/20405: I-phone.

Veroordeelt M.K. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 50,00 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op $1/10 \times 27537,86 = 2753,79$ EUR

Ten aanzien van E.K., tweede beklaagde

Veroordeelt E.K. voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A4, B7, B8 (zelfde feit als B7), B9, B10, B11, B12, B13, B14, B15, D, E2, I14, I15, I16, I17, I18, I19, I20, I21, I22, I23, I24, I25, I26, I27, I28, I29, I30, I31, I32, I33, I34, I35, I36, I37 en I38 (zoals geherkwalificeerd):

tot een **gevangenisstraf** van **4 jaar** en tot een geldboete van **216.000,00 EUR**, zijnde een geldboete van 27 maal 1000,00 EUR en vermeerderd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Verleent **uitstel** van tenuitvoerlegging wat betreft de **geldboete** voor een termijn van **3 jaar, doch slechts voor een gedeelte van 108.000,00 EUR**, zijnde 27 maal 500,00 EUR, vermeerderd met 70 opdecimen.

Ontzet beklaagde uit de rechten zoals opgesomd in artikel 31 van het Strafwetboek voor een termijn van **TIEN JAAR**.

Verklaart **verbeurd** overeenkomstig artikel 42, 3° en 43bis Sw. de vermogensvoordelen voor een bedrag van 42.500 euro, hierin begrepen het bedrag van 2.000 euro en 2.448,37 euro bij het COIV.

Verklaart **verbeurd** overeenkomstig artikel 42, 1° en 43 Sw., eigendom van beklaagde en

dienstig voor het plegen van de feiten:

- o OS 2019/20348: I-phone
- o OS 2019/20392: gsm Samsung.

Veroordeelt E.K. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 50,00 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op $1/10 \times 27537,86 = 2753,79$ EUR

Ten aanzien van B.Y., derde beklaagde

Herkwalificeert voor derde beklaagde feit D naar lidmaatschap van een criminele organisatie.

Veroordeelt B.Y. voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen B9, D (zoals geherkwalificeerd), F, G en I18 (zoals geherkwalificeerd):

tot een **gevangenisstraf** van **40 maanden** en tot een geldboete van **32.000,00 EUR**, zijnde een geldboete van 4 maal 1000,00 EUR en vermeerderd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Ontzet beklaagde uit de rechten zoals opgesomd in artikel 31 van het Strafwetboek voor een termijn van **TIEN JAAR**.

Verklaart **verbeurd** overeenkomstig artikel 42, 3° en 43bis Sw. de vermogensvoordelen voor een bedrag van 30.000 euro hierin begrepen een bedrag van 10.076,45 euro gestort bij het COIV.

Verklaart **verbeurd** overeenkomstig artikel 42, 1° en 43 Sw., eigendom van beklaagde en dienstig voor het plegen van de feiten:

- o OS 2019/20401: gsm Huawei + bankafschriften
- o OS 2019/20409: gsm I-phone
- o OS 2019/002433: pistool en lader
- o OS 2019/002433: munitie
- o OS 2019/002303: donkere sok met logo.

Veroordeelt B.Y. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 50,00 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op $1/10 \times 27537,86 = 2753,79$ EUR

Ten aanzien van M.B., vierde beklaagde

Veroordeelt M.B. voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen B12, B13, H1, I3, I11, I23, I26 (zoals geherkwalificeerd), I33, I36 en I38:

tot een **gevangenisstraf** van **2 jaar** en tot een geldboete van **80.000,00 EUR**, zijnde een geldboete van 10 maal 1000,00 EUR en vermeerderd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Verleent **uitstel** van tenuitvoerlegging wat betreft de **geldboete** voor een termijn van **3 jaar, doch slechts voor een gedeelte van 40.000,00 EUR**, zijnde 10 maal 500,00 EUR, vermeerderd met 70 opdecimen.

Ontzet beklaagde uit de rechten zoals opgesomd in artikel 31 van het Strafwetboek voor een termijn van **VIJF JAAR**.

Verklaart **verbeurd** overeenkomstig artikel 42, 1° en 43 Sw., eigendom van beklaagde en dienstig voor het plegen van de feiten:

- o OS 2019/20394: I-phone
- o OS 2019/020374: post 2: kopies van Syrische paspoorten.

Veroordeelt M.B. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 50,00 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op $1/10 \times 27537,86 = 2753,79$ EUR

Ten aanzien van N.M., vijfde beklagde

Spreekt N.M. voor de tenlasteleggingen B11, I25 vrij.

Veroordeelt N.M. voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen B14, H2, I11, I22, I27 (zoals geherkwalificeerd), I31, I33, I37 en I38:

tot een **gevangenisstraf** van **18 maanden** en tot een geldboete van **8000,00 EUR**, zijnde een geldboete van 1 maal 1000,00 EUR en vermeerderd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Verleent **uitstel** van tenuitvoerlegging wat betreft de **gevangenisstraf** voor een termijn van **5 jaar uitgezonderd het reeds ondergane gedeelte in voorhechtenis** en wat betreft de **geldboete** voor een termijn van **3 jaar, doch slechts voor een gedeelte van 6400,00 EUR**, zijnde 1 maal 800,00 EUR, vermeerderd met 70 opdecimen.

Ontzet beklagde uit de rechten zoals opgesomd in artikel 31 van het Strafwetboek voor een termijn van **VIJF JAAR**.

Verklaart **verbeurd** overeenkomstig artikel 42, 1° en 43 Sw., eigendom van beklagde en dienstig voor het plegen van de feiten:

- o OS 2019/20396: posten 1 tem 8.

Veroordeelt N.M. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 50,00 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op $1/10 \times 27537,86 = 2753,79$ EUR, de kosten één en ondeelbaar veroorzaakt door de lastens beklaagde weerhouden en bewezen feiten.

Ten aanzien van R.H., zesde beklaagde

Spreekt R.H. voor de tenlastelegging B8 vrij.

Veroordeelt R.H. voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A4, H3, I8, I19 en I20:

tot een **gevangenisstraf** van **1 jaar** en tot een geldboete van **8000,00 EUR**, zijnde een geldboete van 1 maal 1000,00 EUR en vermeerderd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Verleent **uitstel** van tenuitvoerlegging wat betreft de **gevangenisstraf** voor een termijn van **3 jaar uitgezonderd het reeds ondergane gedeelte in voorhechtenis** en wat betreft de **geldboete** voor een termijn van **3 jaar**.

Ontzet beklaagde uit de rechten zoals opgesomd in artikel 31 van het Strafwetboek voor een termijn van **VIJF JAAR**.

Verklaart **verbeurd** overeenkomstig artikel 42, 1° en 43 Sw., eigendom van beklaagde en dienstig voor het plegen van de feiten:

- o OS 2019/20399: Samsung gsm.

Veroordeelt R.H. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd

met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders

- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 50,00 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op $1/10 \times 27537,86 = 2753,79$ EUR de kosten één en ondeelbaar veroorzaakt door de lastens beklaagde weerhouden en bewezen feiten.

Ten aanzien van N.D., zevende beklaagde

Spreekt N.D. voor de tenlastelegging B8 vrij.

Veroordeelt N.D. voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A4, H3, I8, I19 en I20:

tot een **gevangenisstraf van 18 maanden** en tot een geldboete van **8000,00 EUR**, zijnde een geldboete van 1 maal 1000,00 EUR en vermeerderd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Verleent **uitstel** van tenuitvoerlegging wat betreft de **gevangenisstraf** voor een termijn van **5 jaar** en wat betreft de **geldboete** voor een termijn van **3 jaar, doch slechts voor een gedeelte van 4000,00 EUR**, zijnde 1 maal 500,00 EUR, vermeerderd met 70 opdecimen.

Ontzet beklaagde uit de rechten zoals opgesomd in artikel 31 van het Strafwetboek voor een termijn van **VIJF JAAR**.

Veroordeelt N.D. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 50,00 EUR

- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op $1/10 \times 27537,86 = 2753,79$ EUR de kosten één en ondeelbaar veroorzaakt door de lastens beklaagde weerhouden en bewezen feiten.

Ten aanzien van W.R., achtste beklaagde

Veroordeelt W.R. voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen H2 en I32:

tot een **gevangenisstraf** van **1 jaar** en tot een **geldboete** van **8000,00 EUR**, zijnde **1000,00 EUR** verhoogd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Verleent **uitstel** van tenuitvoerlegging wat betreft de **gevangenisstraf** voor een termijn van **5 jaar uitgezonderd het reeds ondergane gedeelte in voorhechtenis** en wat betreft de **geldboete** voor een termijn van **3 jaar, doch slechts voor een gedeelte van 6400,00 EUR**, zijnde 800,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen.

Veroordeelt W.R. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 50,00 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op $1/10 \times 27537,86 = 2753,79$ EUR

Ten aanzien van B.H., negende beklaagde

Veroordeelt B.H. voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen B11, H2, I25 (zoals geherkwalificeerd), I29 en I30:

tot een **gevangenisstraf** van **18 maanden** en tot een **geldboete** van **8000,00 EUR**, zijnde een **geldboete** van 1 maal 1000,00 EUR en vermeerderd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een

gevangenisstraf van 90 dagen.

Verleent **uitstel** van tenuitvoerlegging wat betreft de **gevangenisstraf** voor een termijn van **5 jaar uitgezonderd het reeds ondergane gedeelte in voorhechtenis** en wat betreft de **geldboete** voor een termijn van **3 jaar, doch slechts voor een gedeelte van 4000,00 EUR**, zijnde 1 maal 500,00 EUR, vermeerderd met 70 opdecimen.

Ontzet beklaagde uit de rechten zoals opgesomd in artikel 31 van het Strafwetboek voor een termijn van **VIJF JAAR**.

Veroordeelt B.H. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 50,00 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op $1/10 \times 27537,86 = 2753,79$ EUR

Ten aanzien van C.C., tiende beklaagde

Veroordeelt C.C. voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen B3, B6, H3, I9 en I13 (zoals geherkwalificeerd):

tot een **gevangenisstraf** van **2 jaar en** tot een **geldboete van 296.000,00 EUR**, zijnde een geldboete van 37 maal 1000,00 EUR en vermeerderd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Verleent **uitstel** van tenuitvoerlegging wat betreft de **geldboete** voor een termijn van **3 jaar, doch slechts voor een gedeelte van 148.000,00 EUR**, zijnde 37 maal 500,00 EUR, vermeerderd met 70 opdecimen.

Ontzet beklaagde uit de rechten zoals opgesomd in artikel 31 van het Strafwetboek voor een termijn van **VIJF JAAR**.

Veroordeelt C.C. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 50,00 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op $1/10 \times 27537,86 = 2753,79$ EUR

Op burgerlijk gebied

Verklaart de eis van de burgerlijke partij B.S. ontvankelijk en gegrond als volgt:

Veroordeelt K. M., K. E., Y.B., B. M., M.N., H. R., D, N., R.W., H. B. en C. C. hoofdelijk om als schadevergoeding te betalen aan de burgerlijke partij B.S. de som van **één euro en nul cent (1,00 EUR) provisioneel.**

Veroordeelt K. M., K. E., Y.B., B. M., M.N, H. R., D, N., R.W., H. B. en C. C. hoofdelijk om als rechtsplegingsvergoeding aan B.S. te betalen de som van 180,00 EUR (art.1022 Gerechtelijk Wetboek - art.1 tot 13 Wet van 21/4/2007 - art.162 bis - 194 Wetboek van Strafvordering).

Verklaart de eis van de burgerlijke partij S.G. ontvankelijk en gegrond als volgt:

Veroordeelt K. M., H. R. en D, N. hoofdelijk om als schadevergoeding te betalen aan de burgerlijke partij S.G. de som van **vijftienduizend honderd euro (15100,00 EUR) definitief**, materiële schadevergoeding en **driehonderdvijftig euro (350,00 EUR) definitief** morele schadevergoeding, bedragen te vermeerderen met de vergoedende interesten begroot op de wettelijke interestvoet vanaf 23 mei 2018 en met de gerechtelijke interesten vanaf heden.

Veroordeelt K. M., H. R. en D, N. hoofdelijk om als rechtsplegingsvergoeding aan G.S. te betalen de som van 2400,00 EUR (art.1022 Gerechtelijk Wetboek - art.1 tot 13 Wet van 21/4/2007 - art.162 bis - 194 Wetboek van Strafvordering).

Verklaart de eis ten aanzien van de overige beklaagden onontvankelijk.

Wijst het meer- en/of andersgevorderde af.

Verklaart de eis van de burgerlijke partij G.G. ontvankelijk en gegrond als volgt:

Veroordeelt K. M., K. E., H. R. en D, N. hoofdelijk om als schadevergoeding te betalen aan de burgerlijke partij G.G. de som van **zevenduizend honderd euro (7100,00 EUR) definitief**, materiële schadevergoeding en **driehonderdvijftig euro (350,00 EUR) definitief** morele schadevergoeding, bedragen te vermeerderen met de vergoedende interesten begroot op de wettelijke interestvoet vanaf 5 september 2018 en met de gerechtelijke interesten vanaf heden.

Veroordeelt K. M., K. E., H. R. en D, N. hoofdelijk om als rechtsplegingsvergoeding aan G.G. te betalen de som van 1320,00 EUR (art.1022 Gerechtelijk Wetboek - art.1 tot 13 Wet van 21/4/2007 - art.162 bis - 194 Wetboek van Strafvordering).

Verklaart de eis ten aanzien van de overige beklagden onontvankelijk.

Wijst het meer- en/of andersgevorderde af.

Verklaart de eis van de burgerlijke partij het FCA onontvankelijk ten aanzien van achtste beklagde en ontvankelijk en gegrond als volgt:

Veroordeelt K. M., K. E., Y. B., B. M., M. N., H. R., D, N., H. B. en C. C. hoofdelijk om als schadevergoeding te betalen aan de burgerlijke partij het FCA van de migratiestromen, de bescherming van de grondrechten van de vreemdelingen en de strijd tegen de mensenhandel de som van **één euro (1,00 EUR) definitief**.

Veroordeelt K. M., K. E., Y. B., B. M., M. N., H. R., D, N., H. B. en C. C. hoofdelijk om als rechtsplegingsvergoeding aan het FCA te betalen de som van 180,00 EUR (art.1022 Gerechtelijk Wetboek - art.1 tot 13 Wet van 21/4/2007 - art.162 bis - 194 Wetboek van Strafvordering).

Wijst het meer- en/of andersgevorderde af.

Houdt ambtshalve - conform artikel 4 V.T.S.V. - de beslissing over de overige burgerlijke belangen aan.

oOOo

Rechtdoende betreffende de onmiddellijke aanhouding voor wat betreft M.K.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering.

Gehoord de veroordeelde in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester W. D. en meester M. S.

Aangezien het niet te vrezen is dat de veroordeelde zich aan de uitvoering van de straf zou pogen te onttrekken.

Gelet op artikel 33 van de wet van 20 juli 1990.

GELAST DE ONMIDDELIJKE AANHOUDING VAN DE VEROORDEELDE NIET.

Gelet op de weigering tot onmiddellijke aanhouding dient de prejudiciële vraag dan ook niet te worden gesteld.

oOOo

Dit vonnis is geweest door de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, kamer AC10:

en uitgesproken in openbare terechtzitting op 12 januari 2021 door de voorzitter, in aanwezigheid van een magistraat van het openbaar ministerie, met bijstand van griffier